

ΘΡΑΣΥΒΟΛΑΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ
ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ Η ΕΝ ΤΑΥΡΟΙΣ

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΕΚΔΟΣΕΩΝ ΔΙΔΑΚΤΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ
ΑΘΗΝΑΙ 1970

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΚΑΙ ΠΡΑΞΗ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΕΡΕΥΝΑΣ ΚΑΙ ΠΡΑΞΗΣ
ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΕΡΕΥΝΑΣ ΚΑΙ ΠΡΑΞΗΣ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΚΕΙΜΕΝΟΝ

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ

Πέλοψ ὁ Ταντάλειος ἐς Πῖσαν μολῶν
θαῶσιν ἵπποις Οἰνομάου γαμει κόρην,
ἐξ ἧς Ἀτρεὺς ἔβλασταν· Ἀτρέως δὲ παῖς
Μενέλαος Ἀγαμέμνων τε· τοῦ δ' ἔφυν ἐγώ,
τῆς Τυνδαρείας θυγατρὸς Ἰφιγένεια παῖς, 5
ἦν ἀμφὶ δίναις, ἅς θάμ' Εὐριπος πυκναῖς
αὔραις ἐλίσσω κυανέαν ἄλα στρέφει,
ἔσφαξεν Ἑλένης οὐνεχ', ὡς δοκεῖ, πατῆρ
Ἀρτέμιδι κλειναῖς ἐν πτυχαῖσιν Αὐλίδος.
ἐνταῦθα γὰρ δὴ χιλίων ναῶν στόλον 10
Ἑλληνικὸν συνήγαγ' Ἀγαμέμνων ἀναξ,
τὸν καλλίνικον στέφανον Ἰλίου θέλων
λαβεῖν Ἀχαιοῖς τοὺς θ' ὕβρισθέντας γάμους
Ἑλένης μετελθεῖν, Μενέλεω χάριν φέρων.
δεινῆς δ' ἀπλοίας πνευμάτων τε τυγχάνων, 15
ἐς ἔμπυρ' ἤλθε, καὶ λέγει Κάλχας τάδε·
«ὦ τῆσδ' ἀνάσσων Ἑλλάδος στρατηγίας.
Ἀγάμεμνον, οὐ μὴ ναῦς ἀφορμίσῃ χθονός,
πρὶν ἂν κόρην σὴν Ἰφιγένειαν Ἀρτεμις
λάβῃ σφαγεῖσάν· ὅτι γὰρ ἐνιαυτὸς τέκοι 20
κάλλιστον, ἠϋξω φωσφόρῳ θύσειν θεᾶ.
παῖδ' οὖν ἐν οἴκοις σὴ Κλυταιμῆστρα δάμαρ
τίκτει — τὸ καλλιστεῖον εἰς ἔμ' ἀναφέρων —

ἦν χρῆ σε θῦσαι». καί μ' Ὀδυσσέως τέχναίς
 μητρὸς παρείλοντ' ἐπὶ γάμοις Ἀχιλλέως. 25
 ἔλθοῦσα δ' Ἀυλίδ' ἤ τάλαιν' ὑπὲρ πυρᾶς
 μεταρσία ληφθεῖσ' ἐκαινόμην ξίφει·
 ἀλλ' ἐξέκλεψεν ἔλαφρον ἀντιδοῦσά μου
 Ἄρτεμις Ἀχαιοῖς, διὰ δὲ λαμπρὸν αἰθέρα
 πέμψασά μ' ἐς τήνδ' ὤκισεν Ταύρων χθόνα, 30
 οὗ γῆς ἀνάσσει βαρβάρουσι βάρβαρος
 Θόας, ὃς ὠκὺν πόδα τιθεῖς ἴσον πτεροῖς
 ἐς τοῦνομ' ἦλθε τόδε ποδωκείας χάριν.
 ναοῖσι δ' ἐν τοῖσδ' ἰέραν τίθησί με,
 ὅθεν νόμοισι, τοῖσιν ἤδεται θεά, 35
 χρώμεσθ' ἐορτῆς, τοῦνομ' ἦς καλὸν μόνον,
 τὰ δ' ἄλλα σιγῶ, τὴν θεὸν φοβουμένη.
 θύειν γὰρ ὄντος τοῦ νόμου καὶ πρὶν πόλει,
 ὃς ἂν κατέλθῃ τήνδε γῆν Ἑλλήν ἀνῆρ,
 κατάρχομαι μὲν, σφάγια δ' ἄλλοισιν μέλει 40
 ἄρρητ' ἔσωθεν τῶνδ' ἀνακτόρων θεᾶς.
 ἃ καινὰ δ' ἦκει νύξ φέρουσα φάσματα,
 λέξω πρὸς αἰθέρ', εἴ τι δὴ τόδ' ἔστ' ἄκος·
 ἔδοξ' ἐν ὕπνῳ τῆσδ' ἀπαλλαχθεῖσα γῆς
 οἰκεῖν ἐν Ἄργει, παρθενῶσι δ' ἐν μέσοις 45
 εὔδειν, χθονὸς δὲ νῶτα σεισθῆναι σάλῳ,
 φεύγειν δὲ κᾶξω στᾶσα θριγκὸν εἰσιδεῖν
 δόμων πίτνοντα, πᾶν δ' ἐρείψιμον στέγος
 βεβλημένον πρὸς οὐδας ἐξ ἄκρων σταθμῶν.
 μόνος λελεῖφθαι στῦλος εἰς ἔδοξέ μοι 50
 δόμων πατρώων, ἐκ δ' ἐπικράνων κόμας
 ξανθὰς καθεῖναι, φθέγμα δ' ἀνθρώπου λαβεῖν,
 κἀγὼ τέχνην τήνδ' ἦν ἔχω ξενοκτόνον
 τιμῶσ' ὑδραίνειν αὐτὸν ὡς θανούμενον,

κλαίουσα. τούναρ δ' ὦδε συμβάλλω τόδε· 55
 τέθνηκ' Ὀρέστης, οὗ κατηρξάμην ἐγώ·
 στῦλοι γὰρ οἴκων παῖδες εἰσιν ἄρσενες·
 θνήσκουσι δ' οὐς ἂν χέρνιβες βάλωσ' ἐμαί.
 οὐδ' αὖ συνάψαι τούναρ ἐς φίλους ἔχω·
 Στροφίῳ γὰρ οὐκ ἦν παῖς, ὅτ' ὠλλύμην ἐγώ. 60
 νῦν οὖν ἀδελφῶ βούλομαι δοῦναι χάος
 παροῦσ' ἀπόντι — ταῦτα γὰρ δυναίμεθ' ἂν —
 σὺν προσπόλοισιν, ἃς ἔδωχ' ἡμῖν ἄναξ
 Ἑλληνίδας γυναῖκας. ἀλλ' ἐξ αἰτίας
 οὐπω τίνος πάρεισιν ; εἴμ' ἔσω δόμων 65
 ἐν οἷσι ναίω τῶνδ' ἀνακτόρων θεᾶς.

ΟΡΕΣΤΗΣ

ὄρα, φυλάσσου μή τις ἐν στίβῳ βροτῶν.

ΠΥΛΑΔΗΣ

- ὄρῳ, σκοποῦμαι δ' ὄμμα πανταχῇ στρέφων.
 ΟΡ. Πυλάδη, δοκεῖ σοι μέλαθρα ταῦτ' εἶναι θεᾶς,
 ἐνθ' Ἄργόθεν ναῦν ποντίαν ἐστείλαμεν ; 70
 ΠΥ. ἔμοιγ', Ὀρέστα· σοὶ δὲ συνδοκεῖν χρεῶν.
 ΟΡ. καὶ βωμός, Ἑλληγν οὗ καταστάζει φόνος ;
 ΠΥ. ἐξ αἱμάτων γοῦν ξάνθ' ἔχει θριγκώματα.
 ΟΡ. θριγκοῖς δ' ὑπ' αὐτοῖς σκυλ' ὄρᾳς, ἠρτημένα ;
 ΠΥ. τῶν καθανόντων γ' ἀκροθίνια ξένων. 75
 ἀλλ' ἐγκυκλοῦντ' ὀφθαλμὸν εὔ σκοπεῖν χρεῶν.
 ΟΡ. ὦ Φοῖβε, ποῖ μ' αὖ τήνδ' ἐς ἄρκυν ἤγαγες
 χρήσας, ἐπειδὴ πατὴρ αἴμ' ἐτεισάμην
 μητέρα κατακτάς ; διαδοχαῖς δ' Ἑρινύων

ἤλαυνόμεσθα φυγάδες, ἔξεδροι χθονός, 80
 δρόμους τε πολλοὺς ἐξέπλησα καμπίμους.
 ἐλθὼν δέ σ' ἠρώτησα πῶς τροχηλάτου
 μανίας ἂν ἔλθοιμ' ἐς τέλος πόνων τ' ἐμῶν,
 οὓς ἐξεμόχθουν περιπολῶν καθ' Ἑλλάδα.
 σὺ δ' εἶπας ἐλθεῖν Ταυρικῆς μ' ὄρους χθονός, 85
 ἐνθ' Ἄρτεμῖς σοι σύγγονος βωμοὺς ἔχει,
 λαβεῖν τ' ἀγαλμα θεᾶς, ὃ φασιν ἐνθάδε
 ἐς τοῦσδε ναοὺς οὐρανοῦ πεσεῖν ἄπο·
 λαβόντα δ' ἢ τέχναισιν ἢ τύχῃ τινί,
 κίνδυνον ἐκπλήσαντ', Ἀθηναίων χθονὶ 90
 δοῦναι· τὸ δ' ἐνθένδ' οὐδὲν ἐρρήθη πέρα·
 καὶ ταῦτα δράσαντ' ἀμπνοᾶς ἕξιν πόνων.
 ἤκω δὲ πεισθεὶς σοῖς λόγοισιν ἐνθάδε
 ἀγνωστον ἐς γῆν, ἄξενον· σέ δ' ἴστορῶ,
 Πυλάδῃ, — σὺ γάρ μοι τοῦδε συλλήπτωρ πόνου — 95
 τί δρῶμεν; ἀμφίβληστρα γὰρ τοίχων ὄραξ
 ὑψηλά· πότερα δωματίων προσαμβάσεις
 ἐκβησόμεσθα; πῶς ἂν οὖν λάθοιμεν ἂν;
 ἢ χαλκότευκτα κληῖθρα λύσαντες μογλοῖς —
 ὦν οὐδὲν ἴσμεν; ἦν δ' ἀνοίγοντες πύλας 100
 ληφθῶμεν ἐσβάσεις τε μηχανώμενοι,
 θανούμεθ'. ἀλλὰ πρὶν θανεῖν, νεὼς ἐπι
 φεύγωμεν, ἥπερ δεῦρ' ἐναυστολήσαμεν.
 ΠΥ. φεύγειν μὲν οὐκ ἀνεκτὸν οὐδ' εἰώθαμεν,
 τὸν τοῦ θεοῦ δὲ χρησμὸν οὐ κακιστέον· 105
 ναοῦ δ' ἀπαλλαγθέντε κρύψωμεν δέμας
 κατ' ἄντρον, ἃ πόντος νοτίδι διακλύζει μέλας,
 νεὼς ἄπωθεν, μή τις εἰσιδὼν σκάφος
 βασιλεῦσιν εἶπη κᾶτα ληφθῶμεν βία·
 ὅταν δὲ νυκτὸς ὄμμα λυγαίας μόλη, 110

τολμητέον τοι ζεστόν ἐκ ναοῦ λαβεῖν
 ἄγαλμα πάσας προσφέροντε μηχανάς.
 ὄρα δέ γ' εἴσω τριγλύφων ὅποι κενὸν
 δέμας καθεῖναι· τοὺς πόνους γὰρ ἀγαθοὶ
 τολμῶσι, δειλοὶ δ' εἰσὶν οὐδὲν οὐδαμοῦ.

115

OP. οὗτοι μακρὸν μὲν ἤλθομεν κώπη πόρον,
 ἐκ τερμάτων δὲ νόστον ἀροῦμεν πάλιν.
 ἀλλ' εὖ γὰρ εἶπας, πειστέον· χωρεῖν χρεῶν
 ὅποι χθονὸς κρύψαντε λήσομεν δέμας.
 οὐ γὰρ τὸ τοῦδέ γ' αἴτιον γενήσεται
 πεσεῖν ἄχρηστον θέσφατον· τολμητέον·
 μόχθος γὰρ οὐδεὶς τοῖς νέοις σκῆψιν φέρει.

120

ΧΟΡΟΣ

εὐφραμεῖτ', ὦ
 πόντου δισσὰς συγχωρούσας
 πέτρας ἀξείνου ναίοντες.

125

ὦ παῖ τᾶς Λατοῦς,
 Δίκτυν' οὐρεία,
 πρὸς σὰν αὐλάν, εὐστύλων
 ναῶν χρυσήρεις θριγκούς,
 πόδα παρθένιον ὅσιον ὀσίας

130

κληιδούχου δούλα πέμπω,
 Ἑλλάδος εὐίππου πύργους
 καὶ τείχη χόρτων τ' εὐδένδρων
 ἐξαλλάξασ' Εὐρώπαν,
 πατρῶων οἴκων ἔδρας.

135

ἔμολον· τί νέον ; τίνα φροντίδ' ἔχεις ;
 τί με πρὸς ναοὺς ἀγαγες ἀγαγες,
 ὦ παῖ τοῦ τᾶς Τροίας πύργους

	ἐλθόντος κλεινᾶ σὺν κώπᾳ	
	χιλιοναύτα μυριοτευχεῖ,	140
	τέκος Ἄτρειδᾶν τῶν κλειγῶν ;	
ΙΦ.	ὠὖ δμωαί,	
	δυσθρηνήτοις ὡς θρήνοις	
	ἔγκειμαι, τᾶς οὐκ εὐμούσου	145
	μολπᾶς [βοᾶν] ἀλύροις ἐλέγοις,	
	αἰαῖ, κηδείοις οἴκτοις·	
	οἰαί μοι συμβαίνουσ' ἄται,	
	σύγγονον ἄμὸν κατακλαιομένα	
	ζωᾶς, οἶαν οἶαν ἰδόμαν	150
	ᾄψιν ὄνειρων	
	νυκτός, τᾶς ἐξῆλθ' ὄρφνα.	
	ὀλόμαν ὀλόμαν·	
	οὐκ εἶσ' οἴκοι πατρῶοι·	
	οἴμοι μοι φροῦδος γέννα.	
	φεῦ φεῦ τῶν Ἄργει μόχθων.	155
	ὠὖ δαῦμον,	
	μόνον ὅς με κασίγνητον συλᾶς	
	Ἄϊδα πέμψας, ᾧ τάσδε χοᾶς	
	μέλλω κρατῆρά τε τὸν φθιμένων	160
	ὕδραινειν γαίας ἐν νώτοις	
	πηγᾶς τ' οὐρείων ἐκ μόσχων	
	Βάκχου τ' οἰνηρᾶς λοιβᾶς	
	ζουθᾶν τε πόνημα μελισσᾶν,	165
	ἃ νεκροῖς θελκτῆρια κεῖται.	
	ἀλλ' ἔνδος μοι πάγχρυσον	
	τεῦχος καὶ λοιβᾶν Αἶδα.	
	ὦ κατὰ γαίας Ἄγαμεμνονιον	170
	θάλος, ὡς φθιμένω τάδε σοι πέμπω·	
	δέξει δ' οὐ γὰρ πρὸς τύμβον σοι	

- ξανθὴν χαίταν, οὐ δάκρυ' οἶσω.
 τηλόσε γὰρ δὴ σᾶς ἀπενάσθην 175
 πατρίδος καὶ ἑμᾶς, ἔνθα δοκήμασι
 κεῖμαι σφαχθεῖς ἅ τλάμων.
 ΧΟ. ἀντιψάλμους ᾠδὰς ὕμνων τ'
 Ἄσιητῶν σοι βάρβαρον ἀγὰν 180
 δεσποίνα γ' ἐξαυδάσω,
 τὰν ἐν θρήνοισιν μοῦσαν
 νέκυσι μελομένην, τὰς ἐν μολπαῖς
 Ἄιδας ὕμνεϊ δίχρα παιάνων. 185
 οἴμοι, τῶν Ἀτρειδῶν οἴκων
 ἔρρει φῶς σκήπτρων, οἴμοι,
 πατρώων οἴκων ἀκτίς,
 καὶ τῶν εὐόλβων Ἄργει
 βασιλέων ἀρχά. 190
 μόχθος δ' ἐκ μόχθων ἄσσει,
 δινευούσαις ἵπποισιν ἐπεὶ
 πταναῖς ἀλλάξας ἐξ ἔδρας
 ἱερὸν μετέβαλεν ὅμῳ αὐγᾶς
 ἄλιος. ἄλλαις δ' ἄλλα προσέβα 195
 χρυσέας ἀρνὸς μελάθροισ ὀδύνα,
 φόνος ἐπὶ φόνῳ ἄχεά τ' ἄχεσιν.
 ἔνθεν τῶν πρόσθεν δμαθέντων
 Τανταλιδῶν ἐκβαίνει ποινά γ'
 εἰς οἴκους· σπεύδει δ' ἀσπούδαστ' 200
 ἐπὶ σοὶ δαίμων.
 ΙΦ. ἐξ ἀρχᾶς μοι δυσδαίμων
 δαίμων τὰς ματρὸς ζώνας
 καὶ νυκτὸς κείνας· ἐξ ἀρχᾶς 205
 λόχμαι στερρὰν παιδείαν
 Μοῖραι ξυντείνουσιν θεαί,

ἄν πρωτόγονον θάλος ἐν θαλάμοις Λήδας ἅ τλάμων κούρα	210
σφάγιον πατρώα λώβα καὶ θυμ' οὐκ εὐγάθητον ἔτεκεν, ἔτρεφεν εὐκταίαν· ἱππείοις δ' ἐν δίφροισι ψαμάθων Αὐλίδος ἐπέβασαν	215
νύμφαν, οἴμοι, δύσσυμφον τῷ τᾶς Νηρέως κούρας, αἰαῖ. νῦν δ' ἀξείνου πόντου ζείνα δυσχόρτους οἴκους ναίω ἄγαμος ἄτεκνος ἄπολις ἄφιλος,	220
ἀμναστηθεῖς' ἐξ Ἑλλάνων, οὐ τὰν Ἄργει μέλπους' Ἥραν οὐδ' ἱστοῖς ἐν καλλιφθόγγοις κερκίδι Παλλάδος Ἀθθίδος εἰκῶ καὶ Τιτάνων ποικίλλουσ', ἀλλ'	208
αἰμόρραντον δυσφόρμιγγα	225
ζείνων αἰμάσσουσ' ἄταν [βωμούς], οἰκτρὰν τ' αἰαζόντων αὐδὰν οἰκτρὸν τ' ἐκβαλλόντων δάκρυον. καὶ νῦν κείνων μὲν μοι λάθα, τὸν δ' Ἄργει δμαθέντα κλαίω	230
σύγγονον, ὃν ἔλιπον ἐπιμαστίδιον ἔτι βρέφος, ἔτι νέον, ἔτι θάλος ἐν χερσὶν ματρὸς πρὸς στέρνοις τ' Ἄργει σκηπτουῖχον Ὀρέσταν.	235

ΧΟ. καὶ μὴν ὄδ' ἀκτὰς ἐκλιπὼν θαλασσίους
βουφορβὸς ἤκει σημανῶν τί σοι νέον.

ΒΟΥΚΟΛΟΣ

- Ἄγαμέμνωνός τε καὶ Κλυταιμῆστρας τέκνον,
ἄκουε καινῶν ἐξ ἐμοῦ κηρυγμάτων.
- ΙΦ. τί δ' ἔστι τοῦ παρόντος ἐκπλήσσον λόγου ; 240
- ΒΟΥ. ἤκουσιν ἐς γῆν, κυανέαν Συμπληγάδα
πλάτη φυγόντες, δίπτυχοι νεανίαι,
θεᾶ φίλον πρόσφαγμα καὶ θυτήριον
Ἄρτέμιδι. χέρνιβας δὲ καὶ κατάργματα
οὐκ ἂν φθάνοις ἂν εὐτρεπῆ ποιουμένη. 245
- ΙΦ. ποδαποί ; τίνας γῆς σχῆμ' ἔχουσιν οἱ ξένοι ;
- ΒΟΥ. Ἕλληνες· ἐν τοῦτ' οἶδα κού περαιτέρω.
- ΙΦ. οὐδ' ὄνομ' ἀκούσας οἶσθα τῶν ξένων φράσαι ;
- ΒΟΥ. Πυλάδης ἐκλήζεθ' ἄτερος πρὸς θατέρου.
- ΙΦ. τοῦ ξυζύγου δὲ τοῦ ξένου τί τοῦνομ' ἦν ; 250
- ΒΟΥ. οὐδεὶς τόδ' οἶδεν· οὐ γὰρ εἰσηκούσαμεν.
- ΙΦ. ποῦ δ' εἶδες' αὐτοὺς κἀντυχόντες εἴλετε ;
- ΒΟΥ. ἄχραις ἐπὶ ῥήγμῃσιν ἀξένου πόρου.
- ΙΦ. καὶ τίς θαλάσσης βουκόλοις κοινωνία ;
- ΒΟΥ. βοῦς ἤλθομεν νίψοντες ἐναλίᾳ δρόσῳ. 255
- ΙΦ. ἐκεῖσε δὴ ἴπανελθε, ποῦ νιν εἴλετε
τρόπῳ τε ποίῳ· τοῦτο γὰρ μαθεῖν θέλω.
χρόνιοι γὰρ ἤκουσ'· οὐδέ πω βωμὸς θεᾶς
Ἕλληνικαῖσιν ἐξεφοινίχθη ῥοαῖς.
- ΒΟΥ. ἐπεὶ τὸν ἐσρέοντα διὰ Συμπληγάδων 260
βοῦς ὑλοφορβοὺς πόντον εἰσεβάλλομεν,
ἦν τις διαρρώξ κυμάτων πολλῶ σάλῳ
κοιλωπὸς ἀγμός, παρφυρευτικάι στέγαι.
ἐνταῦθα δισσοὺς εἶδέ τις νεανίας
βουφορβὸς ἡμῶν, κάπεχώρησεν πάλιν 265

- ἄκροισι δακτύλοισι πορθμεύων ἴχθους.
 ἔλεξε δ' « Οὐχ ὄρατε ; δαίμονές τινες
 θάσσουσιν οἶδε ». — Θεοσεβῆς δ' ἡμῶν τις ὦν
 ἀνέσχε χειρε καὶ προσηύξατ' εἰσιδῶν·
 « ὦ ποντίας παῖ Λευκοθέας, νεῶν φύλαξ, 270
 δέσποτα Παλαῖμον, ἴλεως ἡμῖν γενοῦ,
 εἴτ' οὖν ἐπ' ἀκταῖς θάσσετον Διοσκόρω,
 ἧ Νηρέως ἀγάλαθ', ὅς τὸν εὐγενῆ
 ἔτικτε πεντήκοντα Νηρήδων χορόν ».
- ἄλλος δέ τις μάταιος, ἀνομίᾳ θρασύς, 275
 ἐγέλασεν εὐχαῖς, ναυτίλους δ' ἐφθαρμένους
 θάσσειν φάραγγ' ἔφασκε τοῦ νόμου φόβω,
 κλύοντας ὡς θύοιμεν ἐνθάδε ξένους·
 ἔδοξε δ' ἡμῶν εὖ λέγειν τοῖς πλείοσι,
 θηρᾶν τε τῇ θεῷ σφάγια τάπιχώρια. 280
- κὰν τῷδε πέτρων ἄτερος λιπῶν ξένων
 ἔσθη κάρα τε διετίναξ' ἄνω κάτω
 κάπεστέναξεν ὠλένας τρέμων ἄκρας,
 μανίαις ἀλαίνων, καὶ βοᾷ κυναγὸς ὣς.
 « Πυλάδη, δέδορκας τήνδε ; τήνδε δ' οὐχ ὄραξ 285
 Ἄιδου δράκαιναν, ὡς με βούλεται κτανεῖν
 δειναῖς ἐχίδναις εἰς ἔμ' ἔστομωμένη ;
 ἧ δ' ἐκ χιτώνων πῦρ πνέουσα καὶ φόνον
 πτεροῖς ἐρέσσει, μητέρ' ἀγκάλαις ἐμῆν
 ἔχουσα, πέτρινον ὄχθον, ὡς ἐπεμβάλη. 290
 οἶμοι, κτανεῖ με· ποῖ φύγω ; » παρῆν δ' ὄραῖν
 οὐ ταῦτα μορφῆς σχήματ', ἀλλ' ἠλλάσσετο
 φθογγὰς τε μόσχων καὶ κυνῶν ὑλάγματα,
 χᾶ φασ' Ἐρινῦς ἰέναι μυκήματα.
- ἡμεῖς δὲ συσταλέντες, ὡς θανούμενοι,
 σιγῇ καθήμεθ'· ὁ δὲ χερὶ σπάσας ζῆφος, 295

μόσχους ὀρούσας ἐς μέσας λέων ὕπως;
 παίει σιδήρῳ λαγόνας ἐς πλευράς θ' ἰείς,
 δοκῶν Ἐρινῦς θεὰς ἀμύνεσθαι τὰδε,
 ὥσθ' αἰματηρὸν πέλαγος ἐξανθεῖν ἀλός. 300
 κὰν τῷδε πᾶς τις, ὡς ὄρᾳ βουφόρβια
 πίπτοντα καὶ πορθούμεν', ἐξωπλίζετο,
 κόχλους τε φυσῶν συλλέγων τ' ἐγγωρίους·
 πρὸς εὐτραφεῖς γὰρ καὶ νεανίας ξένους
 φαύλους μάχεσθαι βουκόλους ἠγούμεθα. 305
 πολλοὶ δ' ἐπληρώθημεν ἐν μακρῷ χρόνῳ.
 πίπτει δὲ μανίας πίτυλον ὁ ξένος μεθείς,
 στάζων ἀφρῶ γένειον· ὡς δ' ἐσείδομεν
 προὔργου πεσόντα, πᾶς ἀνὴρ ἔσχεν πόνον
 βάλλων ἀράσσω· ἄτερος δὲ τοῖν ξένον 310
 ἀφρόν τ' ἀπέψη σώματός τ' ἐτημέλει
 πέπλων τε προυκάλυπτεν εὐπήνους ὑφάς,
 καραδοκῶν μὲν τάπιόντα τραύματα,
 φίλον δὲ θεραπείαισιν ἄνδρ' εὐεργετῶν.
 ἔμφρων δ' ἀνάξας ὁ ξένος πεσήματος 315
 ἔγνω κλύδωνα πολεμίων προσκείμενον
 καὶ τὴν παροῦσαν συμφορὰν αὐτοῖν πέλας,
 ὦμωξέ θ' ἡμεῖς δ' οὐκ ἀνίεμεν πέτροις
 βάλλοντες, ἄλλος ἄλλοθεν προσκείμενοι.
 οὗ δὴ τὸ δεινὸν παρακέλευσμ' ἠκούσαμεν· 320
 « Πυλάδη, θανούμεθ', ἀλλ' ὅπως θανούμεθα
 κάλλιεθ' ἔπου μοι, φάσγανον σπάσας χερί ».

ὡς δ' εἶδομεν δίπαλτα πολεμίων ξίφη,
 φυγῆ λεπταίας ἐξεπίμπλαμεν νάπας.
 ἀλλ', εἰ φύγοι τις, ἄτεροι προσκείμενοι 325
 ἔβαλλον αὐτούς· εἰ δὲ τοῦσδ' ὠσαίματο,
 αὐθις τὸ νῦν ὑπεῖκον ἤρασσεν πέτροις.

ἀλλ' ἦν ἄπιστον· μυρίων γὰρ ἐκ χειρῶν
 οὐδεὶς τὰ τῆς θεοῦ θύματ' εὐτύχει βαλῶν.
 μόλις δέ νιν τόλμη μὲν οὐ χειρούμεθα, 330
 κύκλω δὲ περιβαλόντες ἐξεκλέψαμεν
 πέτροισι χειρῶν φάσγαν', ἐς δὲ γῆν γόνυ
 καμάτω καθεῖσαν· πρὸς δ' ἀνακτα τῆσδε γῆς
 κομίζομέν νιν· ὁ δ' ἐσιδὼν ὕσον τάχος
 ἐς χέρνιβάς τε καὶ σφαγεῖ' ἔπεμπέ σοι. 335
 εὐχου δὲ τοιάδ', ὦ νεᾶνί, σοι ξένων
 σφάγια παρεῖναι· κἂν ἀναλίσκης ξένους
 τοιοῦσδε, τὸν σὸν Ἑλλὰς ἀποτείσει φόνον
 δίκας τίνουσα τῆς ἐν Αὐλίδι σφαγῆς.
 ΧΟ. θαυμάστ' ἔλεξας τὸν μανένθ', ὅστις πατὲρ 340
 Ἕλληνας ἐκ γῆς πόντον ἤλθεν ἄξενον.
 ΙΦ. εἶεν· σὺ μὲν κόμιζε τοὺς ξένους μολῶν,
 τὰ δ' ἐνθάδ' ἡμεῖς ὅσια φροντιούμεθα. . .
 ὦ καρδία τάλαινα, πρὶν μὲν ἐς ξένους
 γαληνὸς ἦσθα καὶ φιλοικτίρμων αἰεὶ, 345
 ἐς θοῦμόφυλον ἀναμετρουμένη δάχρυ,
 Ἕλληνας ἄνδρας ἠνίκ' ἐς χέρας λάβοις.
 νῦν δ' ἐξ ὀνείρων οἷσιν ἠγγριώμεθα,
 δοκοῦσ' Ὀρέστην μηκέθ' ἥλιον βλέπειν,
 δύσνουν με λήψεσθ', οἵτινές ποθ' ἤχετε. 350
 καὶ τοῦτ' ἄρ' ἦν ἀληθές, ἠσθόμην, φίλαι·
 οἱ δυστυχεῖς γὰρ τοῖσι δυστυχεστέροις
 αὐτοὶ κακῶς πράξαντες οὐ φρονοῦσιν εὖ.
 ἀλλ' οὔτε πνεῦμα Διόθεν ἤλθε πώποτε,
 οὐ πορθμῆς, ἥτις διὰ πέτρας Συμπληγάδας 355
 Ἑλένην ἀπήγαγ' ἐνθάδ', ἥ μ' ἀπώλεσεν,
 Μενέλεων θ', ἔν' αὐτοὺς ἀντιτιμωρησάμην,
 τὴν ἐνθάδ' Αὐλιν ἀντιθεῖσα τῆς ἐκεῖ,

οὐ μ' ὡς τε μόσχον Δαναΐδαι χειρούμενοι
 ἔσφαζον, ἱερεὺς δ' ἦν ὁ γεννήσας πατήρ. 360

οἷμοι — κακῶν γὰρ τῶν τότε οὐκ ἀμνημονῶ —
 ὄσας γενεῖου χειῖρας ἐξηκόντισα
 γονάτων τε τοῦ τεκόντος, ἐξαρτωμένη,
 λέγουσα τοιάδ'· « ὦ πάτερ, νυμφεύομαι
 νυμφεύματ' αἰσχροῦ πρὸς σέθεν μήτηρ δ' ἐμέ 365
 σέθεν κατακτείνοντος Ἀργεΐαί τε νῦν
 ὕμνοῦσιν ὕμεναίοισιν, αὐλεῖται δὲ πᾶν
 μέλαθρον· ἡμεῖς δ' ὀλλύμεσθα πρὸς σέθεν.
 "Αἰδης Ἀχιλλεύς ἦν ἄρ', οὐχ ὁ Πηλέως,
 ὅν μοι προσείσας πόσιν, ἐν ἀρμάτων ὄχοις 370
 ἐς αἵματηρὸν γάμον ἐπόρθμευσας δόλω ».·
 ἐγὼ δὲ λεπτῶν ὄμμα διὰ καλυμμάτων
 ἔχουσ', ἀδελφόν τ' οὐκ ἀνειλόμην χερσῶν
 — ὅς νῦν ὄλωλεν — οὐ κασιγνήτη στόμα
 συνῆψ' ὑπ' αἰδοῦς, ὡς ἰοῦσ' ἐς Πηλέως 375
 μέλαθρα· πολλὰ δ' ἀπεθέμην ἀσπάσματα
 ἐς αὔθις, ὡς ἤξουσ' ἐς Ἄργος αὖ πάλιν.

ὦ τλήμον, εἰ τέθνηκας, ἐξ αἰῶν καλῶν
 ἔρρεις, Ὀρέστα, καὶ πατρός ζηλωμάτων. . .

τά τῆς θεοῦ δὲ μέφομαι σοφίσματα, 380
 ἥτις βροτῶν μὲν ἦν τις ἀψηται φόνου,
 ἥ καὶ λοχείας ἢ νεκροῦ θίγη χερσῶν,
 βωμῶν ἀπείργει, μυσαρὸν ὡς ἠγουμένη,
 αὐτὴ δὲ θυσίαις ἤδεται βροτοκτόνοις.
 οὐκ ἐστ' ὅπως ἔτεκεν ἂν ἡ Διὸς δάμαρ 385
 Λητώ τσαυτὴν ἀμαθίαν. ἐγὼ μὲν οὖν
 τὰ Ταντάλου θεοῖσιν ἐστιάματα
 ἄπιστα κρίνω, παιδὸς ἠσθῆναι βορᾶ,
 τοὺς δ' ἐνθάδ', αὐτοὺς ὄντας ἀνθρωποκτόνους,

- ἐς τὴν θεὸν τὸ φαῦλον ἀναφέρειν δοκῶ· 390
 οὐδένα γὰρ οἶμαι δαιμόνων εἶναι κακόν.
- ΧΟ. στρ. α' Κυάνεαι κυάνεαι σύνοδοι θαλάσσας,
 ἔν' οἶστρος ὁ ποτόμενος Ἀργόθεν
 ἄξενον ἐπ' οἶδμα διεπόρευσε (τὰν βοῦν) 395
 Ἀσιήτιδα γαῖαν
 Εὐρώπας διαμείψας.
 τίνες ποτ' ἄρα τὸν εὐδρον δονακόχλοα
 λιπόντες Εὐρώταν 400
 ἢ ρεύματα σεμνά Δίρκας
 ἔβασαν ἔβασαν ἄμεικτον αἶαν, ἔνθα κούρα
 δίᾳ τέγγει
 βοιμούς καὶ περικίονας 405
 ναοὺς αἶμα βρότειον ;
- ἀντιστρ. α' ἢ ροθίοις εἰλατίνας δικρότοισι κώπας
 ἐπλευσαν ἐπὶ πόντια κύματα,
 νάιον ὄχημα, λινοπόροις τ' αὔραις, 410
 φιλόπλουτον ἄμιλλαν
 αὔζοντες μελάθροισιν ;
 φίλα γὰρ ἐλπίς γ', ἐπὶ τε πήμασιν βροτῶν
 ἄπληστος ἀνθρώποις, 415
 ὄλβου βάρος οἱ φέρονται
 πλάνητες ἐπ' οἶδμα πόλεις τε βαρβάρους περῶντες,
 κοινᾷ δόξᾳ.
 γνώμα δ' οἷς μὲν ἄκαιρος ὄλ-
 βου, τοῖς δ' ἐς μέσον ἤκει. 420
- στρ. β' πῶς πέτρας τὰς συνδρομάδας,
 πῶς Φινειδᾶν αὐπνους
 ἀκτὰς ἐπέρασαν
 παρ' ἄλιον αἰγιαλὸν ἐπ' Ἀμφιτρίτας 425
 ῥοθίῳ δραμόντες,

ὅπου πεντήκοντα κορᾶν
 Νηρήδων ποσὶ χοροὶ
 μέλπουσιν ἐγκύκλιοι ;
 ἢ πλησιστίοισι πνοαῖς, 430
 συριζόντων κατὰ πρύμναν
 εὐναίων πηδαλίων,
 αὔραις σὺν νοτίαις
 ἢ πνεύμασι Ζεφύρου,
 τὰν πολυόρنيθον ἐπ' αἶαν, 435
 λευκὰν ἀκτάν, Ἀχιλλῆος
 δρόμους καλλισταδίους,
 ἄξεινον κατὰ πόντον ;
 εἴθ' εὐχαῖσιν δεσποσύνοις
 Ἄηδας Ἑλένα φίλα παῖς 440
 ἐλθοῦσα τύχοι τὰν
 Τρωάδα λιποῦσα πόλιν, ἔν ἀμφὶ χαίτα
 δρόσον αἵματηρὰν
 ἐλιχθεῖσα λαιμοτόμῳ
 δεσποίνας χειρὶ θάνοι 445
 ποινὰς δοῦσ' ἀντιπάλους.
 ἀδίσταν δ' ἂν ἀγγελίαν
 δεξαίμεσθ', Ἑλλάδος ἐκ γᾶς
 πλωτήρων εἴ τις ἔβα.
 δουλείας ἐμέθεν 450
 δειλαίας παυσίπνοος·
 κὰν γὰρ ὀνειροῖσι συνεῖτην
 δόμοις πόλει τε πατρῶα,
 τερπνῶν ὕπνων ἀπόλαυ-
 σιν, κοινὰν χάριν ὄλβου. 455
 ἀλλ' οἶδε χέρας δεσμοῖς δίδυμοι
 συνερεισθέντες χωροῦσι, νέον

πρόσφαγμα θεῶς· σιγαῖτε, φίλοι.
 τὰ γὰρ Ἑλλήνων ἀκροθίνια δὴ
 ναοῖσι πέλας τάδε βαίνει· 460
 οὐδ' ἀγγελίας ψευδεῖς ἔλακεν
 βουφορβὸς ἀνήρ.
 ὦ πότνι', εἴ σοι τὰδ' ἀρεσκόντως
 πόλις ἦδε τελεῖ, δέξαι θυσίας,
 ἃς ὁ παρ' ἡμῖν νόμος οὐχ ὀσίας 465
 Ἑλλησι διδοὺς ἀναφαίνει.

ΙΦ.

εἶεν·
 τὰ τῆς θεοῦ μὲν πρῶτον ὡς καλῶς ἔχῃ
 φροντιστέον μοι. μέθετε τῶν ξένων χέρας,
 ὡς ὄντες ἱεροὶ μηκέτ' ὄσι δέσμιοι.
 ναοῦ δ' ἔσω στείχοντες εὐτρεπίζετε 470
 ἄχρη' πὶ τοῖς παροῦσι καὶ νομίζεται.
 φεῦ·

τίς ἄρα μήτηρ ἢ τεκοῦσα ὑμᾶς ποτε
 πατήρ τ' ; ἀδελφή τ' , εἰ γεγῶσα τυγχάνει. . .
 οἴων στερεῖσα διπτύχων νεανιῶν
 ἀνάδελφος ἔσται. τὰς τύχας τίς οἶδ' ὅτω 475
 τοιαῖδ' ἔσονται ; πάντα γὰρ τὰ τῶν θεῶν
 ἐς ἀφανὲς ἔρπει, κούδέν οἶδ' οὐδεὶς κακόν·
 ἢ γὰρ τύχη παρήγαγ' ἐς τὸ δυσμαθές.

πόθεν ποθ' ἤκετ', ὦ ταλαίπωροι ξένοι ;
 ὡς διὰ μακροῦ μὲν τήνδ' ἐπλεύσατε χθόνα, 480
 μακρὸν δ' ἀπ' οἴκων χρόνον ἔσεσθ' αἰεὶ κάτω.

ΟΡ.

τί ταῦτ' ὀδύρη, καπὶ τοῖς μέλλουσι νῶν
 κακοῖσι λυπεῖς, ἥτις εἶ ποτ', ὦ γύναι ;
 οὔτοι νομίζω σοφόν, ὅς ἂν μέλλων κτενεῖν
 οἴκτω τὸ δεῖμα τοῦλέθρου νικᾶν θέλῃ, 485
 οὐχ ὅστις Ἄιδην ἐγγύς ὄντ' οἰκτιρίζεται,

- σωτηρίας ἀνελπίς· ὡς δὴ ἐξ ἑνὸς
κακῶ συνάπτει, μωρίαν τ' ὀφλισκάνει
θνήσκει θ' ὁμοίως· τὴν τύχην δ' ἔαν χρεῶν.
ἡμᾶς δὲ μὴ θρήνει σύ· τὰς γὰρ ἐνθάδε 490
θυσίας ἐπιστάμεσθα καὶ γιγνώσκομεν.
- ΙΦ. πότερος ἄρ' ὑμῶν ἐνθάδ' ὠνομασμένος
Πυλάδης κέκληται ; τόδε μαθεῖν πρῶτον θέλω.
- ΟΡ. ὄδ', εἴ τι δὴ σοι τοῦτ' ἐν ἡδονῇ μαθεῖν.
- ΙΦ. ποίας πολίτης πατρίδος Ἑλλήνος γεγώς ; 495
- ΟΡ. τί δ' ἂν μαθοῦσα τόδε πλεον λάβοις, γύναι ;
- ΙΦ. πότερον ἀδελφῶ μητρός ἐστον ἐκ μιᾶς ;
- ΟΡ. φιλότητί γ'· ἐσμέν δ' οὐ κασιγνήτω, γύναι.
- ΙΦ. σοὶ δ' ὄνομα ποῖον ἔθεθ' ὁ γεννήσας πατήρ ;
- ΟΡ. τὸ μὲν δίκαιον Δυστυχῆς καλοῖμεθ' ἄν. 500
- ΙΦ. οὐ τοῦτ' ἐρωτῶ· τοῦτο μὲν δὸς τῇ τύχῃ.
- ΟΡ. ἀνώνυμοι θανόντες οὐ γελῶμεθ' ἄν.
- ΙΦ. τί δὲ φθονεῖς τοῦτ' ; ἢ φρονεῖς οὕτω μέγα ;
- ΟΡ. τὸ σῶμα θύσεις τοῦμόν, οὐχὶ τοῦνομα.
- ΙΦ. οὐδ' ἂν πόλιν φράσειας ἥτις ἐστί σοι ; 505
- ΟΡ. ζητεῖς γὰρ οὐδὲν κέρδος, ὡς θανουμένῳ.
- ΙΦ. χάριν δὲ δοῦναι τήνδε κωλύειν τί σε ;
- ΟΡ. τὸ κλεινὸν Ἄργος πατρίδ' ἐμὴν ἐπεύχομαι.
- ΙΦ. πρὸς θεῶν, ἀληθῶς, ὦ ξέν', εἴ κεῖθεν γεγώς ;
- ΟΡ. ἐκ τῶν Μυκηνῶν γ', αἶ ποτ' ἤσαν ὄλβιαι. 510
- ΙΦ. φυγὰς δ' ἀπῆρας πατρίδος, ἢ ποία τύχη ;
- ΟΡ. φεύγω τρόπον γε δὴ τιν' οὐχ ἐκῶν ἐκῶν.
- ΙΦ. ἄρ' ἂν τί μοι φράσειας ὧν ἐγὼ θέλω ;
- ΟΡ. ὡς ἐν παρέργῳ τῆς ἐμῆς δυσπραξίας.
- ΙΦ. καὶ μὴν ποθεινός γ' ἦλθες ἐξ Ἄργους μολῶν. 515
- ΟΡ. οὐκ οὐκ ἐμαυτῷ γ'· εἰ δὲ σοί, σύ τοῦτ' ἔρα.
- ΙΦ. Τροίαν ἴσως οἶσθ', ἦς ἀπανταχοῦ λόγος.

- ΟΡ. ὡς μήποτ' ὄφελόν γε μηδ' ἰδὼν ὄναρ.
 ΙΦ. φασίν νιν οὐκέτ' οὔσαν οἴχεσθαι δορί.
 ΟΡ. ἔστιν γὰρ οὕτως οὐδ' ἄκραντ' ἤκούσατε. 520
 ΙΦ. Ἐλένη δ' ἀφῖκται δῶμα Μενέλεω πάλιν ;
 ΟΡ. ἤκει, κακῶς γ' ἐλθοῦσα τῶν ἐμῶν τινη.
 ΙΦ. καὶ ποῦ 'στι ; κάμοι γὰρ τι προυφείλει κακόν.
 ΟΡ. Σπάρτην ξυνοικεῖ τῷ πάρος ξυνευνέτη.
 ΙΦ. ὦ μῖσος εἰς Ἑλληνας, οὐκ ἐμοὶ μόνη. 525
 ΟΡ. ἀπέλαυσα καγὼ δὴ τι τῶν κείνης γάμων.
 ΙΦ. νόστος δ' Ἀχαιῶν ἐγένεθ', ὡς κηρύσσεται ;
 ΟΡ. ὡς πάνθ' ἄπαξ με συλλαβοῦσ' ἀνιστορεῖς.
 ΙΦ. πρὶν γὰρ θανεῖν σε, τοῦδ' ἐπαυρέσθαι θέλω.
 ΟΡ. ἔλεγχ', ἐπειδὴ τοῦδ' ἐρῶς λέξω δ' ἐγώ. 530
 ΙΦ. Κάλχχας τις ἦλθε μάντις ἐκ Τροίας πάλιν ;
 ΟΡ. ὄλωλεν, ὡς ἦν ἐν Μυκηναίοις λόγος.
 ΙΦ. ὦ πότνι', ὡς εὔ. τί γὰρ Λαέρτου γόνος ;
 ΟΡ. οὐπω νενόστηκ' οἶκον, ἔστι δ', ὡς λόγος.
 ΙΦ. ὄλοιτο, νόστου μήποτ' ἐς πάτραν τυγῶν. 535
 ΟΡ. μηδὲν κατεύχου· πάντα τάκειναι νοσεῖ.
 ΙΦ. Θέτιδος δ' ὁ τῆς Νηρηΐδος ἔστι παῖς ἔτι ;
 ΟΡ. οὐκ ἔστιν ἄλλως λέκτρ' ἔργημ' ἐν Αὐλίδι.
 ΙΦ. δόλια γάρ, ὡς ἴσασιν οἱ πεπονθότες.
 ΟΡ. τίς εἶ πόθ' ; ὡς εὔ πυνθάνη τάφ' Ἑλλάδος. 540
 ΙΦ. ἐκεῖθ' ἐν εἰμι· παῖς ἔτ' οὔσ' ἀπολόμην.
 ΟΡ. ὀρθῶς ποθεῖς ἄρ' εἰδέναι τάκει, γύναι.
 ΙΦ. τί δ' ὁ στρατηγός, ὃν λέγουσ' εὐδαιμονεῖν ;
 ΟΡ. τίς ; οὐ γὰρ ὄν γ' ἐγῶδα τῶν εὐδαιμόνων.
 ΙΦ. Ἀτρέως ἐλέγετο δὴ τις Ἀγαμέμνων ἄναξ. 545
 ΟΡ. οὐκ οἶδ'· ἀπελθε τοῦ λόγου τούτου, γύναι.
 ΙΦ. μὴ πρὸς θεῶν, ἀλλ' εἴφ', ἵν' εὐφρανθῶ, ζέε.
 ΟΡ. τέθνηχ' ὁ τλήμων, πρὸς δ' ἀπώλεσέν τινα.

- ΙΦ. τέθνηκε ; ποία συμφορᾶ ; τάλαιν' ἐγώ.
 ΟΡ. τί δ' ἐστέναξας τοῦτο ; μῶν προσῆκέ σοι ; 550
 ΙΦ. τὸν ἄλβον αὐτοῦ τὸν πάροισθ' ἀναστένω.
 ΟΡ. δεινῶς γὰρ ἐκ γυναικὸς αἴχεται σφαγείς.
 ΙΦ. ὦ πανδάκρυτος ἢ κτανοῦσα... χῶ θανάων.
 ΟΡ. παῦσαι νυν ἤδη μηδ' ἐρωτήσης πέρα.
 ΙΦ. τοσόνδε γ', εἰ ζῆ ταῦ ταλαιπώρου δάμαρ. 555
 ΟΡ. οὐκ ἔστι· παῖς νιν ὃν ἔτεχ', οὔτος ὤλεσεν.
 ΙΦ. ὦ συνταραχθεὶς οἶκος. ὡς τί δὴ θέλων ;
 ΟΡ. πατρὸς θανόντος τήνδε τιμωρούμενος.
 ΙΦ. φεῦ·
 ὡς εὔ κακὸν δίκαιον εἰσεπράξατο.
 ΟΡ. ἀλλ' οὐ τὰ πρὸς θεῶν· εὐτυχεὶ δίκαιος ὢν. 560
 ΙΦ. λείπει· δ' ἐν οἴκοις ἄλλον Ἀγαμέμνων γόνον ;
 ΟΡ. λέλοιπεν Ἥλέκτραν γε παρθένον μίαν.
 ΙΦ. τί δέ ; σφαγείσης θυγατρὸς ἔστι τις λόγος ;
 ΟΡ. οὐδεὶς γε, πλὴν θανοῦσαν οὐχ ὄραν φάος.
 ΙΦ. τάλαιν' ἐκείνη χῶ κτανῶν αὐτὴν πατήρ. 565
 ΟΡ. κακῆς γυναικὸς χάριν ἄχαριν ἀπώλετο.
 ΙΦ. ὁ τοῦ θανόντος δ' ἔστι παῖς Ἄργει πατρός ;
 ΟΡ. ἔστ', ἄθλιός γε, κούδαμου καὶ πανταχοῦ.
 ΙΦ. ψευδεῖς ὄνειροι, χαίρετ'· οὐδὲν ἦτ' ἄρα.
 ΟΡ. οὐδ' οἱ σοφοὶ γε δαίμονες κεκλημένοι 570
 πτηνῶν ὄνειρων εἰσὶν ἀψευδέστεροι.
 πολὺς ταραγμὸς ἐν τε τοῖς θεοῖς ἐνι
 κὰν τοῖς βροτείοις· ἐν δὲ λυπεῖται μόνον,
 ὅς οὐκ ἄφρων ὢν μάντεων πεισθεὶς λόγοις
 ὄλωλεν — ὡς ὄλωλε τοῖσιν εἰδόσιν. 575
 ΧΟ. φεῦ φεῦ· τί δ' ἡμεῖς οἵ τ' ἐμοὶ γεννήτορες ;
 ἄρ' εἰσὶν ; ἄρ' οὐκ εἰσὶ ; τίς φράσειεν ἄν ;
 ΙΦ. ἀκούσατ'· ἐς γὰρ δὴ τιν' ἤκομεν λόγον,

ὑμῖν τ' ὄνησιν, ὦ ξένοι, σπεύδουσ' ἅμα
 κάμοί· τὸ δ' εὖ μάλιστα γ' οὕτω γίνεται, 580
 εἰ πᾶσι ταῦτόν πρᾶγμα' ἀρεσκόντως ἔχει.
 θέλοις ἄν, εἰ σώσαιμί σ', ἀγγεῖλαι τί μοι
 πρὸς Ἄργος ἔλθῶν τοῖς ἐμοῖς ἐκεῖ φίλοις,
 δέλτον τ' ἐνεγκεῖν, ἣν τις οἰκτίρας ἐμὲ
 ἔγραψεν αἰχμάλωτος, οὐχὶ τὴν ἐμὴν 585
 φρονέα νομίζων χειρα, τοῦ νόμου δ' ὑπο
 θνήσκειν τὰ τῆς θεοῦ, τόδε δίκαι' ἠγουμένης ;
 οὐδένα γὰρ εἶχον ὅστις ἀγγεῖλαι μολῶν
 ἐς Ἄργος αὖθις τὰς τ' ἐμὰς ἐπιστολάς
 πέμψει σωθεὶς τῶν ἐμῶν φίλων τινί. 590
 σὺ δ' — εἴ γάρ, ὡς ἔοικας, οὔτε δυσγενῆς
 καὶ τὰς Μυκῆνας οἶσθα χροῦς ἀγάῳ θέλω —
 σώθητι, καὶ σὺ μισθὸν οὐκ αἰσχρὸν λαβῶν,
 κούφων ἕκατι γραμμάτων σωτηρίαν.
 οὗτος δ', ἐπεὶ περ πόλις ἀναγκάζει τάδε, 595
 θεᾶ γενέσθω θῦμα χωρισθεὶς σέθεν.

OP. ✓ καλῶς ἔλεξας τᾶλλα πλὴν ἓν, ὦ ξένη·
 τὸ γὰρ σφαγῆναι τόνδ' ἐμοὶ βάρος μέγα.
 ὁ ναυστολῶν γὰρ εἰμ' ἐγὼ τὰς συμφοράς,
 οὗτος δὲ συμπλεῖ τῶν ἐμῶν μόχθων χάριν. 600
 οὐκουν δίκαιον ἐπ' ὀλέθρῳ τῷ τοῦδ' ἐμὲ
 χάριν τίθεσθαι καὐτόν ἐκδῦναι κακῶν.
 ἀλλ' ὡς γενέσθω· τῶδε μὲν δέλτον δίδου·
 πέμψει γὰρ Ἄργος, ὥστε σοι καλῶς ἔχειν·
 ἡμᾶς δ' ὁ χρήζων κτεινέτω. τὰ τῶν φίλων 605
 αἰσχιστον ὅστις καταβαλὼν ἐς ζυμφοράς
 αὐτὸς σέσωσται. ✓ τυγχάνει δ' ὅδ' ὢν φίλος,
 δν οὐδὲν ἦσσον ἢ 'μὲ φῶς ὀραῖν θέλω.

IΦ. ὦ λῆμ' ἄριστον, ὡς ἀπ' εὐγενοῦς τινος

- ρίζης πέφυκας τοῖς φίλοις τ' ὀρθῶς φίλος· 610
 τοιοῦτος εἴη τῶν ἐμῶν ὁμοσπύρων
 ὕσπερ λέλειπται. καί γάρ οὐδ' ἐγώ, ξένοι,
 ἀνάδελφός εἰμι, πλὴν ὅσ' οὐχ ὀρθῶσά νιν.
 ἐπεὶ δὲ βούλη ταῦτα, τόνδε πέμψομεν
 δέλτον φέροντα, σοῦ δὲ θανῆ· πολλή δέ τις 615
 προθυμία σε τοῦδ' ἔχουσα τυγχάνει.
- ΟΡ. Θύσει δὲ τίς με καὶ τὰ δεινὰ τλήσεται ;
 ΙΦ. ἐγώ· θεᾶς γὰρ τῆσδε προστροπὴν ἔχω.
 ΟΡ. ἄζηλά γ', ὦ νεᾶνι, κοῦκ εὐδαίμονα.
 ΙΦ. ἀλλ' εἰς ἀνάγκην κείμεθ', ἣν φυλακτέον. 620
 ΟΡ. αὐτὴ ξίφει θύουσα θῆλυς ἄρσενας ;
 ΙΦ. οὐκ, ἀλλὰ χαίτην ἀμφὶ σὴν χερνίψομαι.
 ΟΡ. ὁ δὲ σφαγεὺς τίς ; εἰ τάδ' ἱστορεῖν με χρή.
 ΙΦ. ἔσω δόμων τῶνδ' εἰσὶν οἷς μέλει τάδε.
 ΟΡ. τάφος δὲ ποῖος δέξεται μ', ὅταν θάνω ; 625
 ΙΦ. πῦρ ἱερὸν ἔνδον χάσμα τ' εὐρωπὸν πέτρας.
 ΟΡ. φεῦ.
 πῶς ἂν μ' ἀδελφῆς χεῖρ περιστείλειεν ἄν ;
 ΙΦ. μάταιον εὐχὴν, ὦ τάλας, ὅστις ποτ' εἶ,
 ἠὔξω· μακρὰν γὰρ βαρβάρου ναίει χθονός.
 οὐ μὴν, ἐπειδὴ τυγχάνεις Ἀργεῖος ὦν, 630
 ἀλλ' ὦν γε δυνατὸν οὐδ' ἐγὼ λείψω χάριν.
 πολὺν τε γὰρ σοι κόσμον ἐνθήσω τάφῳ
 ξανθῷ τ' ἐλαίῳ σῶμα σὸν κατασβέσω
 καὶ τῆς ὀρείας ἀνθεμόρρυτον γάνος
 ξουθῆς μελίσσης ἐς πυρὰν βαλῶ σέθεν. 635
 ἀλλ' εἶμι δέλτον τ' ἐκ θεᾶς ἀνακτόρων
 οἴσω· τὸ μέντοι δυσμενὲς μὴ ἴμοι λάβης.
 φυλάσσετ' αὐτούς, πρόσπολοι, δεσμῶν ἄτερ . . .
 ἴσως ἄελλα τῶν ἐμῶν φίλων τινι

- πέμψω πρὸς Ἄργος, ὃν μάλιστα ἐγὼ φιλοῶ, 610
καὶ δέλτος αὐτῷ ζῶντας οὓς δοκεῖ θανεῖν
λέγουσα πιστὰς ἡδονὰς ἀπαγγελεῖ.
- XO. κατολοφύρομαι σὲ τῶν χερνίβων
βάνισι μελόμενον αἰμακταῖς. 615
- OP. οἴκτος γὰρ οὐ ταῦτ', ἀλλὰ χαίρετ', ὦ ξένοι.
- XO. σὲ δὲ τύχας μάκαρος, ὦ
νεανία, σεβόμεθ', ἐς
πάτραν ὅτι ποτ' ἐπεμβάσῃ.
- ΠΥ. ἄζηλά τοι φίλοισι, θηρησκόντων φίλων. 620
- XO. ὦ σχέτλιοι πομπαί.
φεῦ φεῦ, διόλυσαι.
αἰαῖ αἰαῖ. πότερος ὁ μᾶλλον ;
ἔτι γὰρ ἀμφίλογα δίδυμα μέμονε φρήν, 625
σὲ πάρος ἢ σὲ ἀναστενάξω γόοις.
- OP. Πυλάδη, πέπονθας ταῦτὸ πρὸς θεῶν ἐμοί ;
- ΠΥ. οὐκ οἶδ' ἔρωτᾶς οὐ λέγειν ἔχοντά με.
- OP. τίς ἐστὶν ἡ νεᾶνις ; ὡς Ἑλληνικῶς 630
ἀνήρεθ' ἡμᾶς τοὺς τ' ἐν Ἰλίῳ πόνους
νόστον τ' Ἀχαιῶν τόν τ' ἐν οἴωνοῖς σοφὸν
Κάλχαντ' Ἀχιλλέως τ' ὄνομα, καὶ τὸν ἄθλιον
Ἀγαμέμνον' ὡς ᾤκτιρ' ἀνηρώτα τέ με
γυναῖκα παιδᾶς τ'. ἔστιν ἡ ξένη γένος 635
ἐκεῖθεν Ἀργεῖα τις οὐ γὰρ ἂν ποτε
δέλτον τ' ἐπεμπε καὶ τάδ' ἐξεμάνθανεν,
ὡς κοινὰ πράσσουσ', Ἄργος εἰ πράσσει καλῶς.
- ΠΥ. ἔφθης με μικρόν· ταῦτά δὲ φθάσας λέγεις,
πλὴν ἐν τὰ γὰρ τῶν βασιλέων παθήματα 640
ἴσασι πάντες, ὧν ἐπιστροφή τις ἔην.
ἀτὰρ διήλθον χᾶτερον λόγον τινά.
OP. τίν' ; ἐς τὸ κοινὸν δοὺς ἄμεινον ἂν μάθοις.

- ΠΥ. αἰσχρὸν θανόντος σοῦ βλέπειν ἡμᾶς φάος
 κοινῇ τ' ἔπλευσα, δεῖ με καὶ κοινῇ θανεῖν. 675
 καὶ δειλίαν γὰρ καὶ κάκην κεκτῆσομαι
 Ἄρχει τε Φωκέων τ' ἐν πολυπτύχῳ χθονί,
 δόξω δὲ τοῖς πολλοῖσι — πολλοὶ γὰρ κακοὶ —
 προδοὺς σεσῶσθαι σ' αὐτὸς εἰς οἴκους μόνος,
 ἢ καὶ φονεύσας ἐπὶ νοσοῦσι δώμασι 680
 ῥάψαι μόνον σοι σῆς τυραννίδος χάριν,
 ἔγκληρον ὡς δὴ σὴν κασιγνήτην γαμῶν.
 ταῦτ' οὖν φοβοῦμαι καὶ δι' αἰσχύνης ἔχω,
 κοῦκ ἔσθ' ὅπως οὐ χρῆ συνεκπνεῦσαι μέ σοι
 καὶ σὺν σφαγῆναι καὶ πυρωθῆναι δέμας, 685
 φίλον γεγῶτα καὶ φοβούμενον ψόγον.
- ΟΡ. εὐφημα φώνει· τάμα δεῖ φέρειν κακά,
 ἀπλᾶς δὲ λύπας ἐξόν, οὐκ οἴσω διπλᾶς.
 ὃ γὰρ σὺ λυπρὸν κάπονείδιστον λέγεις,
 ταῦτ' ἔστιν ἡμῖν, εἴ σε συμμοχθοῦντ' ἔμοι 690
 κτενῶ· τὸ μὲν γὰρ εἰς ἔμ' οὐ κακῶς ἔχει,
 πράσσονθ' ἂ πράσσω πρὸς θεῶν, λῦσαι βίον.
 σὺ δ' ὄλβιός τ' εἶ, καθαρὰ τ', οὐ νοσοῦντ' ἔχεις
 μέλαθρ', ἐγὼ δὲ δυσσεβῆ καὶ δυστυχῆ.
 σωθεῖς δέ, παῖδας ἐξ ἐμῆς ὀμοσπόρου 695
 κτησάμενος, ἦν ἔδωκά σοι δάμαρτ' ἔχειν —
 ἄνομά τ' ἔμοῦ γένοιτ' ἄν, οὐδ' ἄπαις δόμος
 πατρῶος οὐμὸς ἐξαλειφθεῖη ποτ' ἄν.
 ἀλλ' ἔρπε καὶ ζῆ καὶ δόμους οἴκει πατρός.
 ὅταν δ' ἐς Ἑλλάδ' ἵππιόν τ' Ἄργος μόλῃς, 700
 πρὸς δεξιᾶς σε τῆσδ' ἐπισκῆπτω τάδε·
 τύμβον τε χῶσον κάπιθες μνημεῖά μοι,
 καὶ δάκρυ' ἀδελφῆ καὶ κόμας δότω τάφω.
 ἄγγελλε δ' ὡς ὄλωλ' ὑπ' Ἀργείας τινός

- γυναικός, ἀμφὶ βωμὸν ἀγνισθεὶς φόνου. 705
 καὶ μὴ προδοῖς μου τὴν κασιγνήτην ποτέ,
 ἔρημα κήδη καὶ δόμους ὄρων πατρός.
 καὶ χαῖρ' ἐμῶν γὰρ φίλτατόν σ' ἡῦρον φίλων,
 ὦ συγκυναγὲ καὶ συνεκτραφεὶς ἐμοί,
 ὦ πόλλ' ἐνεγκῶν τῶν ἐμῶν ἄχθη κακῶν. 710
- ἤμας δ' ὁ Φοῖβος μάντις ὦν ἐψεύσατο·
 τέχνην δὲ θέμενος ὡς προσώταθ' Ἑλλάδος
 ἀπήλασ', αἰδοῖ τῶν πάρος μαντευμάτων.
 ᾧ πάντ' ἐγὼ δοῦς τὰμὰ καὶ πεισθεὶς λόγοις,
 μητέρα κατακτάς αὐτὸς ἀνταπόλλυμαι. 715
- ΠΥ. ἔσται τάφος σοι, καὶ κασιγνήτης λέχος
 οὐκ ἂν προδοίην, ὦ τάλας, ἐπεὶ σ' ἐγὼ
 θανόντα μᾶλλον ἢ βλέπονθ' ἔξω φίλον.
 ἀτὰρ τὸ τοῦ θεοῦ σ' οὐ διέφθορέν γέ πω
 μάντευμα· καίτοι γ' ἐγγυὺς ἔστηκας φόνου. 720
 ἀλλ' ἔστιν, ἔστιν ἢ λίαν δυσπραξία
 λίαν διδοῦσα μεταβολάς, ὅταν τύχη.
- ΟΡ. σίγα· τὰ Φοίβου δ' οὐδὲν ὠφελεῖ μ' ἔπη·
 γυνὴ γὰρ ἦδε δωμάτων ἔξω περᾶ.
- ΙΦ. ἀπέλθεθ' ὑμεῖς καὶ παρευτρεπίζετε 725
 τάνδον μολόντες τοῖς ἐφεστῶσι σφαγῆι.
 δέλτου μὲν αἶδε πολύθυροι διαπτυχαί,
 ξένοι, πάρεισιν ἅ δ' ἐπὶ τοῖσδε βούλωμαι,
 ἀκούσατ'· οὐδεὶς αὐτὸς ἐν πόνοις τ' ἀνήρ
 ὅταν τε πρὸς τὸ θάρσος ἐκ φόβου πέσῃ. 730
 ἐγὼ δὲ ταρβῶ μὴ ἀπονοστήσας χθονὸς
 θῆται παρ' οὐδὲν τὰς ἐμὰς ἐπιστολας
 ὁ τήνδε μέλλον δέλτον εἰς Ἄργος φέρειν.
- ΟΡ. τί δῆτα βούλη; τίνος ἀμηχανεῖς πέρι;
 ΙΦ. ὄρκον δότω μοι τάσδε πορθμεύσειν γραφὰς 735

- πρὸς Ἄργος, οἷσι βούλομαι πέμψαι φίλων.
 ΟΡ. ἦ κἀντιδώσεις τῷδε τοὺς αὐτοὺς λόγους ;
 ΙΦ. τί χρῆμα δράσειν ἢ τί μὴ δράσειν ; λέγε.
 ΟΡ. ἐκ γῆς ἀφήσειν μὴ θανόντα βαρβάρου.
 ΙΦ. δίκαιον εἶπας· πῶς γὰρ ἀγγεῖλειεν ἄν ; 740
 ΟΡ. ἦ καὶ τύραννος ταῦτα συγχωρήσεται ;
 ΙΦ. ναί.
 πεῖσω σφε, καυτὴ ναὸς εἰσβήσω σκάφος.
 ΟΡ. ὄμνυ· σὺ δ' ἔξαρχ' ὄρκον ὅστις εὐσεβῆς.
 ΙΦ. δώσω, λέγειν χρή, τήνδε τοῖσι σοῖς φίλοις.
 ΠΥ. τοῖς σοῖς φίλοισι γράμματ' ἀποδώσω τάδε. 745
 ΙΦ. κάγω σὲ σώσω κυανέας ἔξω πέτρας.
 ΠΥ. τίν' οὖν ἐπόμενος τοισίδ' ὄρκιον θεῶν ;
 ΙΦ. Ἄρτεμιν, ἐν ἧσπερ δώμασιν τιμὰς ἔχω.
 ΠΥ. ἐγὼ δ' ἀνακτά γ' οὐρανοῦ, σεμνὸν Δία.
 ΙΦ. εἰ δ' ἐκλιπὼν τὸν ὄρκον ἀδικοίης ἐμέ ; 750
 ΠΥ. ἄνοστος εἶην· τί δὲ σὺ, μὴ σώσασά με ;
 ΙΦ. μήποτε κατ' Ἄργος ζῶσ' ἔχνος θείην ποδός.
 ΠΥ. ἄκουε δὴ νυν ὃν παρήλθομεν λόγον.
 ΙΦ. ἀλλ' οὔτις ἔστ' ἄκαιρος, ἦν καλῶς ἔχη.
 ΠΥ. ἐξαιρετόν μοι δὸς τόδ' ἦν τι ναῦς πάθη 755
 χῆ δέλτος ἐν κλύδωνι χρημάτων μετὰ
 ἀφανῆς γένηται, σῶμα δ' ἐκσώσω μόνον,
 τὸν ὄρκον εἶναι τόνδε μηκέτ' ἔμπεδον.
 ΙΦ. ἀλλ' οἴσθ' ὃ δράσω ; πολλὰ γὰρ πολλῶν κυρεῖ·
 τάνόντα κάγγεγραμμέν' ἐν δέλτου πτυχαῖς 760
 λόγῳ φράσω σοι πάντ' ἀπαγγεῖλαι φίλοις.
 ἐν ἀσφαλεῖ γάρ· ἦν μὲν ἐκσώσης γραφήν,
 αὐτὴ φράσει σιγῶσα τάγγεγραμμένα·
 ἦν δ' ἐν θαλάσῃ γράμματ' ἀφανισθῆ τάδε,
 τὸ σῶμα σώσας τοὺς λόγους σώσεις ἐμοί. 765

- ΠΥ. καλῶς ἔλεξας τῶν τε σῶν ἐμοῦ θ' ὕπερ.
σήμεναι δ' ὧ χρῆ τάσδ' ἐπιστολάς φέρειν
πρὸς Ἄργος ὅτι τε χρῆ κλύοντά σου λέγειν.
- ΙΦ. ἄγγελ' Ὀρέστη, παιδὶ τῷ Ἀγαμέμνονος
« Ἡ ἴν' Αὐλίδι σφαγεῖσ' ἐπιστέλλει τάδε 770
ζῶσ' Ἰφιγένεια, τοῖς ἐκεῖ δ' οὐ ζῶσ' ἔτι. . . »
- ΟΡ. ποῦ δ' ἔστ' ἐκείνη; καθθανοῦσ' ἤκει πάλιν;
ΙΦ. ἦδ' ἦν ὄρᾳς σύ· μὴ λόγους ἐκπλησέ με.
« Κόμισαί μ' ἐς Ἄργος, ὧ σὺναιμε, πρὶν θανεῖν,
ἐκ βαρβάρου γῆς καὶ μετάστησον θεᾶς 775
σφαγίων, ἐφ' οἷσι ξενοφόνους τιμὰς ἔχω. . . »
- ΟΡ. Πυλάδῃ, τί λέξω; ποῦ ποτ' ὄνθ' ἠύρημεθα;
ΙΦ. « ἦ σοῖς ἀραία δώμασιν γενήσομαι,
Ὀρέσθ' », ἴν' αὖθις ὄνομα δις κλύων μάθης.
ΠΥ. ὦ θεοί.
ΙΦ. τί τοὺς θεοὺς ἀνακαλεῖς ἐν ταῖς ἐμοῖς; 780
ΠΥ. οὐδέν· πέραιναι δ' ἐξέβην γὰρ ἄλλοσε.
τάχ' οὐκ ἐρωτῶν σ' εἰς ἄπιστ' ἀφίξομαι.
ΙΦ. λέγ' οὐνεκ' ἔλαφον ἀντιδοῦσά μου θεᾶ
Ἄρτεμις ἔσωσέ μ', ἦν ἔθυσ' ἐμὸς πατήρ,
δοκῶν ἐς ἡμᾶς ὄξυ φάσγανον βαλεῖν, 785
ἐς τήνδε δ' ὦκισ' αἴαν. αἶδ' ἐπιστολαί,
τάδ' ἔστι τάν δέλτοισιν ἐγγεγραμμένα.
- ΠΥ. ὦ ῥαδίους ὄρκοισι περιβαλοῦσά με,
καλλίστα δ' ὀμόσασ', οὐ πολὺν σχήσω χρόνον,
τὸν δ' ὄρκον ὃν κατώμοσ' ἐμπεδώσομεν. 790
ἰδοῦ, φέρω σοι δέλτον ἀποδίδωμί τε,
Ὀρέστα, τῆσδε σῆς κασιγνήτης πάρα.
- ΟΡ. δέχομαι· παρεῖς δὲ γραμμάτων διαπτυχάς,
τῆν ἡδονὴν πρῶτ' οὐ λόγους αἰρήσομαι.
ὦ φιλότατῃ μοι σύγγον', ἐκπεπληγμένος 795

- ὅμως σ' ἀπίστῳ περιβαλὼν βραχίονι
 ἐς τέρψιν εἶμι, πυθόμενος θαυμάστ' ἐμοί.
- ΧΟ. ζέν', οὐ δικαίως τῆς θεοῦ τὴν πρόσπολον
 χραίνεις ἀθίκτοις περιβαλὼν πέπλοις χέρα.
- ΟΡ. ὦ συγκασιγνήτη τε καὶ ταυτοῦ πατρός 800
 Ἀγαμέμνωνος γεγῶσα, μή μ' ἀποστρέφου,
 ἔχουσ' ἀδελφόν, οὐ δοκοῦσ' ἔξειν ποτέ.
- ΙΦ. ἐγὼ σ' ἀδελφὸν τὸν ἐμόν ; οὐ παύσῃ λέγων ;
 τὸ δ' Ἄργος αὐτοῦ μεστὸν ἦ τε Ναυπλία.
- ΟΡ. οὐκ ἔστ' ἐκεῖ σός, ὦ τάλαινα, σύγγονος. 805
- ΙΦ. ἀλλ' ἡ Λάκαινα Τυνδαρίς σ' ἐγείνατο ;
- ΟΡ. Πέλοπός γε παιδὶ παιδός, οὗ ἔκπεφυκ' ἐγώ.
- ΙΦ. τί φῆς ; ἔχεις τι τῶνδ' ἐμοὶ τεκμήριον ;
- ΟΡ. ἔχω πατρώων ἐκ δόμων τι πυνθάνου.
- ΙΦ. οὐκοῦν λέγειν μὲν χρὴ σέ, μακθάνειν δ' ἐμέ. 810
- ΟΡ. λέγοιμ' ἂν ἀκοῇ πρῶτον Ἡλέκτρας τάδε.
 Ἀτρέως Θυέστου τ' οἶσθα γενομένην ἔριν ;
- ΙΦ. ἤκουσ' ἃ χρυσῆς ἀρνὸς ἦν νείκη πέρι.
- ΟΡ. ταῦτ' οὖν ὑφήνας' οἶσθ' ἐν εὐπήνοισ ὑφαῖς ;
- ΙΦ. ὦ φίλτατ', ἐγγύς τῶν ἐμῶν κάμπτεϊς φρενῶν. 815
- ΟΡ. εἰκῶ τ' ἐν ἰστοῖς ἡλίου μετὰστασιν ;
- ΙΦ. ὑφῆνα καὶ τόδ' εἶδος εὐμίτοις πλοκαῖς.
- ΟΡ. καὶ λούτρ' ἐς Αὔλιν μητρὸς ἀνεδέξω πάρα ;
- ΙΦ. οἶδ' οὐ γὰρ ὁ γάμος ἐσθλὸς ὢν μ' ἀφείλετο.
- ΟΡ. τί γάρ ; κόμας σὰς μητρὶ δοῦσα σῆ φέρειν ; 820
- ΙΦ. μνημεῖά γ' ἀντὶ σώματος τοῦμοῦ τάφω.
- ΟΡ. ἃ δ' εἶδον αὐτός, τάδε φράσω τεκμήρια·
 Πέλοπος παλαιὰν ἐν δόμοις λόγχην πατρός,
 ἦν χερσὶ πάλλων παρθένον Πισάτιδα
 ἐκτήσαθ' Ἴπποδάμειαν, Οἰνόμαον κτανών, 825
 ἐν παρθενῶσι τοῖσι σοῖς κεκρυμμένην.

- ΙΦ.** ὦ φίλτατ', οὐδὲν ἄλλο, φίλτατος γὰρ εἶ,
 ἔχω σ', Ὀρέστα, τηλύγετον χθονὸς ἀπὸ πατρίδος
 Ἄργόθεν, ὦ φίλος. 830
- ΟΡ.** καὶ γὼ σε τὴν θανοῦσαν, ὡς δοξάζεται.
 κατὰ δὲ δάκρυ, κατὰ δὲ γόος ἅμα χαρᾶ
 τὸ σὸν νοτίζει βλέφαρον, ὠσαύτως δ' ἐμόν.
- ΙΦ.** τόδ' ἔτι βρέφος
 ἔλιπον ἀγκάλαισι νεαρὸν τροφοῦ
 νεαρὸν ἐν δόμοις. 835
 ὦ κρεῖσσον ἢ λόγοισιν εὐτυχοῦσά μου
 ψυχά, τί φῶ ; θαυμάτων
 πέρα καὶ λόγου πρόσω τάδ' ἐπέβα. 840
- ΟΡ.** τὸ λοιπὸν εὐτυχοῦμεν ἀλλήλων μέτα.
- ΙΦ.** ἄτοπον ἄδονάν ἔλαβον, ὦ φίλοι·
 δέδοικα δ' ἐκ χερῶν με μὴ πρὸς αἰθέρα
 ἀμπτάμενος φύγη·
 ἰὼ Κυκλωπὶς ἐστία· ἰὼ πατρίς,
 Μυκήνα φίλα, 845
 χάριν ἔχω ζόας, χάριν ἔχω τροφᾶς,
 ὅτι μοι συνομαίμονα τόνδε δόμοις
 ἐξεθρέψω φάος.
- ΟΡ.** γένει μὲν εὐτυχοῦμεν, ἐς δὲ συμφοράς,
 ὦ σύγγον', ἡμῶν δυστυχῆς ἔφυ βίος. 850
- ΙΦ.** ἐγὼ δ' ἄ μέλεος, οἶδ', ὅτε φάσανον
 δέρα θῆκέ μοι μελεόφρων πατήρ.
- ΟΡ.** οἴμοι. δοκῶ γὰρ οὐ παρών σ' ὄραν ἐκεῖ. 855
- ΙΦ.** ἀνυμέναιος, ὦ σύγγον', Ἀχιλλέως
 ἐς κλισίαν λέκτρων
 δολίαν ὅτ' ἀγόμαν·
 παρὰ δὲ βωμόν ἦν δάκρυα καὶ γόοι. 860
 φεῦ φεῦ χερνίβων τῶν ἐκεῖ.

- ΟΡ. ὤμωξα κάγω τόλμαν ἦν ἔτλη πατήρ.
 ΙΦ. ἀπάτορα πατέρα, πότμον ἄποτμον ἔλαχον.
 ἄλλα δ' ἐξ ἄλλων κυρεῖ 865
 δαίμονος τύχα τινός. 867
- ΟΡ. εἰ σόν γ' ἀδελφόν, ὦ τάλαιν', ἀπώλεσας. . . 866
 ΙΦ. ὦ μελέα δεινᾶς τόλμας. δεῖν' ἔτλαν
 δεῖν' ἔτλαν, ὦμοι σύγγονε, παρά δ' ὀλίγον 870
 ἀπέφυγες ὄλεθρον ἀνόσιον ἐξ ἐμᾶν
 δαῖχθεις χερῶν.
 ἅ δ' ἐπ' αὐτοῖσι τίς τελευτά ;
 τίς τύχα μοι συγκυρήσει ;
 τίνα σοι πόρον εὕρομένα 875
 πάλιν ἀπὸ πόλεως, ἀπὸ φόνου πέμψω
 πατρίδ' ἐς Ἀργεῖαν,
 πρὶν ἐπὶ ξίφος αἵματι σῶ πελάσαι ; 880
 τότε τότε σόν, ὦ μελέα ψυχά,
 χρέος ἀνευρίσκειν.
 πότερον κατὰ χέρσον, οὐχὶ ναί . . . ;
 ἀλλὰ ποδῶν ῥιπᾶ 885
 θανάτῳ πελάσεις ἄρα βάρβαρα φῦλα
 καὶ δι' ὁδοὺς ἀνόδους στείχων· διὰ κυανέας μῆν
 στενοπόρου πέτρας μακρὰ κέλευθα να- 890
 τοῖσιν δρασμοῖς.
 τάλαινα, τάλαινα.
 τίς ἄρ' οὖν, τάλαν, ἦ θεὸς ἦ βροτὸς ἦ 895
 τί τῶν ἀδοκῆτων
 πόρον ἄπορον ἐξανύσας, δυοῖν
 δυοῖν τοῖν μόνον Ἀτρεΐδαιν φανεῖ
 κακῶν ἔκλυσιν ;
- ΧΟ. ἐν τοῖσι θαυμαστοῖσι καὶ μύθων πέρα 900
 τὰδ' εἶδον αὐτῆ κοῦ κλύουσ' ἀπαγγελῶ.

- ΠΥ. τὸ μὲν φίλους ἐλθόντας εἰς ὄψιν φίλων,
 Ὀρέστα, χειρῶν περιβολὰς εἰκὸς λαβεῖν·
 λήξαντα δ' οἰκτων κάπ' ἐκεῖν' ἐλθεῖν χρεῶν,
 ὅπως τὸ κλεινὸν ὄνομα τῆς σωτηρίας
 λαβόντες ἐκ γῆς βησόμεσθα βαρβάρου.
 σοφῶν γὰρ ἀνδρῶν ταῦτα, μὴ ἔκβάντας τύχης,
 καιρὸν λαβόντας, ἡδονὰς ἄλλας λαβεῖν.
- ΟΡ. καλῶς ἔλεξας· τῇ τύχῃ δ' οἴμαι μέλειν
 τοῦδε ξὺν ἡμῖν· ἦν δέ τις πρόθυμος ἦ,
 σθένειν τὸ θεῖον μᾶλλον εἰκότως ἔχει.
- ΙΦ. μηδέν μ' ἐπίσχη γ'· οὐδ' ἀποστήσει λόγου
 πρῶτον πυθέσθαι τίνα ποτ' Ἡλέκτρα πότμον
 εἴληχε βιότου· φίλα γὰρ ἔστε πάντ' ἐμοί.
- ΟΡ. τῶδε ξυνοικεῖ βίον ἔχουσ' εὐδαίμονα.
- ΙΦ. οὗτος δὲ ποδαπὸς καὶ τίνος πέφυκε παῖς ;
- ΟΡ. Στρόφιος ὁ Φωκεὺς τοῦδε κλήζεται πατήρ.
- ΙΦ. ὁ δ' ἐστὶ γ' Ἀτρέως θυγατρός, ὁμογενῆς ἐμός ;
- ΟΡ. ἀνεψιός γε, μόνος ἐμοί σαφῆς φίλος.
- ΙΦ. οὐκ ἦν τόθ' οὗτος, ὅτε πατήρ ἐκτεινέ με.
- ΟΡ. οὐκ ἦν· χρόνον γὰρ Στρόφιος ἦν ἄπαις τινά.
- ΙΦ. χαῖρ', ὦ πόσις μοι τῆς ἐμῆς ὁμοσπόρου.
- ΟΡ. κάμὸς γε σωτήρ, οὐχὶ συγγενῆς μόνον.
- ΙΦ. τὰ δεινὰ δ' ἔργα πῶς ἔτλης μητρός πέρι ;
- ΟΡ. σιγῶμεν αὐτά· πατρὶ τιμωρῶν ἐμῶ.
- ΙΦ. ἦ δ' αἰτία τίς ἀνθ' ὅτου κτείνει πόσιν ;
- ΟΡ. ἔα τὰ μητρός· οὐδὲ σοὶ κλύειν καλόν.
- ΙΦ. σιγῶ· τὸ δ' Ἄργος πρὸς σέ νῦν ἀποβλέπει ;
- ΟΡ. Μενέλαος ἄρχει· φυγάδες ἐσμέν ἐκ πάτρας.
- ΙΦ. οὐ που νοσοῦντας θεῖος ὕβρισεν δόμους ;
- ΟΡ. οὐκ, ἀλλ' Ἐρινύων δεῖμά μ' ἐκβάλλει χθονός.
- ΙΦ. ταῦτ' ἄρ' ἐπ' ἀκταῖς κἀνθάδ' ἠγγέλης μανεῖς ;

- ΟΡ. ὄφθημεν οὐ νῦν πρῶτον ὄντες ἄθλιοι.
- ΙΦ. ἔγνωκα· μητρός σ' οὔνεκ' ἠλάστρουν θεαί.
- ΟΡ. ὡσθ' αἵματηρὰ στόμι' ἐπεμβαλεῖν ἐμοί. 935
- ΙΦ. τί γάρ ποτ' ἐς γῆν τήνδ' ἐπόρθμευσας πόδα ;
- ΟΡ. Φοίβου κελευσθεῖς θεσφάτοις ἀφικόμην.
- ΙΦ. τί χρῆμα δράσειν ; ῥητὸν ἤ σιγῶμενον ,
- ΟΡ. λέγοιμ' ἄν· ἀρχαὶ δ' αἶδε μοι πολλῶν πόνων. 940
- ἐπεὶ τὰ μητρός ταῦθ' ἄ σιγῶμεν κακὰ
 ἐς χεῖρας ἦλθε, μεταδρομαῖς Ἐρινύων
 ἠλαυνόμεσθα φυγάδες, ἔστε μοι πόδα
 ἐς τὰς Ἀθήνας δῆτ' ἔπεμψε Λοξίας,
 δίκην παρασχεῖν ταῖς ἀωνύμοις θεαῖς.
 ἔστιν γὰρ ὅσια ψῆφος, ἦν Ἄρει ποτὲ 945
 Ζεὺς εἶσατ' ἐκ του δὴ χερῶν μιάσματος.
 ἐλθῶν δ' ἐκεῖσε... πρῶτα μὲν μ' οὐδεὶς ξένων.
 ἐκὼν ἐδέξαθ', ὡς θεοῖς στυγούμενον
 οἱ δ' ἔσχον αἰδῶ, ξένια μονοτράπεζά μοι
 παρέσχον, οἴκων ὄντες ἐν ταῦτῳ στέγει, 950
 σιγῇ δ' ἔτεκτῆναντ' ἀπόφθεγκτόν μ', ὅπως
 δαιτὸς γενοίμην πώματός τ' αὐτῶν δίχα·
 ἐς δ' ἄγγος ἴδιον ἴσον ἅπασι βακχίου
 μέτρημα πληρώσαντες εἶχον ἠδονήν.
 κἀγὼ ἔξελέγξαι μὲν ξένους οὐκ ἠξίου, 955
 ἠλγουν δὲ σιγῇ κἀδόκουν οὐκ εἰδέναι,
 μέγα στενάζων, οὔνεκ' ἤ μητρός φονεύς.
 κλύω δ' Ἀθηναίοισι τὰμὰ δυστυχῇ
 τελετὴν γενέσθαι, κάτι τὸν νόμον μένειν,
 χοῆρες ἄγγος Παλλάδος τιμᾶν λεῶν. 960
- ὡς δ' εἰς Ἄρειον ὄχθον ἤκον, ἐς δίκην
 ἔστην, ἐγὼ μὲν θάτερον λαβῶν βάθρον,
 τὸ δ' ἄλλο πρέσβειρ' ἤπερ ἦν Ἐρινύων,

εἰπὼν δ' ἀκούσας θ' αἵματος μητρὸς πέρι
 Φοῖβός μ' ἔσωσε μαρτυρῶν, ἴσας δέ μοι 965
 ψήφους διηρίθμησε Παλλὰς ὠλένη.
 νικῶν δ' ἀπῆρα φόνια πειρατήρια.
 ὅσαι μὲν οὖν ἔζοντο πεισθεῖσαι δίκη,
 ψῆφον παρ' αὐτὴν ἱερὸν ὠρίσαντ' ἔχειν
 ὅσαι δ' Ἐρινύων οὐκ ἐπέισθησαν νόμῳ, 970
 δρόμοις ἀνιδρύτοισιν ἠλάστρουν μ' αἰεί,
 ἕως ἔς ἀγνὸν ἤλθον αὖ Φοῖβου πέδον,
 καὶ πρόσθεν ἀδύτων ἐκταθείς, νῆστις βορᾶς,
 ἐπάμοσ' αὐτοῦ βίον ἀπορρήξειν θανάων,
 εἰ μὴ με σώσοι Φοῖβος, ὅς μ' ἀπώλεσεν. 975
 ἐντεῦθεν αὐδὴν τρίποδος ἐκ χρυσοῦ λακῶν
 Φοῖβός μ' ἐπεμψε δεῦρο, διοπετέες λαβεῖν
 ἄγαλμ' Ἀθηνῶν τ' ἐγκαθιδρῦσαι χθονί.
 ἀλλ' ἦνπερ ἡμῖν ὠρισεν σωτηρίαν,
 σύμπραξον. ἦν γὰρ θεᾶς κατάσχωμεν βρέτας, 980
 μακρῶν τε λήξω καὶ σὲ πολυκώπῳ σκάφει
 στείλας Μυκῆναις ἐγκαταστήσω πάλιν.
 ἀλλ' ὦ φιληθεῖς, ὦ κασίγνητον κάρα,
 σῶσον πατρῶν οἶκον, ἔκσωσον δ' ἐμέ·
 ὥς τάμ' ὄλωλε πάντα καὶ τὰ Πελοπιδῶν, 985
 οὐράνιον εἰ μὴ ληψόμεσθα θεᾶς βρέτας.

ΧΟ. δεινὴ τις ὀργὴ δαιμόνων ἐπέζεσε
 τῷ Ταντάλειον σπέρμα διὰ πόνων τ' ἄγει.

ΙΦ. τὸ μὲν πρόθυμον, πρὶν σε δεῦρ' ἔλθειν, ἔχω
 Ἄρχει γενέσθαι καὶ σέ, σύγγον', εἰσιδεῖν. 990
 θέλω δ' ἄπερ σύ, σέ τε μεταστῆσαι πόνων
 νοσοῦντά τ' οἶκον, οὐχὶ τῷ κτανόντι με
 θυμουμένη, πατρῶν ὀρθῶσαι· θέλω·
 σφαγῆς τε γὰρ σῆς χειρ' ἀπαλλάξαιμεν ἄν

- σώσαιμί τ' οἴκους· τὴν θεὸν δ' ὕπως λάθω 995
 δέδοικα καὶ τύραννον, ἥνικ' ἂν κενὰς
 κρηπίδας εὖρη λαίνας ἀγάλατος.
 πῶς δ' οὐ θανοῦμαι ; τίς δ' ἔνεστί μοι λόγος ;
 ἀλλ' εἰ μὲν ἓν τι ταῦθ' ὁμοῦ γενήσεται,
 ἀγαλμά τ' οἴσεις κάμ' ἐπ' εὐπρύμνου νεῶς 1000
 ἄξεις, τὸ κινδύνευμα γίγνεται καλόν·
 τούτου δὲ χωριθεῖς' . . . ἐγὼ μὲν ὄλλυμαι,
 σὺ δ' ἂν τὸ σαυτοῦ θέμενος εὖ νόστου τύχοις.
 οὐ μὴν τι φεύγω γ', οὐδέ σ' εἰ θανεῖν χρεῶν
 σώσασαν· οὐ γὰρ ἀλλ' ἀνὴρ μὲν ἐκ δόμων 1005
 θανῶν ποθεινός, τὰ δὲ γυναικὸς ἀσθενῆ.
 ΟΡ. οὐκ ἂν γενοίμην σοῦ τε καὶ μητρὸς φονεύς·
 ἄλις τὸ κείνης αἵμα· κοινόφρων δὲ σοὶ
 καὶ ζῆν θέλοιμ' ἂν καὶ θανῶν λαχεῖν ἴσον.
 ἄξω δὲ σ', ἦνπερ καὐτὸς ἐνταυθοῖ περῶ, 1010
 πρὸς οἶκον, ἢ σοῦ κατθανῶν μενῶ μέτα.
 γνώμης δ' ἄκουσον· εἰ πρόσαντες ἦν τότε
 Ἄρτέμιδι, πῶς ἂν Λοξίας ἐθέσπισε
 κομίσαι μ' ἀγαλμα θεᾶς πόλισμ' ἐς Παλλάδος
 . . . . .
 καὶ σὸν πρόσωπον εἰσιδεῖν ; ἅπαντα γὰρ 1015
 συνθείς τάδ' εἰς ἓν νόστον ἐλπίζω λαβεῖν.
 ΙΦ. πῶς οὖν γένοιτ' ἂν ὥστε μῆθ' ἡμᾶς θανεῖν,
 λαβεῖν θ' ἅ βουλόμεσθα ; τῆδε γὰρ νοσεῖ
 νόστος πρὸς οἴκους· ἡ δὲ βούλησις πάρα.
 ΟΡ. ἄρ' ἂν τύραννον διολέσαι δυναίμεθ' ἂν ; 1020
 ΙΦ. δεινὸν τόδ' εἶπας, ξενοφонеῖν ἐπήλυδας.
 ΟΡ. ἀλλ', εἰ σὲ σώσει κάμέ, κινδυνευτέον.
 ΙΦ. οὐκ ἂν δυναίμην· τὸ δὲ πρόθυμον ἦνεσα.
 ΟΡ. τί δ', εἴ με ναῶ τῶδε κρύψειας λάθρα ;

- ΙΦ. ὡς δὴ σκότον λαβόντες ἐκσωθεῖμεν ἄν ; 1025
 ΟΡ. κλεπτῶν γὰρ ἢ νύξ, τῆς δ' ἀληθείας τὸ φῶς.
 ΙΦ. εἶς' ἔνδον ἱεροὶ φύλακες, οὓς οὐ λήσομεν.
 ΟΡ. οἴμοι διεφθάρμεσθα· πῶς σωθεῖμεν ἄν ;
 ΙΦ. ἔχειν δοκῶ μοι καινὸν ἐξεύρημά τι.
 ΟΡ. ποῖόν τι ; δόξης μετάδος, ὡς καὶ γὰρ μάθω. 1030
 ΙΦ. ταῖς σαῖς ἀνίαις χρήσομαι σοφίσμασι.
 ΟΡ. δειναὶ γὰρ αἱ γυναῖκες εὐρίσκειν τέχνας.
 ΙΦ. φονέα σε φήσω μητρὸς ἐξ Ἄργους μολεῖν.
 ΟΡ. χρῆσαι κακοῖσι τοῖς ἐμοῖς, εἰ κερδανεῖς.
 ΙΦ. ὡς οὐ θέμις γε λέξομεν θύειν θεᾶ. 1035
 ΟΡ. τίν' αἰτίαν ἔχουσ' ; ὑποπτεύω τι γάρ.
 ΙΦ. οὐ καθαρὸν ὄντα· τὸ δ' ὅσιον δώσω φόβῳ.
 ΟΡ. τί δῆτα μᾶλλον θεᾶς ἄγαλμ' ἀλίσκεται ;
 ΙΦ. πόντου σε πηγαῖς ἀγνίσαι βουλήσομαι.
 ΟΡ. ἔτ' ἐν δόμοισι βρέτας, ἐφ' ᾧ πεπλεύκαμεν. 1040
 ΙΦ. κάκεινο νίψαι, σοῦ θιγόντος ὡς, ἐρῶ.
 ΟΡ. ποῖ δῆτα ; πόντου νοτερόν εἶπας ἐκβολον ;
 ΙΦ. οὐ ναῦς χαλινοῖς λινοδέτοις ὀρμεῖ σέθεν.
 ΟΡ. σὺ δ' ἢ τις ἄλλος ἐν χεροῖν οἴσει βρέτας ;
 ΙΦ. ἐγὼ· θιγεῖν γὰρ ὅσιόν ἐστ' ἐμοὶ μόνῃ. 1045
 ΟΡ. Πυλάδης δ' ὅδ' ἡμῖν ποῦ τετάζεται πόνου ;
 ΙΦ. ταῦτόν χεροῖν σοὶ λέξεται μίασμ' ἔχειν.
 ΟΡ. λάθρα δ' ἀνακτος ἢ εἰδότος δράσεις τάδε ;
 ΙΦ. πείσασα μύθοις· οὐ γὰρ ἂν λάθοιμί γε.
 ΟΡ. καὶ μὴν νεῶς γε πίτυλος εὐήρης πάρα. 1050
 ΙΦ. σοὶ δὴ μέλειν χρὴ τᾶλλ' ὅπως ἔξει καλῶς.
 ΟΡ. ἑνὸς μόνου δεῖ, τάσδε συγκρούψαι τάδε.
 ἀλλ' ἀντίαζε καὶ λόγους πειστηρίους
 εὕρισκ'· ἔχει τοι δύναμιν εἰς οἶκτον γυνή.
 τὰ δ' ἄλλ' ἴσως — ἅπαντα συμβαίη καλῶς. 1055

- ΙΦ. ὦ φίλταται γυναῖκες, εἰς ὑμᾶς βλέπω,
 καὶ τᾶμ' ἐν ὑμῖν ἐστὶν ἢ καλῶς ἔχειν
 ἢ μηδὲν εἶναι καὶ στερηθῆναι πάτρας
 φίλου τ' ἀδελφοῦ φιλότατης τε συγγόνου.
 καὶ πρῶτα μὲν μοι τοῦ λόγου τὰδ' ἀρχέτω· 1060
 γυναῖκῆς ἐσμεν, φιλόφρον ἁλλήλαις γένος
 σφῶζιν τε κοινὰ πράγματ' ἀσφαλέσταται.
 σιγήσαθ' ἡμῖν καὶ συνεκπονήσατε
 φυγᾶς. καλὸν τοι γλῶσσο' ὅτω πιστὴ παρῆ.
 ἄρατε δ' ὡς τρεῖς μία τύχη τοὺς φιλότατους, 1065
 ἢ γῆς πατρώας νόστος ἢ θανεῖν, ἔχει.
 σωθεῖσα δ', ὡς ἂν καὶ σὺ κοινωμῆς τύχης,
 σώσω σ' ἐς Ἑλλάδ'. ἀλλὰ πρὸς σε δεξιᾶς
 σὲ καὶ σὲ ἰκνοῦμαι, σὲ δὲ φίλης παρηίδος,
 γονάτων τε καὶ τῶν ἐν δόμοισι φιλότατων 1070
 μητρὸς πατρὸς τε καὶ τέκνων ὅτω κυρεῖ.
 τί φατέ; τίς ὑμῶν φησὶν ἢ τίς οὐ θέλειν —
 φθέγξασθε — ταῦτα; μὴ γὰρ αἰνουσῶν λόγους
 ὄλωλα κἀγὼ καὶ κασίγνητος τάλας.
- ΧΟ. θάρσει, φίλη δέσποινα; καὶ σφῶζου μόνον· 1075
 ὡς ἔκ γ' ἐμοῦ σοὶ πάντα σιγηθήσεται —
 ἴστω μέγας Ζεὺς — ὦν ἐπισκῆπτεις πέρι.
- ΙΦ. ὄναισθε μύθων καὶ γένοισθ' εὐδαίμονες.
 σὸν ἔργον ἤδη καὶ σὸν ἐσβαίνειν δόμους·
 ὡς αὐτίχ' ἤξει τῆσδε κοίρανος χθονός, 1080
 θυσίαν ἐλέγχων, εἰ κατείργασται, ξένων.
 ὦ πότνι', ἥπερ μ' Αὐλίδος κατὰ πτυχᾶς
 δεινῆς ἔσωσας ἐκ πατροκτόνου χερὸς,
 σῶσόν με καὶ νῦν τούσδε τ'. ἢ τὸ Λοξίου
 οὐκέτι βροτοῖσι διὰ σὲ ἐτήτυμον στόμα. 1085
 ἀλλ' εὐμενῆς ἔκβηθι βαρβάρου χθονός

ἔς τὰς Ἀθήνας· καὶ γὰρ ἐνθάδ' οὐ πρόπει
ναίειν, παρόν σοι πόλιν ἔχειν εὐδαίμονα.

- ΧΟ. στρ. α' ὄρνις, ἃ παρὰ πετρίνας
πόντου δειράδας, ἀλκυών, 1090
ἔλεγον οἶτον αἰίδεις,
εὐξύνετον ξυνετοῖς βοάν,
ὅτι πόσιν κελαδεῖς αἰεὶ μολπαῖς,
ἐγὼ σοι παραβάλλομαι
θρήνους, ἄπτερος ὄρνις, 1095
ποθοῦσ' Ἑλλάνων ἀγόρους,
ποθοῦσ' Ἀρτεμιν λοχίαν,
ἃ παρὰ Κύνθιον ὄχθον οἰκεῖ,
φοινικά θ' ἀβροκόμαν
δάφναν τ' εὐερνέα καὶ 1100
γλαυκᾶς θαλλὸν ἱερὸν ἐλαίας,
Λατοῦς ὠδῖνα φίλαν,
λίμναν θ' εἰλίσσουσαν ὕδωρ
κύκλιον, ἔνθα κύκνος μελω-
δὸς Μούσας θεραπεύει. 1105
- ἀντιστρ. α' ὦ πολλὰ δακρῶν λιβάδες,
αἰ παρηίδας εἰς ἐμὰς
ἔπεσον, ἀνίκα πύργων
ὀλομένων ἐν ναυσὶν ἔβαν
πολεμίων ἐρετμοῖσι καὶ λόγχαις. 1110
ζαχρύσου δὲ δι' ἐμπολᾶς
νόστον βάρβαρον ἦλθον,
ἐνθα τᾶς ἐλαφοκτόνου
θεᾶς ἀμφίπολον κόραν
παῖδ' Ἀγαμεμνονίαν λατρεύω 1115
βωμούς τ' οὐ μηλοθύτας,
ζηλοῦσ' ἔταν διὰ παν-

- τὸς δυσδαίμον· ἐν γὰρ ἀνάγκαις
 οὐ κάμνεις σύντροφος ὦν.
 μεταβάλλειν δυσδαιμονία· 1120
 τὸ δὲ μετ' εὐτυχίαν κακοῦ-
 σθαι θνατοῖς βαρὺς αἰών.
 στρ. β' καὶ σὲ μὲν, πότνι', Ἀργεῖα
 πεντηκόντορος οἶκον ἄξει·
 συρίζων θ' ὁ κηροδέτας 1125
 κάλαμος οὐρείου Πανὸς
 κώπαις ἐπιθωῦξει,
 ὁ Φοῖβός θ' ὁ μάντις ἔχων
 κέλαδον ἐπτατόνου λύρας
 αἰείδων ἄξει λιπαρὰν 1130
 εὔ σ' Ἀθηναίων ἐπὶ γᾶν.
 ἐμὲ δ' αὐτοῦ λιποῦσα
 βήσῃ ῥοθίοισι πλάταις·
 ἀέρι δ' ἰστία πὰρ πρότονον κατὰ
 πρῶϊραν ὑπὲρ στόλον ἐκπετάσουσι πό- 1135
 δες ναὸς ὠκυπόμπου.
 ἀντιστρ. β' λαμπρὸν ἵππόδρομον βαίην,
 ἐνθ' εὐάλιον ἔρχεται πῦρ·
 οἰκείων δ' ὑπὲρ θαλάμων 1140
 πτέρυγας ἐν νότοις ἀμοῖς
 λήξαιμι θοάζουσα·
 χοροῖς δ' ἐσταίην, ὅθι καὶ
 παρθένος εὐδοκίμων γάμων,
 παρὰ πόδ' εἰλίσσουσα φίλας 1145
 ματρὸς ἡλίκων θιάσους,
 χαρίτων εἰς ἀμίλλας
 χαίτας θ' ἀβροπλούτοιο
 εἰς ἔριν ὀρτυμένα, πολυποίχιλα

φάρεα καὶ πλοκάμους περιβαλλομέ- 1150
να γένουν ἐσχιάζον.

ΘΟΑΣ

- ποῦ 'σθ' ἡ πυλωρός τῶνδε δωμάτων γυνή
'Ελληνίς ; ἤδη τῶν ξένων κατήρξατο ;
ἀδύτοις ἐν ἀγνοῖς σῶμα λάμπονται πυρί ; 1155
- XO. ἦδ' ἐστίν, ἦ σοι πάντ', ἄναξ, ἐρεῖ σαφῶς.
ΘO. ἔα.
- τί τόδε μεταίρεις ἐξ ἀκινήτων βάθρων,
'Αγαμέμνωνος παῖ, θεᾶς ἄγαλμ' ἐν ὠλέναις ;
ἄναξ, ἔχ' αὐτοῦ πόδα σὸν ἐν παραστάσιν.
- IΦ. τί δ' ἔστιν, 'Ιφιγένεια, καινὸν ἐν δόμοις ; 1160
ΘO. ἀπέπτυσ'· ὅσῃ γὰρ δίδωμ' ἔπος τόδε,
IΦ. τί φροιμιάζῃ νεοχμὸν ; ἐξαύδα σαφῶς.
ΘO. οὐ καθάρᾳ μοι τὰ θύματ' ἠγρεύσασθ', ἄναξ.
IΦ. τί τοῦκιδιδάξαν τοῦτό σ' ; ἦ δόξαν λέγεις ;
ΘO. βρέτας τὸ τῆς θεοῦ πάλιν ἔδρας ἀπεστράφη. 1165
IΦ. αὐτόματον, ἦ νιν σεισμὸς ἔστρεψε χθονός ;
ΘO. αὐτόματον· ὄψιν δ' ὀμμάτων ξυνήρμωσεν.
IΦ. ἦ δ' αἰτία τίς ; ἦ τὸ τῶν ξένων μῦσος ;
ΘO. ἦδ', οὐδὲν ἄλλο· δεινὰ γὰρ δεδράκατον.
IΦ. ἀλλ' ἦ τιν' ἔκανον βαρβάρων ἀκτῆς ἔπι ; 1170
ΘO. οἰκεῖον ἦλθον τὸν φόνον κεκτημένοι.
IΦ. τίν' ; εἰς ἔρον γὰρ τοῦ μαθεῖν πεπτῶκαμεν.
ΘO. μητέρα κατειργάσαντο κοινωνῶ ξίφει.
IΦ. "Απολλων, οὐδ' ἐν βαρβάροις ἔτλη τις ἄν.
ΘO. πάσης διωγμοῖς ἠλάθῃσαν 'Ελλάδος. 1175
IΦ. ἦ τῶνδ' ἔκατι δῆτ' ἄγαλμ' ἔξω φέρεις ;
ΘO. σεμνόν γ' ὑπ' αἰθέρ', ὡς μεταστήσω φόνου.
IΦ. μίασμα δ' ἔγνωσ τοῖν ξένοιον ποίω τρόπῳ ;

- ΙΦ. ἤλεγχον, ὡς θεᾶς βρέτας ἀπεστράφη πάλιν.
 ΘΟ. σοφὴν σ' ἔθρεψεν Ἑλλάς, ὡς ἦσθου καλῶς.
 ΙΦ. καὶ μὴν καθεῖσαν δέλεαρ ἠδύ μοι φρενῶν.
 ΘΟ. τῶν Ἀργόθεν τι φίλτρον ἀγγέλλοντέ σοι ;
 ΙΦ. τὸν μόνον Ὀρέστην ἐμὸν ἀδελφὸν εὐτυχεῖν.
 ΘΟ. ὡς δὴ σφε σώσας ἠδοναῖς ἀγγελεμάτων.
 ΙΦ. καὶ πατέρα γε ζῆν καὶ καλῶς πράσσειν ἐμόν. 1185
 ΘΟ. σὺ δ' ἐς τὸ τῆς θεοῦ γ' ἐξένευσας εἰκότως.
 ΙΦ. πᾶσάν γε μισοῦσ' Ἑλλάδ', ἥ μ' ἀπώλεσεν.
 ΘΟ. τί δῆτα δρωῖμεν, φράζε, τοῖν ξένοιν πέρι ;
 ΙΦ. τὸν νόμον ἀνάγκη τὸν προκείμενον σέβειν.
 ΘΟ. οὐκουν ἐν ἔργῳ χέρνιβες ζίφος τε σόν ; 1190
 ΙΦ. ἀγνοῖς καθαρμοῖς πρῶτά νιν νίψαι θέλω.
 ΘΟ. πηγαῖσιν ὑδάτων ἢ θαλασσίᾳ δρόσω ;
 ΙΦ. θάλασσα κλύζει πάντα ἀνθρώπων κακά.
 ΘΟ. ὀσιώτερον γοῦν τῇ θεῷ πέσοιεν ἄν.
 ΙΦ. καὶ τὰμά γ' οὕτω μᾶλλον ἂν καλῶς ἔχοι. 1195
 ΘΟ. οὐκουν πρὸς αὐτὸν ναὸν ἐκπίπτει κλύδων ;
 ΙΦ. ἐρημίας δεῖ· καὶ γὰρ ἄλλα δράσομεν.
 ΘΟ. ἄγ' ἐνθα χρήζεις· οὐ φιλῶ τάρρηθ' ὄρα·ν.
 ΙΦ. ἀγνιστέον μοι καὶ τὸ τῆς θεοῦ βρέτας.
 ΘΟ. εἶπερ γε κηλὶς ἔβαλέ νιν μητροκτόνος. 1200
 ΙΦ. οὐ γάρ ποτ' ἂν νιν ἠράμην βάθρων ἄπο
 ΘΟ. δίκαιος ἠυσέβεια καὶ προμηθία.
 ὡς εἰκότως σε πᾶσα θαυμάζει πόλις. 1214
 ΙΦ. οἶσθά νυν ἅ μοι γενέσθω ;
 ΘΟ. σὸν τὸ σημαίνειν τόδε·
 ΙΦ. δεσμὰ τοῖς ξένοισι πρόσθε·
 ΘΟ. ποῖ δέ σ' ἐκφύγοιεν ἄν ;
 ΙΦ. πιστὸν Ἑλλάς οἶδεν οὐδέν.
 ΘΟ. ἴτ' ἐπὶ δεσμὰ, πρόσπολοι. 1205

- ΙΦ. κάκκομιζόντων δὲ δεῦρο τοὺς ξένους...
 ΘΟ. ἔσται τάδε.
 ΙΦ. κρᾶτα κρύψαντες πέπλασιν.
 ΘΟ. ἡλίου πρόσθεν φλογός.
 ΙΦ. σῶν τέ μοι σύμπεμπ' ὀπαδῶν.
 ΘΟ. οἷδ' ὀμαρτήσουσί σοι.
 ΙΦ. καὶ πόλει πέμψον τιν' ὅστις σημανεῖ.
 ΘΟ. ποίας τύχας ;
 ΙΦ. ἐν δόμοις μίμνειν ἅπαντας.
 ΘΟ. μὴ συναντῶεν φόνω ; 1210
 ΙΦ. μυσαρὰ γὰρ τὰ τοιάδ' ἐστί.
 ΘΟ. στεῖχε καὶ σήμαινε σύ.
 ΙΦ. μηδέν' εἰς ὄψιν πελάζειν.
 ΘΟ. εὖ γε κηδεύεις πόλιν.
 ΙΦ. καὶ φίλων γ' οὓς δεῖ μάλιστα.
 ΘΟ. τοῦτ' ἔλεξας εἰς ἐμέ.
 ΙΦ. σὺ δὲ μένων αὐτοῦ πρὸ ναῶν τῇ θεῶ...
 ΘΟ. τί χρῆμα δρῶ ; 1215
 ΙΦ. ἄγνισον πυρσῶ μέλαθρον.
 ΘΟ. καθαρὸν ὡς μόλης πάλιν.
 ΙΦ. ἡνίκ' ἂν δ' ἔξω περῶσιν οἱ ξένοι...
 ΘΟ. τί χρῆ με δρᾶν ;
 ΙΦ. πέπλον ὀμμάτων προθέσθαι.
 ΘΟ. μὴ παλαμναῖον λάβω ;
 ΙΦ. ἦν δ' ἄγαν δοκῶ χρονίζειν ...
 τοῦδ' ὄρος τίς ἐστί μοι ;
 ΙΦ. θαυμάσης μηδέν.
 ΘΟ. τὰ τῆς θεοῦ προᾶσσ' — ἐπεὶ σχολή — καλῶς. 1220
 ΙΦ. εἰ γὰρ ὡς θέλω καθαρῶς ὅδε πέσοι.
 ΘΟ. συνεύχομαι.
 ΙΦ. τούσδ' ἄρ' ἐκβαίνοντας ἤδη δωμάτων ὄρῳ ξένους

καὶ θεᾶς κόσμους νεογνοὺς τ' ἄρνας, ὡς φόνῳ φόνον
 μυσαρὸν ἐκνίψω, σέλας τε λαμπάδων τὰ τ' ἄλλα ὅσα
 προυθέμην ἐγὼ ξένοισι καὶ θεᾶ καθάρσια. 1225
 ἐκποδῶν δ' αὐδῶ πολίταις τοῦδ' ἔχειν μιάσματος,
 εἴ τις ἢ ναῶν πυλωρὸς χεῖρας ἀγνεύει θεοῖς
 ἢ γάμον στείχει συνάψων ἢ τόκοις βαρύνεται,
 φεύγετ', ἐξίστασθε, μὴ τῷ προσπέσῃ μύσος τόδε.

ὦ Διὸς Λητοῦς τ' ἄνασσα παρθέν', ἦν νίψω
 φόνον 1230

τῶνδε καὶ θύσωμεν οὐ χρεῖ, καθαρὸν οἰκήσεις δόμον,
 εὐτυχεῖς δ' ἡμεῖς ἐσόμεθα. τᾶλλα δ' οὐ λέγουσ', ὅμως
 τοῖς τὰ πλεῖον' εἰδόσιν θεοῖς σοὶ τε σημαίνω, θεά.

- XO.στρ. εὐπαις ὁ Λατοῦς γόνος,
 τόν ποτε Δηλιάς ἐν καρποφόροις γυάλοις 1235
 ἔτικτε, χρυσοκόμαν
 ἐν κιθάρα σοφόν, ἃ τ' ἐπὶ τόξων
 εὐστοχίᾳ γάνυται· φέρε δ' αὐτίκα
 νιν ἀπὸ δειράδος εἰναλίας, 1240
 λοχεῖα κλεινὰ λιποῦσα μά-
 τηρ, τὰν ἀστάκτων ὑδάτων
 βακχεύουσαν Διονύ-
 σω Παρνάσιον κορυφάν·
 ὅθι ποικιλόνωτος οἰνωπὸς δράκων, 1245
 σκιερᾶ κατάχαλκος εὐφύλλῳ δάφνῳ,
 γᾶς πελώριον τέρας, ἄμφεπε μαντεῖ-
 ον Χθόνιον.
 ἔτι μιν ἔτι βρέφος, ἔτι φίλας
 ἐπὶ ματέρος ἀγκάλαισι θρώσκων 1250
 ἔκανε, ὦ Φοῖβε, μαντείων δ' ἐπέβας ζαθέων,
 τρίποδι τ' ἐν χρυσέῳ θάσσεις, ἐν ἄψευδεῖ θρόνῳ
 μαντείας βροτοῖς θεσφάτων νέμων 1255

- ἀδύτων ὑπο, Κασταλίας ῥεέθρων
 γείτων, μέσον γᾶς ἔχων μέλαθρον.
 ἀντιστρ. Θέμιν δ' ἐπεὶ Γᾶς ἰὼν
 παῖδ' ἀπενάσσατο Πυθῶνος ἀπὸ ζαθέων 1260
 χρηστηρίων, νύχια
 Χθὼν ἐτεκνώσατο φάσματ' ὀνειρών,
 οἳ πολέσιν μερόπων τά τε πρῶτα τά τ'
 ἔπειθ', ὅσσα τ' ἔμελλε τυχεῖν, 1265
 ὕπνου κατὰ δνοφεράς γᾶς εὐ-
 νὰς ἔφραζον· Γαῖα δὲ τὰν
 μαντεῖον ἀφείλετο τι-
 μὰν Φοῖβον, φθόνῳ θυγατρὸς.
 ταχύπους δ' ἐς Ὀλυμπον ὄρμαθεις ἀναξ 1270
 χέρα παιδνὸν ἔλιξεν ἐκ Διὸς θρόνων
 Πυθίων δόμων χθονίας ἀφελεῖν μῆ-
 νιν θεᾶς [νυχίους τ' ἐνοπάς].
 γέλασε δ', ὅτι τέκος ἄφαρ ἔβα
 πολύχρυσά θέλων λατρεύματα σχεῖν· 1275
 ἐπὶ δ' ἔσεισεν κόμαν, παῦσαι νυχίους ἐνοπάς,
 ἀπὸ δ' ἀλαθοσύναν νυκτωπὸν ἐξεῖλεν βροτῶν,
 καὶ τιμὰς πάλιν θῆκε Λοξία, 1280
 πολυάνορι δ' ἐν ξενόθεντι θρόνῳ
 θάρσῃ βροτοῖς θεσφάτων ἀοιδαῖς.

ΑΓΓΕΛΟΣ

- ὦ ναοφύλακες βώμιοί τ' ἐπιστάται,
 Θόας ἀναξ γῆς τῆσδε ποῦ κυρεῖ βεβῶς ; 1285
 καλεῖτ' ἀναπτύξαντες εὐγρόμφοι πύλας
 ἔξω μελάθρων τῶνδε κοίρανον χθονός.
 ΧΟ. τί δ' ἔστιν, εἰ χρὴ μὴ κελουσθεῖσαν λέγειν ;
 ΑΓΓ. βεβᾶσι φροῦδοι δίπτυγοι νεανίαι

- Ἄγαμεμνονείας παιδὸς ἐκ βουλευμάτων
φυγόντες ἐκ γῆς τῆσδε καὶ σεμνὸν βρέτας
λαβόντες ἐν κόλποισιν Ἑλλάδος νεώς. 1290
- ΧΟ. ἄπιστον εἶπας μῦθον· ὄν δ' ἰδεῖν θέλεις
ἄνακτα χώρας, φροῦδος ἐκ ναοῦ συθείς.
- ΑΓΓ. ποῖ ; δεῖ γὰρ αὐτὸν εἰδέναι τὰ δρώμενα. 1295
- ΧΟ. οὐκ ἴσμεν· ἀλλὰ στεῖχε καὶ δίωκέ νιν
ὅπου κυρήσας τοῦσδ' ἀπαγγελεῖς λόγους.
- ΑΓΓ. ὀράτ', ἄπιστον ὡς γυναικεῖον γένος·
μέτεστι χυμῖν τῶν πεπραγμένων μέρος.
- ΧΟ. μαίνῃ· τί δ' ἡμῖν τῶν ξένων δρασμοῦ μέτα ; 1300
οὐκ εἶ κρατούντων πρὸς πύλας ὅσον τάχος ;
- ΑΓΓ. οὐ, πρὶν γ' ἂν εἶπῃ τοῦπος ἐρμηνεὺς ὄδε,
εἴτ' ἔνδον εἴτ' οὐκ ἔνδον ἀρχηγὸς χθονός.
ὦή, χαλᾶτε κλῆθρα, τοῖς ἔνδον λέγω,
καὶ δεσπότη σημήναθ' οὔνεκ' ἐν πύλαις 1305
πάρειμι, καινῶν φόρτον ἀγγέλλων κακῶν.
- ΘΟ. τίς ἀμφὶ δῶμα θεᾶς τόδ' ἴστησιν βοήν,
πύλας ἀράξας καὶ ψόφον πέμψας ἔσω ;
- ΑΓΓ. φεῦ.
πῶς ἔλεγον αἶδε, καί μ' ἀπήλαυνον δόμων,
ὡς ἐκτὸς εἴης· σὺ δὲ κατ' οἶκον ἦσθ' ἄρα. 1310
- ΘΟ. τί προσδοκῶσαι κέρδος ἢ θηρώμεναι ;
- ΑΓΓ. αὔθις τὰ τῶνδε σημανῶ· τὰ δ' ἐν ποσὶ
παρόντ' ἄκουσον. ἢ νεᾶνις ἢ ἵθαδε
βωμοῖς παρίστατ', Ἴφιγένει', ἔξω χθονός
σὺν τοῖς ξένοισιν οἴχεται, σεμνὸν θεᾶς 131
ἄγαλμ' ἔχουσα· δόλια δ' ἦν καθάρματα.
- ΘΟ. πῶς φῆς ; τί πνεῦμα συμφορᾶς κεκτημένη ;
- ΑΓΓ. σφῆζουσ' Ὀρέστην· τοῦτο γὰρ σὺ θαυμάσῃ.
- ΘΟ. τὸν ποῖον ; ἄρ' ὄν Τυνδαρίς τίκτει κόρη ;

- ΑΓΓ. ὄν τοῖσδε βωμοῖς θεὰ καθωσιώσατο. 1320
- ΘΟ. ὦ θαῦμα — πῶς σε μεῖζον ὀνομάσας τύχῳ ;
- ΑΓΓ. μὴ ἴναυθα τρέψῃς σὴν φρέν', ἀλλ' ἄκουέ μου·
σαφῶς δ' ἀθρήσας καὶ κύκλων ἐκφρόντισσον
διωγμὸς ὅστις τοὺς ξένους θηράσεται.
- ΘΟ. λέγ' εὔ γὰρ εἶπας οὐ γὰρ ἀγγίπλουσιν πόρον 1325
φεύγουσιν, ὥστε διαφυγεῖν τοῦμόν δόρυ.
- ΑΓΓ. ἐπεὶ πρὸς ἀκτὰς ἤλθομεν θαλασσίας,
οὐ ναῦς Ὀρέστου κρύφιος ἦν ὠρμισμένη,
ἡμᾶς μὲν, οὐς σὺ δεσμὰ συμπέμπεις ξένων
ἔχοντας, ἐξένευσ' ἀποστῆναι πρόσω 1330
Ἄγαμέμνονος παῖς, ὡς ἀπάρρητον φλόγα
θύουσα καὶ καθαυρὸν ὄν μετώχετο,
αὐτῇ δ' ὀπισθε δέσμ' ἔχουσα τοῖν ξένοι
ἔστειχε χερσὶ καὶ τὰδ' ἦν ὑποπτα μὲν,
ἤρεσκε μέντοι σοῖσι προσπόλοις, ἄναξ. 1335
- χρόνῳ δ' ἔν' ἡμῖν δρᾶν τι δὴ δοκοῖ πλέον,
ἀνωλύλυξε καὶ κατῆδε βάρβαρα
μέλη μαγεύουσ', ὡς φόνον νίζουσα δῆ.
ἐπεὶ δὲ δαρὸν ἤμεν ἡμενοὶ χρόνον,
ἐσῆλθεν ἡμᾶς μὴ λυθέντες οἱ ξένοι 1340
κτάνοιεν αὐτὴν δραπέται τ' οἰχοίατο.
φόβῳ δ' ἄ μὴ χρῆν εἰσορᾶν καθήμεθα
σιγῆ· τέλος δὲ πᾶσιν ἦν αὐτὸς λόγος
στεῖχειν ἔν' ἦσαν, καίπερ οὐκ ἐωμένους.
- κάνταυθ' ὀρῶμεν Ἑλλάδος νεῶς σκάφος 1345
ταρσῶ κατῆρει πίτυλον ἐπτερωμένον,
ναύτας τε πεντήκοντ' ἐπὶ σκαλμῶν πλάτας
ἔχοντας, ἐκ δεσμῶν δὲ τοὺς νεανίας
ἐλευθέρους πρῦμνηθεν ἐστῶτας νεῶς.
κοντοῖς δὲ πρῶραν εἶχον, οἱ δ' ἐπωτίδων 1350

ἄγκυραν ἐξανῆπτον, οἳ δὲ κλίμακας
 σπεύδοντες ἦγον διὰ χερῶν πρυμνησίας,
 πόντω δὲ δόντες τοῖν ξένοιον καθίεσαν.

ἡμεῖς δ' ἀφειδήσαντες, ὡς ἐσειδομεν
 δόλια τεχνήματ', εἰχόμεσθα τῆς ξένης
 πρυμνησίων τε, καὶ δι' εὐθυντηρίας
 οἶακας ἐξηροῦμεν εὐπρόμνου νεώς.

λόγοι δ' ἐχώρουν· « Τίνι λόγῳ πορθμεύετε
 κλέπτοντες ἐκ γῆς ξόανα καὶ θυηπόλους ;
 τίνος τίς ὦν σὺ τήνδ' ἀπεμπολᾶς χθονός; »

ὁ δ' εἶπ'· « Ὀρέστης, τῆσδ' ὄμαιμος, ὡς μάθης,
 Ἄγαμέμνονος παῖς, τήνδ' ἐμὴν κομίζομαι
 λαβῶν ἀδελφὴν, ἣν ἀπώλεσ' ἐκ δόμων ».

ἀλλ' οὐδὲν ἦσσον εἰχόμεσθα τῆς ξένης
 καὶ πρὸς σ' ἔπεσθαι διεβιαζόμεσθά νιν·

ὄθεν τὰ δεινὰ πλήγματα' ἦν γενειάδων·
 κεῖνοί τε γὰρ σίδηρον οὐκ εἶχον χεροῖν
 ἡμεῖς τε· πυγμαί τ' ἦσαν ἐγκροτούμεναι,
 καὶ κῶλ' ἀπ' ἀμφοῖν τοῖν νεανίαιν ἅμα
 ἐς πλευρὰ καὶ πρὸς ἦπαρ ἤκοντίζετο,
 ὡς τῷ ξυνάπτειν καὶ συναποκαμεῖν μέλη.

δεινοῖς δὲ σημάντροισιν ἐσφραγισμένοι
 ἐφεύγομεν πρὸς κρημόν, οἳ μὲν ἐν κάρᾳ
 κάθαυμ' ἔχοντες τραύμαθ', οἳ δ' ἐν ὄμμασιν·
 ὄχθοις δ' ἐπισταθέντες εὐλαβεστέρωις
 ἐμαρνάμεσθα καὶ πέτρους ἐβάλλομεν·
 ἀλλ' εἶργον ἡμᾶς τοξόται πρύμνης ἐπι
 σταθέντες ἰοῖς, ὥστ' ἀναστεῖλαι πρόσω.

κὰν τῷδε — δεινὸς γὰρ κλύδων ὤκειλε ναῦν
 πρὸς γῆν, φόβος δ' ἦν παρθένῳ τέγξαι πόδα —
 λαβῶν Ὀρέστης ὄμον εἰς ἀριστερόν,

βὰς ἐς θάλασσαν κάπῃ κλίμακος θορών,
 ἔθηκ' ἀδελφὴν ἐντὸς εὐσήμου νεώς,
 τό τ' οὐρανοῦ πέσημα, τῆς Διὸς κόρης
 ἄγαλμα. ναὸς δ' ἐκ μέσης ἐφθέγγετο
 βοή τις· « ὦ γῆς Ἑλλάδος ναῦται, νεώς
 λάβεσθε κώπαις ῥόθιά τ' ἐκλευκαίνετε·
 ἔχομεν γὰρ ὧνπερ οὐνεκ' ἄξενον πόρον
 Συμπληγάδων ἔσωθεν εἰσεπλεύσαμεν ».

οἱ δὲ στεναγμὸν ἠδὺν ἐκβρυχώμενοι
 ἔπαισαν ἄλμην. ναῦς δ', ἕως μὲν ἐντὸς ἦν
 λιμένος, ἐχώρει στόμια, διαπερῶσα δὲ
 λάβρω κλύδωνι συμπεσοῦσ' ἠπείγετο·
 δεινὸς γὰρ ἐλθὼν ἄνεμος ἐξαίφνης νεώς
 ὤθει παλίμπρυμν' ἰστί'· οἱ δ' ἐκαρτέρουν
 πρὸς κῦμα λακτίζοντες· ἐς δὲ γῆν πάλιν
 κλύδων παλίρρους ἦγε ναῦν, σταθεῖσα δὲ
 Ἀγαμέμνονος παῖς ἠϋξάτ'· « ὦ Λητοῦς κόρη,
 σῶσόν με τὴν σὴν ἰέρεαν πρὸς Ἑλλάδα
 ἐκ βαρβάρου γῆς καὶ κλοπαῖς σύγγνωθ' ἐμαῖς·
 φιλεῖς δὲ καὶ σὺ σὸν κασίγνητον, θεά·
 φιλεῖν δὲ κάμῃ τοὺς ὀμαίμονας δόκει ».

ναῦται δ' ἐπευφήμησαν εὐχαῖσιν κόρης
 παιᾶνα, γυμνάς ἐκ πέπλων ἐπωμίδας
 κώπη προσαρμόσαντες ἐκ κελεύσματος.
 μᾶλλον δὲ μᾶλλον πρὸς πέτρας ἦει σκάφος·
 χῶ μὲν τις ἐς θάλασσαν ὠρμήθη ποσίν,
 ἄλλος δὲ πλεκτὰς ἐξανῆπτεν ἀγκύλας.
 κἀγὼ μὲν εὐθύς πρὸς σὲ δεῦρ' ἀπεστάλην,
 σοὶ τὰς ἐκεῖθεν σημανῶν, ἄναξ, τύχας.

ἀλλ' ἔρπε, δεσμὰ καὶ βρόχους λαβὼν χεροῖν·
 εἰ μὴ γὰρ οἶδμα νήνεμον γενήσεται,

- οὐκ ἔστιν ἐλπίς τοῖς ξένοις σωτηρίας·
 πόντου δ' ἀνάκτωρ Ἴλιόν τ' ἐπισκοπεῖ
 σεμνὸς Ποσειδῶν, Πελοπίδαις ἐναντίος, 1415
 καὶ νῦν παρέξει τὸν Ἀγαμέμνονος γόνον
 σοὶ καὶ πολίταις, ὡς εἴοικεν, ἐν χεροῖν
 λαβεῖν, ἀδελφὴν θ', ἣ φόνων τῶν Αὐλίδι
 ἀμνημόνευτος θεὰν προδοῦσ' ἀλίσκεται.
- XO. ὦ τλήμων Ἰφιγένεια, συγγόνου μέτα 1420
 θανῆ πάλιν μολοῦσα δεσποτῶν χέρας.
- ΘO. ὦ πάντες ἄστοι τῆσδε βαρβάρου χθονός,
 οὐκ εἶα πωλοῖς ἐμβαλόντες ἠνίας
 παράκτιοι δραμεῖσθε κάκβολὰς νεῶς
 Ἑλληνίδος δέξεσθε, σὺν δὲ τῇ θεῷ 1425
 σπεύδοντες ἄνδρας δυσσεβεῖς θηράσετε,
 οἳ δ' ὠκυπομποὺς ἔλξεται' ἐς πόντον πλάτας,
 ὡς ἐκ θαλάσσης ἔκ τε γῆς ἵππεύμασι
 λαβόντες αὐτοὺς ἢ κατὰ στύφλου πέτρας
 ῥίψωμεν, ἢ σκόλοφι πῆξωμεν δέμας; 1430
- ὑμᾶς δὲ τὰς τῶνδ' Ἱστορας βουλευμάτων,
 γυναικες, αὔθις ἠνίξ' ἂν σχολὴν λάβω,
 ποινασόμεσθα· νῦν δὲ τὴν προκειμένην
 σπουδὴν ἔχοντες οὐ μενοῦμεν ἥσυχοι.

ΑΘΗΝΑ

- ποῖ ποῖ διωγμὸν τόνδε πορθμεύεις, ἄναξ 1435
 Θόας; ἄκουσον τῆσδ' Ἀθηναίας λόγους.
 παῦσαι διώκων ρεῦμά τ' ἐξορμῶν στρατοῦ·
 πεπρωμένος γὰρ θεσφάτοισι Λοξίου
 δεῦρ' ἦλθ' Ὀρέστης, τόν τ' Ἐρινύων χόλον
 φεύγων ἀδελφῆς τ' Ἄργος ἐσπέμψων δέμας 1440
 ἀγαλμά θ' ἱερὸν εἰς ἐμὴν ἄξων χθόνα,

- τῶν νῦν παρόντων ιτημάτων ἀναψυχάς. 1441β
 πρὸς μὲν σέ ὅδ' ἡμῖν μῦθος· ὄν δ' ἀποκτενεῖν
 δοκεῖς Ὀρέστην ποντίῳ λαβὼν σάλῳ,
 ἤδη Ποσειδῶν χάριν ἐμὴν ἀκύμονα
 πόντου τίθησι νῶτα πορθμεύειν πλάτῃ. 1445
- μαθὼν δ', Ὀρέστα, τὰς ἐμὰς ἐπιστολάς —
 κλύεις γὰρ αὐδὴν καίπερ οὐ παρὼν θεᾶς —
 χῶρει λαβὼν ἄγαλμα σύγγρονόν τε σῆν.
 ὅταν δ' Ἀθήνας τὰς θεοδμητήους μόλῃς,
 χῶρός τις ἔστιν Ἀθιδος πρὸς ἐσχάτοις 1450
 ὄροισι, γείτων δειράδος Καρυστίας,
 ἱερός, Ἀλάς νιν οὐμὸς ὀνομάζει λεῶς·
 ἐνταῦθα τεύξας ναὸν ἴδρυσαι βρέτας,
 ἐπώνυμον γῆς Ταυρικῆς πόνων τε σῶν,
 οὓς ἐξεμόχθεις περιπολῶν καθ' Ἑλλάδα 1455
 οἴστροις Ἐρινύων. Ἄρτεμιν δέ νιν βροτοὶ
 τὸ λοιπὸν ὑμνήσουσι Ταυροπόλον θεάν.
 νόμον τε θεὸς τόνδ'· ὅταν ἐορτάζῃ λεῶς,
 τῆς σῆς σφαγῆς ἄποιν' ἐπισχέτω ξίφος
 δέρη πρὸς ἀνδρὸς αἰμά τ' ἐξανιέτω, 1460
 ὅσας ἕκατι θεά θ' ὅπως τιμὰς ἔχῃ.
 σέ δ' ἀμφὶ σεμνάς, Ἰφιγένεια, κλίμακας
 Βραυρωνίας δεῖ τῆδε κληδουχεῖν θεᾶ.
 οὐ καὶ τεθάρψῃ καταθανοῦσα, καὶ πέπλων
 ἄγαλμά σοι θήσουσιν εὐπῆγους ὑφάς, 1465
 ἃς ἂν γυναῖκες ἐν τόκοις ψυχορραγεῖς
 λίπωσ' ἐν οἴκοις· τάσδε δ' ἐκπέμπειν χθονὸς
 Ἑλληνίδας γυναῖκας ἐξεφίεμαι
 γνώμης δικαίας οὐνεκ',.....
 .....ἐκσώσασα δέ
 καὶ πρὶν σ' Ἀρείοις ἐν πάγοις ψήφους ἴσας 1470

- κρίναισ', Ὀρέστα· καὶ νόμισμ' ἔσται τόδε,
 νικᾶν ἰσῆρεις ὅστις ἂν ψήφους λάβῃ.
 ἀλλ' ἐκκομίζου σὴν κασιγνήτην χθονός,
 Ἄγαμέμνονος παῖ — καὶ σὺ μὴ θυμοῦ, Θόας.
- ΘΟ. ἀνασσ' Ἀθάνα, τοῖσι τῶν θεῶν λόγοις 1475
 ὅστις κλύων ἄπιστος, οὐκ ὀρθῶς φρονεῖ.
 ἐγὼ δ' Ὀρέστη τ', εἰ φέρων βρέτας θεᾶς
 βέβηκ', ἀδελφῆ τ' οὐχὶ θυμοῦμαι· τί γὰρ
 πρὸς τοὺς σθένοντας θεοὺς ἀμιλλᾶσθαι καλόν;
 ἴτωσαν ἐς σὴν σὺν θεᾶς ἀγάλατι 1480
 γαῖαν, καθιδρῦσαινό τ' εὐτυχῶς βρέτας.
 πέμπω δὲ καὶ τάσδ' Ἑλλάδ' εἰς εὐδαίμονα
 γυναῖκας, ὥσπερ σὸν κέλευσμ' ἐφίεται.
 παύσω δὲ λόγχην ἣν ἐπαίρομαι ξένοις
 νεῶν τ' ἔρετμά, σοὶ τάδ' ὡς δοκεῖ, θεά. 1485
- ΑΘ. αἰνῶ· τὸ γὰρ χρεῶν σοῦ τε καὶ θεῶν κρατεῖ.
 ἴτ', ὦ πνοαί, ναυσθλοῦσθε τὸν Ἄγαμέμνονος
 παῖδ' εἰς Ἀθήνας· συμπορεύσομαι δ' ἐγὼ,
 σῶζουσ' ἀδελφῆς τῆς ἐμῆς σεμνὸν βρέτας.
- ΧΟ. ἴτ' ἐπ' εὐτυχίᾳ τῆς σφζομένης 1490
 μοίρας εὐδαίμονες ὄντες.
 ἀλλ', ὦ σεμνή παρά τ' ἀθανάτοις
 καὶ παρά θνητοῖς Παλλὰς Ἀθάνα,
 δράσομεν οὕτως ὡς σὺ κελεύεις.
 μάλα γὰρ τερπνὴν κἀνέλπιστον 1495
 φήμην ἀκοαῖσι δέδεγμαί.
 ὦ μέγα σεμνή Νίκη, τὸν ἐμὸν
 βίοτον κατέχοις
 καὶ μὴ λήγοις στεφανοῦσα.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΑΙ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ*

ἄ δωρ., ἄττ. ἦ.

ἄβροκόμας δωρ., ἄττ. ἄβροκόμης, ὁ ἔχων λεπτά φύλλα.

ἄβρόπλουτος ἄβρωῶς πλούσιος, ἀπαλὸς καὶ πλούσιος· χαρίτων εἰς ἀμίλλας χαίτας θ' ἄβροπλούτοιο εἰς ἔριν ὀνομημένα 1147 ἐγειρομένη (ὅτε ἠγειρόμην), διὰ νὰ λάβω μέρος εἰς ἄμιλλαν χαρίτων (καλλιστεῖα) καὶ εἰς ἀγῶνα κόμης ἀπολλῆς καὶ πλουσίας εἰς κοσμήματα.

ἄγαγες δωρ., ἄττ. ἠγαγες, ἐν 138 ἔστειλες καὶ μὲ ἐκαλεσες.

ἀγαθοὶ 114 οἱ ἀγαθοί, οἱ ἀνδρεῖοι.

Ἄγαμεμόνιοις (καὶ -ιος) ὁ ἀνήκων εἰς τὸν Ἄγαμέμνονα καὶ (τὸ ἐπίθ. ἀντὶ τοῦ πατρωνυμικοῦ Ἄγαμεμνονίδης) ὁ υἱὸς τοῦ Ἄγαμέμνονος· Ἄγαμεμόνιον θάλος 170 βλαστάρι, τέκνον τοῦ Ἄγ., Ἄγαμεμνονία παῖς 1290 Ἄγαμεμνονίς. Πρβλ. *Ταντάλειος, Τυνδαρεία*.

ἄγγος τό, ἀγγεῖον.

ἀγκύλη βρόχος, θηλειά· 1408 βλ. *ἐξανάπτω*.

ἀγμός (ἄγνυμι θραύω) ῥῆγμα, σπήλαιον.

ἀγνεύω εἶμαι ἀγνός· ἀγνεύω χεῖρας θεοῖς 1227 θέλω νὰ ἔχω καθαράς τὰς χεῖρας διὰ τοὺς θεοὺς, διὰ νὰ δύναμαι νὰ ὑπηρετῶ τοὺς θεοὺς.

---

* Αἱ ἐρμηνευτικαὶ σημειώσεις εἶναι διατεταγμένα κατ' ἀλφαβητικὴν σειρὰν, ὑπὸ μορφήν λεξιλογίου. Οἱ ἀριθμοὶ ἀναφέρονται εἰς τοὺς στίχους. Ἐν τῷ λεξιλογίῳ περιλαμβάνονται αἱ λέξεις αἱ συνήθως ἄγνωστοι εἰς τοὺς μαθητάς, δι' οὓς προσρίζεται τὸ ἀνά χεῖρας βιβλίον, ὡς καὶ αἱ λέξεις, αἱ ἄλλως γνωσταί, τῶν ὁποίων ἡ σημασία ἐν τῷ παρόντι δράματι δὲν εἶναι ἡ συνήθης. Ἐπίσης περιλαμβάνονται τὰ κύρια ὀνόματα ἐκτός τῶν πολλῶν γνωστῶν. Τῶν λέξεων δίδεται κατὰ κανόνα πρῶτον ἡ κυρία σημασία καὶ ἔπειτα καὶ ἄλλαι, ὡσάκις δὲ δύναται νὰ ὑπάρξῃ ἀμφιβολία περὶ τῆς ἐν ὀρισμένῳ χωρίῳ σημασίας λέξεώς τινος, γίνεται παραπομπή εἰς τὸν οἰκτεῖον στίχον. Μετὰ τὴν ἐρμηνεῖαν τῆς λέξεως δίδεται ἡ ἐρμηνεῖα τοῦ χωρίου εἰς τὸ ὁποῖον περιλαμβάνεται ἡ ἐρμηνευομένη λέξις, ἂν εἶναι καὶ τὸ χωρίον δυσνόητον. Ἄν πᾶσαι αἱ λέξεις χωρίου τινὸς εἶναι γνωσταί, ἀλλὰ τὸ χωρίον δυσερμηνεύτον, πρέπει νὰ ζητῆται ἐν τῷ λεξιλογίῳ μία τῶν λέξεων, ἡ κρινομένη ὡς ἡ μᾶλλον χαρακτηριστικὴ.

ἀγνίζω ἐξαγνίζω, καθαρίζω· *ἀγνίζομαι φόνω* 705 *ῥαντίζομαι δι' ἡγιασμένου ὕδατος, διὰ τὸ νὰ θυσιασθῶ.*

ἀγνιστέον δεῖ ἀγνίσει, καθῆραι.

ἄγορος ὁ, πανήγυρις, ἐορτή.

ἀγρεύομαι (*ἄγρα* θήραμα) ἀγρεύω, συλλαμβάνω.

ἀγχίπλους ὁ ταχέως διαπλεόμενος· *ἀγχίπλουον πόρον φεύγουσιν* 1325 *φεύγοντες ἔχουν τὸ κάμουν κοντινὸ ταξίδι.*

ἀδόκητος ἀπροσδόκητος, ἀνέλπιστος.

ἄδυτον τὸ ἐσώπατον τοῦ ἱεροῦ· *ἀδύτων ἔπο* 1257 *ἀπὸ τὸ βάθος τοῦ ἱεροῦ.*

ἄελπτος ἀνέλπιστος.

ἄζηλος μὴ ἀξιοζήλευτος, φρικτός, ἀποτρόπαιος· *ἄζηλά γε κοῦκ εὐδαίμονα* 619 *πράγματα φρικτὰ ἀλήθεια καὶ θλιβερά.*

Ἄθηναία Ἄθηνᾶ· *τῆσδ' Ἄθηναίας* 1436 *ἐμοῦ τῆς Ἄθηνᾶς.*

ἄθικτος (*πέπλος*) 799 οὐ οὐ θέμις θυγεῖν.

ἀθρέω - ὦ βλέπω με προσοχήν, παρατηρῶ.

αἶα γῆ, χώρα· 435 βλ. *πολυόριθος.*

αἰάζω φωνάζω *αἰαὶ αἰαὶ οἰκτρὰν αἰάζοντων αὐδὰν* 277 *ἐνῶ ἐκβάλλουν φρικτὰς κραυγὰς.*

αἰαῖ ἄχ (*ἐπιφώνημα*).

αἰδῶς ἐντροπή, σεβασμός, συγγνώμη· *αἰδοῖ τῶν πάρος μαντευμάτων* 713· ὁ Ἀπόλλων ἠσχύνετο, διότι εἶχε συμβουλευσει τὸν Ὀρέστην νὰ φονεύσῃ τὴν μητέρα του· *οἱ δ' ἔσχον αἰδῶ* 949 ὅσοι δὲ ἠσθάνθησαν εὐσπλαγχνίαν (καὶ ἤθελον νὰ δείξουν ἐπιείκειαν)· *αἰδεῖσις* (καὶ τὸ ῥ. *αἰδοῦμαι*) ὄρος τοῦ ἀττικοῦ δικαίου· ἐλέγετο οὕτως ἢ συγγνώμη ἢ παρεχομένη, κυρίως ὅταν ἐπρόκειτο περὶ ἀκουσίου φόνου, εἰς τὸν φονέα ὑπὸ τῶν συγγενῶν τοῦ φονευθέντος.

αἰμακτός (*αἰμάσσω*) *αἰματηρός, φονικός.* 645 βλ. *ῥανίς.*

αἰμάσσω ματών· *αἰμόρραντον δυσφόρμιγγα ξείνων αἰμάσσωσ'* ἄταν 225 *ἐκτελοῦσα τὴν αἰμορραντισμένην, θλιβεράν θυσίαν τῶν ξένων· τὸ ἄταν κυρίως σύστοιχον ἀντικείμενον κατὰ τὸ αἰμάσσω αἷμα, φόνον (ὥστε περισσότερον κατὰ λέξιν : τὴν αἰματηρὰν προξενούσα συμφορὰν)· τὸ βωμούς 226 δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἐπεξηγήσις (βρέχουσα οὕτω μετὰ τὸ αἷμα τοὺς βωμούς), φαίνεται ὁμως μᾶλλον ὅτι προσετέθη ὑπὸ ἀντιγραφῆς τινός. Ἡ Ἰφιγ. βεβαίως δὲν ἔσφαζεν, ἀλλὰ ἐκτελοῦσα τὰ προκαταρκτικὰ τῆς θυσίας προώριζεν εἰς τὸν θάνατον.*

αίνέω - ᾠ 1023, 1073 ἐπιδοκιμάζω, συναινῶ, δέχομαι· 1486 ἐπαι-
νῶ· ἐν 1023 τὸ ἤνεσα ἀντὶ ἐνεστῶτος· πρβλ. ἀπέπνυσα 1161.

αἰρέομαι - οὔμαι (ἡδονήν)· 794 ἀπολαύω.

αἶρω σηκώνω· αἶρω νόστον 117 ἀνάγομαι πρὸς νόστον, ξεκινῶ,
διὰ νὰ ἐπιστρέψω εἰς τὴν πατρίδα· ὁ νοῦς τῶν στ. 116 - 117 : ἀφοῦ
ἐκάμαμεν τόσον ταξίδι, δὲν πρέπει, τώρα ποὺ ἐφθάσαμεν εἰς τὸ τέρμα,
νὰ ἐπιστρέψωμεν ἄπρακτοι.

αἰσχύνη : δι' αἰσχύνης ἔχω 683 αἰσχύνομαι.

αἰῶν βίος.

ἄκαιρος ὁ γινόμενος εἰς ἀκατάλληλον στιγμήν· οὔτις (λόγος) ἔστ'
ἄκαιρος, ἦν καλῶς ἔχη 754· ὁ νοῦς : τὸ ὀρθόν, καὶ ἂν λεχθῆ ἄργά,
δὲν χάνει τὴν ἐπικαιρότητά του.

ἀκοή : ἀκοῆ Ἡλέκτρας 811 ποὺ τὰ ἔχω ἀκουστά ἀπὸ τὴν Ἥλ.

ἄκος τό, Θεραπευτικὸν μέσον, φάρμακον.

ἄκραντος (κραίνω, ἐκτελῶ) ἀνεκτέλεστος· ἔστιν γὰρ οὕτως οὐδ'
ἄκραντ' ἠκούσατε 520 πράγματι ἔτσι εἶναι, καὶ αὐτά, ποὺ ἠκούσατε,
ἔγιναν (δὲν εἶναι ψευδῆ).

ἀκροθίνια (ἄκρος θίς = σωρὸς) τά, τὸ ἀνώτατον μέρος σωροῦ τι-
νος, τὸ ἐκλεκτὸν μέρος, αἱ ἀπαρχαὶ τῶν καρπῶν· ἐν 75 ἀκροθίνια τῶν κατ-
θανόντων ξένων εἶναι αἱ ἀποκοπεῖσαι κεφαλαὶ τῶν θυσιασθέντων ξένων,
μὲ τὰς ὁποίας οἱ βάρβαροι εἶχον στολίσει τὸ ἐπιστύλιον τοῦ ναοῦ· τὰ
Ἑλλήνων ἀκροθίνια 459 τὰ ἐκλεκτότερα ἐξ Ἑλλάδος θύματα.

ἀκύμων ἀκύμαντος, γαληνιαῖος.

ἀλαθოსύνα δωρ., ἄττ. ἀληθουσίνη, ἀλήθεια· ἀλαθουσύνα νυκτωπὸς
1279 ἀλήθεια νυκτερινῶν ὄψεων, τὸ κῦρος τῆς ὄνειρομαντείας.

Ἄλαι (αἰ Ἀραφηνίδες) τοποθεσία εἰς τὰ ἀνατολικά παράλια τῆς
Ἀττικῆς, πρὸς νότον τοῦ Μαραθῶνος· τὸ ὄνομα τοῦ δήμου ἦτο Ἀρα-
φην (ἐξ οὗ τὸ σημερινὸν Ραφήνα).

ἀλαίνω περιπλανῶμαι· μανίαις ἀλαίνω 284 παραφρονῶ.

ἄλιος θαλάσσιος· ἄλιος αἰγιαλὸς 425 ἀκτὴ τῆς θαλάσσης (πλεονα-
σμός).

ἄλις ἀρκετά.

ἀλίσκομαι κυριεύομαι· τί μᾶλλον θεᾶς ἀγάμ' ἀλίσκεται ; 1038
κατὰ τί προχωρεῖ τὸ ζήτημα τῆς ἀλώσεως τοῦ ἀγάλματος τῆς θεᾶς ;

ἀλκυῶν εἶδος θαλασσίου πτηνοῦ, θαλασσοπούλι. Κατὰ τὸν μῦ-
θον ἢ Ἀλκυῶν (ἢ Ἀλκυόνη), σύζυγος τοῦ βασιλέως τῆς Τραχίνος

Κήκυκος, ἐνῶ ἀνέμενε τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ συζύγου τῆς ἐκ Κλάρου τῆς Μ. Ἀσίας, ὅπου εἶχε πλεύσει, ἵνα συμβουλευθῆ τὸ ἐκεῖ μαντεῖον, εἶδεν αἰφνης ἐπὶ τῆς ἀκτῆς τὸ σῶμά του ἐκβρασθὲν μετὰ ναυάγιον· οἱ θεοὶ ἐλεήσαντες τὴν θρηνοῦσαν Ἄλκ. μετεμόρφωσαν καὶ αὐτὴν καὶ τὸν σύζυγόν τῆς εἰς τὰ ὁμώνυμα πτηνὰ (ἄλκυόνα καὶ κήκυκα).

ἀλλάσσομαι ἐκλαμβάνω τι ὡς ἄλλο, συγγέω· παρῆν δ' ὄραν οὐ ταῦτα μορφῆς σχήματ', ἀλλ' ἠλλάσσετο φθογγὰς τε μόσχων καὶ κενῶν ὑλάγματα, χ' ἄ φασ' Ἐρινῦς ἵεναί μνηκίματα 291 δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ἴδωμεν τοιαύτας μορφὰς (οὐκ ἐν τῇ μανίᾳ του ἐφαντάζετο ὁ ξένος), ἀλλὰ συνέχεε τοὺς μυκηθμούς τῶν μόσχων καὶ τὰ γαυγίσματα τῶν σκύλων μὲ τὰς κραυγὰς, τὰς ὁποίας λέγουσι ἐπιβάλλον αἱ Ἐρ.

ἄλλως 538 ματαίως.

ἄλμη θαλάσσιον ὕδωρ, « ἄρμη ».

ἄλυρος ὁ ἄνευ λύρας· 146 βλ. ἔλεγος.

ἀμαθία 386 ἀνόητον πλάσμα (ἀφρημένον ἀντὶ συγκεκριμένου).

ἄμεικτος ὁ μὴ ἔχων ἐπιμειξίαν μετ' ἄλλων.

ἀμιλλάομαι - ὦμαι ἀνταγωνίζομαι, παραβγαίνω.

ἀμνηστέω - ὦ λησμονῶ.

ἀμνημόνευτος ὁ μὴ μνημονευθείς· ἐν 1419 ἔχει ἐνεργητικὴν σημασίαν· φόνων τῶν Αὐλίδι ἀμνημόνευτος, θεὰν προδοῦσ' ἀλίσκεται 1418 λησμονήσασα τὸν ἐν Αὐλίδι φόνον (ὅτι ἐζήτησαν νὰ τὴν φονεύσουν) ἀποκαλύπτεται προδοτίς τῆς θεᾶς.

ἄμῶς ἐμὸς καὶ ἡμέτερος.

ἀμπνοή ἀναπνοή, ἀνακούφισις, « ξανάπνομα ».

ἀμπτάμενος ἀναπτάμενος, μτχ. ἀορ. τοῦ ἀναπέτομαι.

ἀμύνομαι: δοκῶν Ἐρινῦς θεᾶς ἀμύνεσθαι τάδε 299 νομίζων ὅτι με αὐτὰ ἀπέκρουε τὰς Ἐρινῦς· τὸ τάδε σύστοιχ. ἀντικ.

ἀμφέπω φυλάττω, φρουρῶ.

ἀμφίβληστρον πᾶν τὸ βαλλόμενον πέριξ· ἀμφίβληστον τοίχων 96 οἱ περιβάλλοντες τὸ οἰκοδόμημα τοῖχοι, ὁ περιβόλος.

ἀμφίλογος ἀμφισβητούμενος, ἀβέβαιος, ταλαντευόμενος· 655 βλ. μέμονα.

Ἄμφιτριτα δωρ., ἀττ. - η, θαλασσία θεά, σύζυγος τοῦ Ποσειδῶνος.

ἀναγκάζω: ἀναγκάζει τάδε (σύστοιχ. ἀντικ.) 595 τὰ ἐπιβάλλει αὐτὰ (τὸ γενέσθαι θύμα).

αναδέχομαι λαμβάνω επάνω μου· λαμβάνω από χαμηλότερα· 818 βλ. λουτρά.

αναιρέομαι - οὔμαι 373 σηκώνω.

ανάκτορον οἶκος τοῦ ἀνακτος (θεοῦ ἢ βασιλέως)· **ἀνάκτορα** θεᾶς 41,636 ναός.

ἀνάκτωρ ὁ ἀνάσπων, ἀναξ.

ἀναμετρέομαι - οὔμαι : **ἀναμετροῦμαι** δάκρυ ἐς θεομόφυλον 346 πληρώνω τὸν φόρον τῶν δακρύων εἰς τοὺς ὁμοθετεῖς μου.

ἀναπτύσσω ξεδιπλώνω· 1286 ἀνοίγω.

ἀνάσσω βασιλεύω· οὐ γῆς ἀνάσσει 31 ὅπου εἶναι βασιλεὺς τῆς χώρας· τὸ γῆς ἐκ τοῦ ἀνάσσει ὅχι ἐκ τοῦ οὐ.

ἀνάσσω ἀναπηδῶ.

ἀναστέλλω 1378 ἀπαθῶ.

ἀναστένω ἀναστενάζω.

ἀναφαίνω παρουσιάζω, διακηρύσσω, χαρακτηρίζω· ἄς ὁ παρ' ἡμῖν νόμος οὐχ ὀσίας "Ἐλλῆσι διδοὺς ἀναφαίνει 465 σύντ. : ἀναφαίνει οὐχ ὀσίας οὐ διδοὺς (μὴ ἐπιτρέπων) αὐτὰς τοῖς "Ἐλλῆσι.

ἀναψυχή δρόσισμα, ἀνακούφισις.

ἀνεψιός ἐξάδελφος.

ἀνθεμόρρυτος (ῥέω) ὁ ἐξ ἀνθέων πηγάζων· **ἀνθεμόρρυτον γάνος** 634 βλ. γάνος.

ἀνία λύπη, στενοχώρια, ἀνησυχία· ἐν 1031 εὐφημ. ἀντὶ **μανία**· σύντ. : **χορήσομαι**· ταῖς σαῖς **ἀνίαις** (ἀντικ.) **σοφίσμασι** (κατηγορ.).

ἀνίδρυτος ὁ ἄνευ μονίμου κατοικίας· **ἀνίδρυτοι δρόμοι** 971 ἀκατάπαυστον τρέξιμον.

ἀνίημι χαλαρώνω, παύω.

ἀνίκα δωρ., ἀττ. **ἠνίκα**, ὅτε.

ἀνιστορέω - ῶ ἐρωτῶ· 528 σύντ. : **ὡς** (ἐπιφών.) **ἀνιστορεῖς με συλλαβοῦσα πάντα ἅπαξ**.

ἄνοδος (ἐπίθ.) ὁ ἄνευ ὁδῶν, ἀδιάβατος· **ὁδὸς ἄνοδος** 889 δρόμος ποῦ δὲν εἶναι δρόμος, κακὸς δρόμος.

ἀνολολύζω βγάζω δυνατὴν φωνήν.

ἀνομία 275 ἀσέβεια.

ἄνοστος ὁ ἄνευ ἐπιστροφῆς.

ἀνταπόλλυμαι 715 λαμβάνω ὡς ἀνταμοιβὴν τὴν ἀπώλειαν· εἰρωνεία.

ἀντιάζω παρακαλῶ.

ἀντίπαλος 446 ἰσόπαλος, ἴσος, ἀνάλογος· βλ. ποιή.

ἀντιτιμωρέομαι - οὔμαι τιμωρῶ διὰ τὸ κακὸν ποῦ μοῦ ἔκαμαν, ἐκδικουῦμαι· ἴν' αὐτοὺς ἀντετιμωρησάμην 357 διὰ νὰ τοὺς ἐξεδικούμην· ἴστορ. χρόνος ὀριστικῆς ἐν τῇ τελικῇ προτάσει : σκοπὸς μὴ δυνάμενος νὰ πραγματοποιηθῇ.

ἀντίψαλμος εἶναι ἡ ᾠδὴ, τὴν ὁποῖαν ψάλλει ὁ Χορὸς 179 κ.έ. ἀπαντῶν εἰς τὴν ᾠδὴν τῆς Ἰφιγενείας. Τὰ δύο ἔσματα ἀντιστοιχοῦν κατὰ τὸ περιεχόμενον καὶ ὄχι μετρικῶς.

ἀνυμέναιος ἄνευ ὕμεναίου, χωρὶς τραγοῦδι τοῦ γάμου.

ἀνώνυμοι 944 αἱ Ἑρινύες, διότι φοβεῖται κανεὶς νὰ προφέρῃ τὸ ὄνομά των.

ἀξιώω - ᾧ κρίνω ἄξιον, ἔχω τὴν ἀξίωσιν.

ἀπαγγέλλω φέρω ἀγγελίαν· πιστὰς ἡδονὰς ἀπαγγελεῖ 642 βεβαίαν εὐχαρίστησιν διὰ τοῦ ἀγγέλματος θὰ προξενήσῃ· οὐ κλύουσ' ἀπαγγελεῶ 901 θὰ ἔχω νὰ τὰ λέγω ὡς πράγματα ποῦ δὲν τὰ ἤκουσα παρ' ἄλλων.

ἀπαίρω σηκώνω· σηκώνομαι καὶ φεύγω.

ἀπαλλάσσομαι γλυτώνω, ἐν 44 ἀπέρχομαι.

ἀπάτωρ ὁ ἄνευ πατρὸς· ἀπάτωρ πατήρ 864 πατέρας ποῦ δὲν εἶναι πατέρας· πρβλ. ἄνωδος.

ἀπείργω ἀπομακρύνω, ἐκδιώκω.

ἀπεμπολάω - ᾧ (ἐμπολή) ἀπάγω πρὸς πώλησιν.

ἀπενάσθη παθ. ἄορ. τοῦ ἀποναίω, ἀπέρχομαι, πηγαίνω νὰ κατοικήσω μακρὰν.

ἀπενάσσατο μέσ. ἄορ. τοῦ ἀποναίω με ἐνεργητ. σημασίαν (1260)· βλ. ἀποναίω.

ἀπέρχομαι πηγαίνω μακρὰν· ἀπέρχομαι τοῦ λόγου τούτου 546 ἀφῆναι αὐτὸ τὸ θέμα.

ἄπιστος 328, 388, 782, 1293 ἀπίστευτος· 1298 ἀναξιόπιστος· 1476 ἀπειθής (τὸ κλύων ἐνδοτ.)· 796 ποῦ δὲν πιστεύει εἰς τὴν εὐτυχίαν του· τάχ' οὐκ ἐρωτῶν σ' εἰς ἄπιστ' ἀφίξομαι 782 γρήγορα θὰ φθάσω εἰς ἀπίστευτα πράγματα (καὶ) χωρὶς νὰ σ' ἐρωτῶ· ἄπιστον ὡς γένος 1298 τί ἄπιστον ποῦ εἶναι τὸ γένος.

ἄπληστος 415 βλ. πῆμα.

ἄπλοια ἀδυναμία πρὸς πλοῦν· δεινῆς ἀπλοίας πνευμάτων τε τυγχάνων 15· νοητέον δεινῶν καὶ εἰς τὸ πνευμάτων (ἀνέμων).

ἀποβλέπω προσατενίζω· πρὸς σέ ἀποβλέπει 928 εἶναι ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν σου.

ἄποινα τά, ἀποζημίωσις, ἐξιλέωσις· τῆς σῆς σφαγῆς ἄποινα 1459 ὡς ἀντιστάθμισμα τῆς (μὴ γενομένης) θυσίας σου. Εἰς τὴν πραγματικότητα ἡ τυπικὴ πράξις τοῦ ἱερέως 1459—1460 ἦτο λείψανον ἀνθρωποθυσιῶν παλαιότερων ἐποχῶν.

ἀπόλαυσις 454 βλ. κοινός.

ἀπενάϊω ἀπέρχομαι· δίδω ἢ πέμπω ὀπίσω· ἀπομακρύνω, ἐκτοπίζω· ἐν 1259 σύντ· ἐπει (Φοῖβος) ἰὼν (ἐλθὼν) ἀπενάσαστο (ἐξετόπισε) Θέμιν, παῖδα Γᾶς, ἀπὸ ζαθέων χρηστηρίων Πυθῶνος.

ἀπονοστέω - ῶ ἀναχωρῶ, ἀπομακρύνομαι (ἵνα ἐπιστρέψω εἰς τὴν πατρίδα μου).

ἀποπτύω· πρὸς ἀποτροπὴν ἐπικρεμαμένου κακοῦ ἔπτυσον ἢ ἔλεγον ἀπλῶς τὴν λέξιν ἀλέπτυσσα (τὸν ἄορ. ἀντὶ τοῦ ἔνεστ., πρβλ. ἤνεσα 1023).

ἄπορος ὁ χωρὶς πόρον, πέρασμα· πόρος ἄπορος 897 βλ. πόρος.

ἀπορρήγνυμι ἀποκόπτω· ἀπορρήγνυμι βίον 974 κόπτω τὸ νῆμα τῆς ζωῆς μου, ἀποθνήσκω.

ἀπόρρητος μυστικός· ὡς ἀπόρρητον φλόγα θύουσα καὶ καθαρόν ὄν μετώχεται 1331 ὑπὸ τὸ πρόσχημα ὅτι θὰ προσέφερε μυστικὰ τὴν καθαρτήριο θυσίαν καὶ θὰ ἔκανε τὸν καθαρμόν, διὰ τὸν ὁποῖον ἐπήγαιναν ἐκεῖ.

ἀποστέλλομαι 1409 ξεκινῶ.

ἀποστρέφομαι (μετ' αἰτιατικῆς) 801 ἀποστρέφω τὸ πρόσωπον (ἀπὸ τινος).

ἀποτίθεμαι 376 ἀφήνω δι' ἄλλην φοράν, ἀναβάλλω, ἐπιφυλάσσω.

ἀποτίνω (μέλλ. ἀποτείσω 338) πληρώνω.

ἄποτμος δυστυχῆς· πότμος ἄποτμος 864 μοῖρα ποῦ δὲν εἶναι μοῖρα, μαύρη μοῖρα.

ἀπόφθεγκτος ἄφθεγκτος, ἄφρωνος, σιωπηλός· σιγῇ ἐτεκτίναντο ἀπόφθεγκτόν με 951 διὰ τῆς σιγῆς (μετὸ νὰ σιωποῦν ἐκεῖνοι) με ἠνάγκασαν καὶ ἐμὲ νὰ μένω σιωπηλός.

ἀποψήω - ῶ σπογγίζω.

ἄπτομαι ἐγγίζω· ἄπτομαι φόνου 381 ἔρχομαι εἰς ἐπαφὴν με φόνον (ὁμιλῶ με φονέα, ἐγγίζω αἵμα κτλ.).

ἄρα 351, 369, 569, 1310 ὅπως βλέπω τώρα (βλ. Τζαυτζάνου,

Συντακτικὸν τῆς ἀρχαίας ἑλλην. γλώσσης, ἕκδ. Ὁργανισμοῦ Ἐκδόσεως Σχολικῶν Βιβλίων, σελ. 128, § 137).

ἀραῖος κατηραμένος· ὁ ἐπιφέρων κατάραν, βλάβην· 778 ὁ κακὸς δαίμων τῆς κατάρας· σήμερον ὁ λαὸς λέγει· ἰθὺ γίνω κατάρα (σπὶ σπῖτι σου).

ἀράσσω κτυπῶ δυνατὰ ἐκ τοῦ πλησίον· ἐν 310 ἀντιτίθεται πρὸς τὸ βάλλω κτυπῶ μακρόθεν.

Ἄργος (παρὰ τραγικοῦς) αἰ Μυκῆναι.

Ἄρειος· Ἄρειοι Πάγοι 1470 Ἄρειος Πάγος· ἐκεῖ ἐδικάσθη ὁ Ὀρέστης ὡς μητροκτόνος· βλ. 961 κ.έ. Πρὸ τοῦ ἐκσώσασα 1469 ἐξέπεσον λέξεις τινές.

ἀρεσκόντως κατὰ τρόπον ἀρέσκοντα· εἴ σοι τὰδ' ἀρεσκόντως πόλις ἦδε τελεῖ 463 ἂν αὐταὶ αἰ προσφοραί, τὰς ὅποιας σοῦ κάνει αὐτὴ ἡ πόλις (τῶν Ταύρων), σοῦ εἶναι εὐχάριστοι· ἀρεσκόντως ἔχει 581 ἀρέσκει.

ἀρέσκω· ἤρесе σοῖσι προσπόλοις 1335 οἱ ὑπηρέται σου συγκατένευσαν, συνεμορφώθησαν.

ἄρκυς - υος ἡ, δίκτυον, παγίς.

ἀρνός τοῦ, τῆς, γεν. ἄνευ ὀνομαστ. ὡς ὀνομαστ. χρησιμεύει ἡ λ. ἀμνός· τὸν μῦθον τῆς χρυσῆς ἀρνός (196, 813) βλ. ἐν λ. διενέω.

ἄρρητος ἀπόρρητος, ἀνέκφραστος, φρικτός.

ἄρχω κάνω τὴν ἀρχήν· πρῶτά μοι τοῦ λόγου τὰδ' ἀρχέτω 1060 ἦδε ἔστω ἡ ἀρχὴ τοῦ λόγου μου.

Ἀσιήτης Ἀσιάτης καὶ ἀσιατικός. 180 ὁ ἤχος (ἀχά, ἠχή) τῶν ἀσιατικῶν ὕμνων ἦτο βάρβαρος, ξενικός, ἐξωτικός· τὰ ἀσιατικὰ μοιρολόγια ἦσαν παθητικὰ καὶ συνωδεύοντο ὑπὸ κτυπημάτων εἰς τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ στῆθος.

Ἀσιῆτις γαῖα 396 Ἀσία.

ἀσθενής· τὰ γυναικὸς ἀσθεῖνῃ 1006 ἡ ζωὴ τῆς γυναικὸς εἶναι κάτι τὸ δευτερεύον, ἡ ἔλλειψις τῆς γυναικὸς δὲν εἶναι πολὺ αἰσθητὴ.

ἀσπούδατος ὁ δι' ὃν δὲν ἀξίζει νὰ σπεύσῃ τις· σπεύδει δ' ἀσπούδαστ' ἐπὶ σοὶ δαίμων 201 ὁ δαίμων (τῆς ἐκδικήσεως, ἡ Νέμεσις) σπεύδει ἐπὶ σοὶ σπουδάζ, ἀς οὐ χρῆν αὐτὸν σπεύδειν.

ἄσσω πηδῶ, πηγάζω· διὰ τὸ ὄλον χωρίον 191 κ.έ. βλ. διενέω.

ἀστακτος κρουνηδὸν ῥέων· τὰν ἀστάκτων ὑδάτων βακχεύουσαν Διονύσω Παρνασίον κορυφάν 1242 εἰς τὴν πλουσίαν εἰς ὕδατα κορυ-

φήν τοῦ Παρνασοῦ, ὅπου γίνονται βακχικαὶ τελεταὶ πρὸς τιμὴν τοῦ Διονύσου. Ἡ διασημοτάτη πηγὴ τοῦ Παρν. ἦτο ἡ Κασταλία.

ἄτα δωρ., ἄττ. ἄτη, ὁ ἰδέ.

ἄταρ ἀλλά, δέ, ὅμως, ἐν τούτοις.

ἄτερ ἄνευ.

ἄτερος ὁ ἕτερος.

ἄτη συμφορὰ· οἰαί μοι συμβαίνουσ' ἄται 148 διότι τόσοσ μεγά-
λαι συμφοραὶ μὲ εὐρίσκουν· ἄτα διὰ παντός δυσδαίμων 1117 συμφορὰ
ἀδιάλειπτος, βίος διαρκῶς δυστυχῆς· διὰ τὸ ὅλον χωρίον βλ. *δυσδαιμονία*.

Ἄτθις Ἀττική.

ἄτοπος παράδοξος.

Ἄτρειδᾶν δωρ., ἄττ. - δῶν.

Ἄτρεὺς υἱὸς τοῦ Πέλοπος, πατὴρ τοῦ Ἀγαμέμνονος καὶ τοῦ Μενελάου.

αὐδάω - ᾧ φωνῶ, λέγω, κηρύττω, παραγγέλλω.

αὐθις πάλιν. 1312, 1432 ἀργότερον· ἐς αὐθις 377 δι' ἀργότερον,
δι' ἄλλην φοράν.

αὐλέομαι - οὔμαι ἀντηχῶ ἀπὸ τοὺς ἤχους τῶν αὐλῶν.

Αὐλῖς πολίχνη τῆς Βοιωτίας παρὰ τὸν Εὐριπον, νῦν Βαθύ· τὴν
ἐνθάδ' Αὐλῖν ἀντιθεῖσα τῆς ἐκεῖ 358· τὸ Αὐλῖν μετωνομικῶς ἀντι-
σφαγῆν, φόνον· θεῖσα τὴν ἐνθάδε σφαγῆν ἀντὶ (ὡς ἀντιστάθμισμα καὶ
ἐκδίκησιν) τῆς ἐν Αὐλίδι.

αὐξω αὐξάνω· φιλόπλουτον ἄμιλλαν αὐξοντες μελάθροισιν 411
προσπαθοῦντες ἐν ἀμίλλῃ νὰ αὐξήσουν τὰ πλούτη διὰ τὰ σπίτια των.

αὐτόματος ὁ πράττων τι οἰκαιοθελῶς· αὐτοκίνητος, ἀφ' ἑαυτοῦ
γινόμενος.

ἄφαιρέομαι - οὔμαι ἀφαιρῶ· οὐ γὰρ ὁ γάμος ἐσθλὸς ὢν μ' ἀφείλετο
819 διότι ὁ γάμος δὲν ἦτο εὐτυχῆς, ὥστε νὰ μὲ κάμη νὰ λησμονήσω
τὸ λουτρόν· ἡ ἐντροπὴ δὲν μὲ ἀφήνει νὰ τὸ λησμονήσω· πρβ. 361.

ἄφανής· τὰ τῶν θεῶν ἐς ἀφανὲς ἔρπει, κοῦδὲν οἶδ' οὐδεὶς κακὸν
479 τὰ θεῖα (ἡ θέλησις τῶν θεῶν) ἀκολουθοῦν δρόμους μυστηριώδεις
καὶ κανὲν δυστύχημα δὲν γνωρίζει κανεὶς (ἐκ τῶν προτέρων).

ἄφαρ εὐθύς.

ἀφειδέω - ᾧ δὲν φείδομαι· 1354 ἀφήνω κατὰ μέρος κάθε ἐπιφύλαξιν.

ἀφίστημι ἀπομακρύνω· οὐδ' ἀποστήσει λόγου πνεσθῆσαι 912 καὶ δὲν
θὰ μᾶς ἀπομακρύνῃ ἀπὸ τὸ θέμα μας τὸ νὰ ἐρωτήσω.

ἀφορμίζομαι (δρμος) κάνω τὸ πλοῖον νὰ ἐκπλεύσῃ· οὐ μὴ ἀφορ-

μίση 18· τὸ οὐ μὴ μεθ' ὑποτακτ. ἀόρ. ἐντονώτερον τοῦ οὐ μεθ' ὀριστ. μέλλοντος.

ἄχα δωρ., ἀπτ. ἡχίη, ἤχος.

ἄχαρις ὁ ἄνευ χάριτος· χάρις ἄχαρις 566 χάρις ποῦ δὲν εἶναι χάρις : κακῆς γυναικὸς χάριν ἄχαριν ἀπόλετο ἐχάθη χάριν μιᾶς κακῆς γυναικὸς (τῆς Ἑλένης), ἡ ὁποία δὲν ἤξιζε τοιαύτην θυσίαν.

βάθρον 962 : εἰς τὸν Ἄρειον Πάγον ὑπῆρχον δύο βάθρα, λίθοι ἀκατέργαστοι, ὁ λίθος τῆς ὕβρεως, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἴστατο ὁ κατηγορούμενος, καὶ ὁ λίθος τῆς ἀναιδείας, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἴστατο ὁ κατήγορος (ὡς μὴ παρέχων αἰδεσιν)· βλ. αἰδώς.

βακχεύω ἐορτάζω ἐορτὴν τοῦ Βάκχου· 1243 βλ. ἄστακτος.

βάκχιος οἶνος· πληρῶ ἴσον μέτρομα βακχίου 953 ἐγγέω ἴσον πόν οἶνου.

βλέπω 1056 ἀποβλέπω, στηρίζω τὰς ἐλπίδας μου.

βλέφαρον ὀφθαλμός.

βορά (βιβρώσκω) φαγητόν.

βούλευμα σχέδιον· ἐκ βουλευμάτων 1290 κατὰ τὰ σχέδια.

βουφόρβια τά, ἀγέλη βοῶν.

βουφορβός βουκόλος· καὶ μὴν ὄδε βουφορβός ἦκει 236 ἀλλὰ νά, ἔρχεται ὁ βουκόλος.

Βραυρώνιος ὁ ἀνήκων εἰς τὴν Βραυρῶνα, χωρίον κείμενον εἰς τὰ ἀνατολικά παράλια τῆς Ἀττικῆς, νοτιώτερον τῶν Ἀλῶν (νῦν Βράονα)· κλίμακες Βραυρόνιαι 1462 τὰ (κλιμακοειδῶς διατεταγμένα) ὑψώματα τῆς Βραυρῶνος· σεμνάς καλεῖ αὐτάς ὁ Εὐριπίδης, διότι ὑπῆρχεν ἐκεῖ νὰός τῆς (Βραυρωνίας) Ἀρτέμιδος.

βρέτας τό, ξύλινον ὁμοίωμα θεοῦ, ξόανον.

βρότειος ἀνθρώπινος.

βροτοκτόνος ἀνθρωποκτόνος· θυσία βροτοκτόνος 384 ἀνθρωποθυσία.

βώμιος ὁ ἀνήκων εἰς τὸν βωμόν· βώμιοι ἐπιστάται 1284 ἐπιμεληταὶ τοῦ βωμοῦ (τῶν θυσιῶν)· πρβλ. 624 καὶ 726.

γαληνός 345 ἐπιεικής, μαλακός, φιλόανθρωπος.

γαμέω - ῶ 2 νυμφεύομαι, λαμβάνω γυναῖκα· 682 ἔχω σύζυγον (γυναῖκα).

γάνος τό, λάμπις, χαρά, ἀπόλαυσις· ἀνθεμόροτον γάνος μελίσ-

σης 634 τὸ ἡδονικὸν ὑγρὸν τὸ ἐκ τῶν ἀνθέων ἐξαγόμενον, τὸ μέλι.

γάνυμαι λαμπρύνομαι, ἀγάλλομαι, καμαρώνω· 1239 βλ. εὐπαις.

γάρ 520 πράγματι· τί γάρ; 533 τί ἐγένινεν ἀλήθεια; ὅταν αἰτιολογῇ τὰ ἐπόμενα (π.χ. 118), μεταφράζεται διὰ τοῦ ἐπειδή.

γέ (συνήθως) τοῦλάχιστον, οὐχί σπανίως δύναται νὰ μεταφρασθῇ διὰ τοῦ ναί: ἀνεπίως γε 919 ναί, ἐξάδελφος· *λέλοιπεν Ἡλέκτρον γε παρθένον μίαν* 562 ναί, ἔχει ἀφήσει μίαν κόρην, τὴν Ἡλέκτρον· ὁμοίως: 75, 510, 866, 1177 κ.ἀλλ.

γεγῶς μτχ. παρακειμ. τοῦ γίγνομαι (=γεγονώς): *γεγῶσα τυγάνει* 473 ὑπάρχει· εἰ γεγῶς 509 εἶσαι, κατάγεσαι.

γενειάδες αἱ, σιαγόνες, γνάθοι, παρειά· *πλήγματα γενειάδων* 1366 κτυπήματα κατὰ τῶν σιαγόνων.

γενέσθω οἶσθα ἄ μοι γενέσθω; 1203 = οἶσθα ἄ μοι γενέσθαι δεῖ (ἢ ἄ μοι γενέσθαι βούλομαι); πρβλ. ὁμοίαν σύνταξιν ἐν *Ἐκάβῃ* 225: οἶσθ' ὁ δρᾶσον; = οἶσθ' ὁ δεῖ σε δρᾶσαι;

γέννα 154 γενεά.

γένυς-υος ἡ, σιαγών, παρειά· *πολυποίκιλα φάρεα καὶ πλοκάμους περιβαλλόμενα γένυν ἐσχίαζον* 1149 ἐσχίαζον τὰς παρειάς μου καλύπτουσα αὐτάς μὲ πολυκεντήτους καλύπτρας καὶ μὲ τοὺς πλοκάμους μου.

γλαυκός γαλαζοπράσινος.

γλῶσσα: *καλὸν τοι γλῶσσ' ὅτω πιστὴ παρῆ* 1064 εἶναι ὠραῖον νὰ εἶναι κανεὶς ἐχέμυθος.

γνώμη (δικαία) 1469 εὐσεβῆ αἰσθήματα· 419 βλ. δλβος.

γούν τοῦλάχιστον· 1194 ἔτσι λοιπόν.

γύαλον τό, κοίλωμα, φάραγξ, χαράδρα, ὅτι τὰ γύαλα τῆς Δήλου ἦσαν καρποφόρα (1235) δὲν εἶναι ἀκριβές· διὰ τὸ ὄλον χωρίον· 1234 κ.έ. βλ. εὐπαις.

δαίζω σχίζω, τεμαχίζω.

δαῖς δαιτὸς ἢ, φαγητόν, «τραπέζι», συμπόσιον

δάμαρ - αρτος ἢ, ἡ σύζυγος.

Δαναῖδαι Δαναοί.

δαρὸς μακρὸς, μακροχρόνιος.

δεῖμα τό, φόβος· *δεῖμα τοῦλέθρου* 485 φόβος τῆς καταστροφῆς· βλ. οἰκτιζομαι.

δεινώς 552 ἀθλίως.

δειράς ἡ, βράχης ὄροσειρᾶς, ὄρος, βράχος, σκόπελος· *δειράς εἰναλία* 1240 βράχος παραθαλάσσιος· *δειράς Κασοστία* 1451 ἀκρωτήριον τῆς Καρύστου, εἰς τὸ νότιον ἄκρον τῆς Εὐβοίας.

δέλτος ἡ, ἐπιστολή· αἱ ἐπιστολαὶ ἐγράφοντο δι' ὀξέος μεταλλίνου ὄργανου ἐπὶ μικρῶν ξυλίνων πινακίδων, αἵτινες ἐκοιλιάνοντο εἰς μικρὸν βάθος ἀφιεμένου πλασίου ἐλαφρῶς ἐζέχοντος· ἡ ἐπιφάνειά των ἐπεχρίετο μὲ λεπτὸν στρώμα κηροῦ· μετὰ τὴν γραφὴν αἱ πινακίδες ἐτίθεντο ἢ μία ἐπὶ τῆς ἄλλης (ἐκ τούτου τὸ ἐν δέλτου πτυχαῖς 760), ἐδέοντο καὶ ἐσφραγίζοντο.

δέμας τό, σῶμα· ἀδελφῆς δέμας 1440 τὴν ἀδελφὴν (του).

δέρα δωρ., ἀττ. *δέρη*, λαιμός.

δεσμός πληθ. *δεσμά*· *προστίθημι δεσμά* 1204 ἐπιβάλλω δεσμά, δένω· ἴτ' ἐπὶ *δεσμά* 1205 πηγαίνετε νά (τούς) δέσετε.

δεσπόσωνοι 439 εἶναι αἱ εὐχαὶ τῆς Ἰφιγενείας, *δεσποίνης* τῶν ἀποτελουσῶν τὸν Χορὸν γυναικῶν· ἡ Ἰφ. εἶχεν εὐχῆθῃ (354 κ.ε.) *νῶ* πέση εἰς *χεῖράς* τῆς ἡ Ἑλένης.

Δηλιάς γυνὴ ἐκ Δήλου· 1234 ἐν Δήλῳ εὕρισκομένη.

διὰ μετ' αἰτιατικῆς (ποιητ., παρὰ πεζοῖς πάντοτε μετὰ γενικῆς) : *διὰ λαμπρὸν αἰθέρα* 29 *διὰ μέσου τοῦ λαμπροῦ αἰθέρος· διὰ πέτρας Συμπληγάδας* 355· (*διὰ*) *φύλα καὶ δι' ὁδοῦς* 889.

διαβιάζομαι ἀναγκάζω.

διαδοχή· *διαδοχαῖς Ἐρινύων* 79 μεταδρομαῖς Ἐρινύων διαδεχομένων ἀλλήλας, καταδιωκόμενοι ἀπὸ τὰς διαδεχομένας ἀλλήλας Ἐρινύς.

διακλύζω βρέχω, πλύνω.

διαμείβω λαμβάνω ὡς ἀντάλλαγμα· *Ἀσιήτιδα γαῖαν Εὐρώπας διαμείβας* 397 τὴν Ἀσίαν ἀντὶ τῆς Εὐρώπης λαβὼν ὡς ἀντάλλαγμα, δηλ. ἀφῆσας τὴν Εὐρώπην καὶ μεταβάς εἰς τὴν Ἀσίαν.

διαπτυχὴ ἡ, δίπλα· *δέλτου πολύθυροι διαπτυχαὶ* 727 ἐπιστολὴ ἐκ πολλῶν πινακίδων ἀποτελουμένη· *γραμμάτων διαπτυχαὶ* 793 διπλωμένη ἐπιστολή· βλ. *δέλτος*.

διαριθμέω -ῶ λογαριάζω ἓνα ἓνα, κάνω διαλογὴν (ψηφῶν). Κατὰ τὴν δίκην τοῦ Ὁρέστου ἡ Ἀθηνᾶ, ἥτις προῆδρευε, *διηριθμῆσε ψήφους ἴσας* 966, δηλ. παρετήρησε κατὰ τὴν ἀρίθμησιν ἰσοψηφίαν, τότε δὲ προσέθεσε καὶ τὴν ἰδικὴν τῆς ψηφῶν καὶ οὕτως ὁ Ὁρέστης ἠθώωθη.

Ὁ μῦθος εἶναι αἰτιολογικός, δηλ. ἐρμηνευτικός τοῦ ἐθίμου, καθ' ὃ ἐν ἰσοψηφίᾳ ὁ κατηγορούμενος ἀπηλλάσσεται : ὑπετίθετο ὅτι ἐλάμβανε καὶ τὴν ψῆφον τῆς Ἀθήνας· πρβλ. 1470.

διαρρῶξ - ὦγος (ὀήγνυμι)· διεσχισμένος.

δίδυμοι 456 δύο.

διέρχομαι 672 βλ. λόγος.

δίκαιος 1202 δικαιολογημένος.

δίκη 968 δικαστική ἀπόφασις· *δίκην παρέχω* 944 δικάζομαι, λογοδοτῶ.

Δίκτυνα ἐτίθετον τῆς Ἀρτέμιδος· κυρίως ἦτο θεὰ Κρητική, ἣν ὁ Εὐριπίδης ταυτίζει πρὸς τὴν κυνηγὸν Ἀρτεμιν παρετυμολογῶν τὸ ὄνομά της ἐκ τῆς λ. δίκτυον.

δινεύω περιστρέφω κυκλικῶς, στροβιλιζῶ, στριφογυρίζω· *μόχθος δ' ἐκ μόχθων ἄσσει, δινεούσαις Ἰπποισιν ἐπεὶ πταναις ἀλλάξας ἐξ ἔδρας ἱερὸν μετέβαλεν ὄμμ' αὐγᾶς ἄλιος* 192 ἢ μία συμφορὰ διαδέχεται τὴν ἄλλην ἀπὸ τὴν ἐποχὴν ποῦ ὁ ἥλιος ἀλλάξας τροχίαν μὲ τὸ στριφογύρισμα τοῦ πτερωτοῦ ἄρματός του ἐρριψεν ἀλλοῦ τὸ ἀκτινοβόλον βλέμμα του. Τοῦτο ἐγίνε διὰ σειρὰν ἐγκλημάτων, τὰ ὅποια ὁ ποιητὴς ὡς γνωστὰ εἰς τοὺς θεατὰς ὑπαινίσσεται ἀπλῶς διὰ τῶν λέξεων *χρυσέας ἀρνὸς ὀδύνα* 196 : Εἰς τὸ ποίμνιον τοῦ Ἀτρέως, ὅταν νυμφευθεὶς τὴν θυγατέρα τοῦ Εὐρυσθέως Ἀερόπην ἐγίνε βασιλεὺς τῶν Μυκηναῶν, ἐνεφανίσθη ἀρνίον χρυσομάλλον, σύμβολον καὶ ἐγγύησις τῆς ἐξουσίας. Ὁ ἀδελφὸς τοῦ Ἀτρέως Θυέστης κατάρθωσε μὲ τὴν βοήθειαν τῆς ἀπίστου Ἀερόπης νὰ γίνῃ κύριος τοῦ ἀρνίου. Μεταξὺ τῶν ἀδελφῶν ἐξερράγη ἀγρία ἔρις, ἣτις ἀπέληξεν ὑπὲρ τοῦ Ἀτρέως ὁ Θυέστης ἐξωρίσθη, ἀλλὰ φεύγων παρέλαβε μεθ' ἑαυτοῦ τὸν μικρὸν υἱὸν τοῦ Ἀτρέως Πλεισθένην, τὸν ὅποιον ἀναθρέψας ὡς ἴδιον τέκνον ἀπέστειλεν ἀργότερον εἰς Μυκῆνας, ἵνα φονεύσῃ τὸν πατέρα του. Ὁ Ἀτρεὺς τὸν συνέλαβε καὶ τὸν ἐφόνευσε χωρὶς νὰ γνωρίζῃ ὅτι εἶναι υἱὸς του, ὅταν δὲ τὸ ἔμαθεν, ὤμοσεν ἐκδίκησιν· προσποιηθεὶς ὅτι ἐπεθύμει νὰ συνδιαλλαγῇ μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ του, τὸν ἀνεκάλεσεν ἐκ τῆς ἐξορίας καὶ σφάξας καὶ διαμελίσας τὰ τέκνα τοῦ Θυέστου, παρέθεσε τὰς σάρκας τῶν εἰς δεῖπνον, τὸ ὅποιον προσέφερον εἰς τὸν ἀγνοοῦντα τοῦτο πατέρα των. Κατ' ἄλλην ἐκδοχὴν τοῦ μύθου ὁ Θυέστης καταλαβὼν τὴν ἐξουσίαν εἶπεν εἰς τὸν ἀδελφόν του ὅτι θὰ τὴν παρέδιδεν εἰς αὐτόν, ἐὰν ὁ ἥλιος μετέβαλλε πορείαν· τὸ

θαῦμα ἔγινε κατ' ἀπόφασιν τοῦ Διός, ὅστις γυνόει τὸν Ἄτρεα.

δίνη κυκλική περιστροφή, στρόβιλος, στριφογύρισμα· ἦν ἀμφὶ δίναις, ἃς θάμ' Εὔριπος πυκναῖς αἰθαῖς ἐλίσσω κνανέαν ἄλα στρέφει, ἔσφαξεν Ἑλένης οὖνεχ', ὡς δοκεῖ, πατήρ θ' συντ. : ἦν πατήρ ἔσφαξεν, ὡς δοκεῖ (ὅπως πιστεύεται), Ἑλένης οὖνεκα ἀμφὶ δίναις (πλησίον τῶν περιστρεφόμενων βρεμάτων), ἃς Εὔριπος ἐλίσσω θαμὰ πυκναῖς αἰθαῖς (διὰ συχνῶν ἀνέμων) στρέφει (ταρασσει, φέρει παλιρροίας εἰς τὴν) κνανέαν ἄλα. Ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τοῦ Εὐριπίδου δὲν ἦτο γνωστὴ ἡ αἰτία τῶν πολιρροῶν.

διόλλυσαι καταστρέφεσαι, λέγει ὁ Χορός εἰς τὸν Ὀρέστην 652.

διοπετής ὁ ἐκ τοῦ Διός (ἐξ οὐρανοῦ) πεσών.

διος ὁ τοῦ Διός· *δία κόουα* 404 ἢ Ἄρτεμις.

Διόσκοροι = Διόσκουροι, ὁ Κάστωρ καὶ ὁ Πολυδεύκης, δίδυμοι υἱοὶ τοῦ Διός καὶ τῆς Λήδας, προστάται τῶν ναυτιλλομένων.

δίπαλτος ὁ δι' ἀμφοτέρων τῶν χειρῶν παλλόμενος· *δίπαλτα πολεμίων ξίφη* 323 δύο πολεμίων ξίφη παλλόμενα.

δίπτυχος διπλωμένος, διπλοῦς· ἐν 242, 474, 1289 σημαίνει ἀπλῶς δύο.

Δίρκα δωρ., ἀττ. *Δίρκη*, πηγὴ καὶ ῥύαξ ἐν Θήβαις.

δισσοί 264 δύο.

δίχα χωριστά.

διωγμός καταδιώξις· *πορθμεύω διωγμὸν* 1435 ἐπιχειρῶ καταδιώξιν.

διώκω 1296 ἀναζητῶ.

δμαθείς δωρ., ἀττ. *δηθείς* (μτχ. παθ. ἀορ. τοῦ δάμνημι, δαμάζω), φρονεθεῖς, ἀποθανών· 199 βλ. *ποινά*.

δμῶή δούλη.

δνοφερός ζοφερός, σκοτεινός· οἱ (ὄνειροι) πολέσιν μερόπων τά τε πρῶτα τά τ' ἐπειθ' ὅσα τ' ἔμελλε τυχεῖν ὕπνου κατὰ δνοφερός γὰς εὐνάς ἔφραζον 1264 τὰ ὁποῖα (ὄνειρα) εἰς πολλοὺς ἀνθρώπους ἀπεκάλυπτον τὰ παρελθόντα καὶ τὰ παρόντα καὶ τὰ μέλλοντα κατὰ τὸν σκοτεινὸν ὕπνον των ἐντὸς τῶν ὑπογείων.

δοκέω - ὦ 8, 678 καὶ ἄλλ. φαίνομαι, θεωροῦμαι, νομίζομαι, πιστεύομαι· 390, 641, 785, 855 καὶ ἄλλ. νομίζω· 349, 1443 φαντάζομαι· 1402 θεωρῶ ὀρθόν, δέχομαι, ἐπιτρέπω· *δοκεῖ* (ἀπρόσ.) φαίνεται *καλόν· δοκῶ ἐν ὕπνῳ* 44 ὄνειρεύομαι. Ἐκ τοῦ ἔδοξα (44) νοητέον ἐν

46 και ἐν 48 ἔδοξε (μου ἔφάνη)· ἐν 279 ἔδοξε ἔφάνη (ὁ βοσκός)· ἐξ αὐτοῦ νοεῖται ἐν 280 ἔδοξε ἔφάνη καλόν· κἀδόκουν οὐκ εἰδέναι 956 « και ἔκκανα πῶς δὲν καταλάβαινα »· ἴν' ἡμῖν δοῦν τι δὴ δοκεῖ πλέον 1336 προφανῶς (δὴ) διὰ τὰ νομίσωμεν ἡμεῖς ὅτι ἔκανε κάτι σοβαρόν.

δόκημα γνώμη· δοκίμασι 176 (ὡς ἐν 8 ὡς δοκεῖ) ὅπως πιστεύεται.

δόμος: δόμοι 1040, 1079 ναός· δόμοι ἀνακτόρων (περιφρ.) 65 ἀνάκτορα (τῆς θεᾶς), ναός· σύντ.: εἶμι εἶσω τῶνδε δόμων ἀνακτόρων θεᾶς, ἐν οἷσι ναίω· ἢ Ἰφιγένεια ὡς ἰέρεια κατοικεῖ ἐν τῷ ναῷ.

δονακόχλοος ὁ ἔχων χλοερούς δόνακας, πρασίνοους καλάμους· ἢ αἰτιατ. δονακόχλοα, 399, κατ' ἀναλογίαν πρὸς τὰ λευκόχροα, κνανόχροα, ἀπαλόχροα.

δόξα 1030 γνώμη· μεταδίδωμι δόξης ἀνακοινῶν τὴν γνώμην μου· 1164 εἰκασία· 418 βλ. κοινός.

δοξάζομαι 831 νομίζομαι.

δορι (δοτ. τοῦ δόρου) 519 διὰ πολέμου.

δράκαινα θηλ. τοῦ δράκων· Ἔιδον δράκαινα 286 Ἐρινύς.

δράκων ὄφις· ἐν 1245 νοεῖται ὁ Πύθων, ὅστις ἐφύλαττε τὸ μαντεῖον τῶν Δελφῶν, ὅτε τοῦτο ἀνῆκεν εἰς τὴν μητέρα του τὴν Γῆν (ἢ Γαῖαν ἢ Χθόνα) καὶ ἔπειτα εἰς τὴν θυγατέρα της τὴν Θέμιν· ὁ Ἀπόλλων φονεύσας τὸν Πύθωνα ἔγινε κύριος τοῦ μαντείου.

δρασμός (διδράσκω) φυγή· ναῖοι δρασμοὶ 891 φυγὴ διὰ πλοίου· 1300 βλ. μέτα.

δρόσος: θαλασσία δρόσος 1192 θαλάσσιον ὕδωρ.

δυσγενής ὁ ἐκ ταπεινῆς οἰκογενείας καταγόμενος.

δυσδαιμονία κακοδαιμονία, δυστυχία· μεταβάλλειν δυσδαιμονία 1120 ἢ (ἐξ εὐτυχίας εἰς δυστυχίαν) μεταβολὴ (τὸ μετ' εὐτυχίαν κακοῦσθαι 1121) εἶναι ἢ (πραγματικὴ) συμφορὰ· διὰ τοῦτο ὁ Χορὸς ζηλοῖ τὸν διαρκῶς δυστυχῆ βίον, διότι σύντροφος ὢν ἀνάγκαις (ἐὰν ἀνατραφῆς μέσα εἰς τὰ βᾶσανα) οὐ κάμνεις (ἀντέχεις).

δυσδαίμων κακοδαίμων, δυστυχῆς· δυσδαίμων δαίμων 203 μαῦρη μοῖρα· ἢ μοῖρα τῆς Ἰφιγενείας ἦτο κακὴ ἐξ ἀρχῆς τᾶς ματρὸς ζῶνας καὶ νυκτὸς κείνας, δηλ. ἀπὸ τὴν στιγμὴν τῆς συλλήψεώς της ἐν τῇ κοιλίᾳ τῆς μητρὸς της.

δυσθρήνητος λίαν θρηνώδης· ὡς ἔγκειμαι δυσθρήνητοις θρήνοις 114 διότι εἶμαι βουτηγμένη εἰς μεγάλους θρήνους.

δυσμαθής δυσνόητος· ἡ τύχη παρήγαγ' εἰς τὸ δυσμαθὲς 478 φέρει (τὰ ἐπικείμενα κακὰ) εἰς σημεῖον πού δὲν μπορεῖς νὰ καταλάβῃς.

δυσμενής: τὸ δυσμενὲς μὴ μοι λάβῃς 637 μὴ θυμώσῃς ἐναντίον μου, μὴν τὰ βάλῃς μαζί μου (δι' ὅ,τι πρόκειται νὰ πάθῃς, διότι δὲν πταίω ἐγώ, ἀλλ' ὁ νόμος). Ὁ Ὀρέστης δηλ., λέγει ἡ Ἰφιγένεια, πρέπει νὰ σκεφθῇ ὅ,τι καὶ ὁ αἰχμάλωτος ὁ γράφας τὴν ἐπιστολὴν 584 κ.έ.

δύσνους δυσμενής· δύσνονν με λήψεσθε 350 δυσμενῆ θὰ μὲ εὔρετε.

δύσσυμφος ὁ δυστυχῆς εἰς τὸν γάμον του· νύμφαν δύσσυμφον 216 νύφη, μαύρη νύφη.

δυσπραξία δυστυχία· ἡ λίαν δυσπραξία ἔστι διδοῦσα λίαν μεταβολάς, ὅταν τύχη 721 ἡ ἄκρα δυστυχία φέρει ἐνίοτε μεγάλας μεταβολάς, ὅταν τὸ φέρῃ ἡ περίστασις· 514 βλ. πάρογον.

δυσσεβής 694 θεοκατάρατος.

δυστυχής: οἱ δυστυχεῖς τοῖσι δυστυχεστέροις αὐτοὶ κακῶς πράξαντες οὐ φρονοῦσιν εὖ 352 οἱ ἄνθρωποι, ὅταν δυστυχήσουν οἱ ἴδιοι, δὲν αἰσθάνονται συμπάθειαν πρὸς τοὺς δυστυχεστέρους των· τὸ κακῶς πράξαντες μετὰ τὸ δυστυχεῖς πλεονασμός· ἴσως ὅμως τὸ χωρίον νὰ εἶναι ἐφθαρμένον. (Κατ' ἄλλους : οἱ διαρκῶς δυστυχεῖς, ὅταν τοὺς πλήξῃ μία νέα συμφορὰ, δὲν αἰσθάνονται κ.τ.λ.)· τὰ δυστυχῆ 958 ἡ δυστυχία.

Δυστυχῆς εἶναι τὸ ὄνομα, τὸ ὁποῖον λέγει (500) ὁ Ὀρέστης ὅτι θὰ τοῦ ἐταίριαζε.

δυσφόρμιγξ ὁ μὴ σύμφωνος μετὰ τὴν φόρμιγγα, ἄλυρος, θρηνητικός, ἀξιοθρήνητος, θλιβερός· 225 κ.έ. βλ. αἰμάσσω.

δύσχορτος ξηρός, ἄγονος.

δώματα 1153 ναός.

ἔα ἐπιφών. θαυμασμοῦ ἢ δυσαρεσκείας ἢ ἐκπλήξεως.

ἔβα δωρ., ἀττ. ἔβη.

ἐγείνατο ἐγέννησε· ἄορ. τοῦ γείνομαι.

ἐγκείται κεῖμαι ἐντός· 145 εἶμαι βουτηγμένος.

ἐγκληρος ὁ ἔχων κληρον, κληρονόμος, μοναχοκληρονόμος. Ἐγκληροὶ καὶ συνήθως ἐπὶ κληροὶ ἐκαλοῦντο ἐν Ἀθήναις αἱ κληρονομοῦσαι ὀλόκληρον τὴν πατρικὴν περιουσίαν δι' ἔλλειψιν ἀρρένων ἀπογόνων·

ὑπῆρχον δὲ περὶ αὐτῶν ῥηταὶ προστατευτικαὶ διατάξεις ἐν τῷ ἀττικῷ δικαίῳ.

ἐγκροτέω - ᾧ κτυπῶ· πυγμαὶ ἦσαν ἐγκροτούμεναι 1368 ἔπεφταν γροθιές.

ἐγκύκλιος κυκλικός· 429 βλ. μέλπω.

ἐγκυκλώω - ᾧ στρέφω ἐν κύκλῳ.

εἶ· εἰ γὰρ πέσοι 1221 εἶθε νὰ ἐπιτύχη.

εἶα, ἐπίρρημα παρακελευσματικόν, ἐμπρὸς λοιπόν.

εἶεν ἄς εἶναι, καλὰ· δηλοῖ ὅτι ὁ λέγων θέλει νὰ τερματίσῃ μίαν συζήτησιν, διὰ νὰ μεταβῇ εἰς ἄλλο ζήτημα (π.χ. 342, 467).

εἰκότως εὐλόγως, φυσικά· εἰκότως ἔχει 911 εἰκός ἐστι.

εἰκῶ αἰτιατ. τοῦ εἰκῶν. Ὁ Εὐριπίδης ποιῶν 223 τὴν Ἰφιγένειαν λυπούμενην, διότι δὲν εὐρίσκεται εἰς τὴν πατρίδα της, ὥστε νὰ δύναται νὰ ὑφαίνη καὶ νὰ παριστάνῃ εἰς τὸ ὕφασμά της τὰς εἰκόνας τῆς Ἀθηνᾶς καὶ τῶν Τιτάνων (τὴν Τιτανομαχίαν), ἔχει κατὰ νοῦν τὰς εὐγενεῖς Ἀθηναίας παρθένους τῆς ἐποχῆς του, αἱ ὁποῖαι ὕφαινον τὸν κροκωτὸν πέπλον τῆς θεᾶς τὸν πανηγυρικῶς κομιζόμενον κατὰ τὰ Πάναθηναία εἰς τὴν Ἀκρόπολιν.

εἰλάτινος ἐπικός τύπος ἀντὶ ἐλάτινος, κατεσκευασμένος ἐκ ζύλου ἐλάτης· 407 βλ. ὀόθιος.

εἰλίσσω = ἐλίσσω, ὃ ἰδέ.

εἰπῶν ἐν 964 ὀνομαστικὴ ἀπόλυτος ὡς καὶ τὸ ἀκούσας· εἰπὼν ἀκούσας τε ἀφοῦ ἀπελογήθην καὶ ἀφοῦ ἤκουσα τὴν κατηγορίαν.

εἶργω ἐμποδίζω, ἀναχαιτίζω.

εἶσατο 946 ἴδρυσεν· ἀβρ. τοῦ ἴζω βάζω τινὰ νὰ καθίση.

εἰσοράω - ᾧ· φόβῳ εἰσορᾶν 1342 ἐκ φόβου μήπως ἴδωμεν· σύντ. : φόβῳ εἰσορᾶν ἢ μὴ χρῆν (εἰσορᾶν).

εἰσπράττομαι εἰσπράττω διὰ τὸν ἑαυτὸν μου, λαμβάνω· ὡς εὐκαχὸν δίκαιον (= κακὴν δίκην) εἰσπράξατο 559 πόσον καλὰ ἔκαμε ποῦ ἐπέβαλεν αὐτὴν τὴν φρικτὴν μὲν (καὶ δι' αὐτὸν τὸν τιμωρήσαντα) ἀλλὰ δικαίαν τιμωρίαν.

ἐκ 552 ὑπό· ἐκ δόμων 1005 ἐν τῇ ξένη.

ἔκατι ἔνεκα.

ἐκβαίνω 98 βαίνων φθάνω εἰς τὸ τέρμα (βλ. προσάμβασις)· ἐν 200 ὡς τὸ ἡμέτερον « βγαίνω » εἰς ἐκφράσεις ὡς « βγῆκε τ' ὄνειρο », « βγῆκε ἡ προφητεία »· ἐκβαίνει ποιὰ ἢ ἐκδικησις πραγματοποιεῖται,

ἐκτελεῖται, ἡ φωνή τοῦ αἵματος εὐρίσκει ἱκανοποίησιν (βλ. ποιὰ)· ἐξέβην ἄλλοσε 781 ἄλλου πῆγε ὁ νοῦς μου· μὴ ἴκβάντας τύχης, καιρὸν λαβόντας, ἠδονὰς ἄλλας λαβεῖν 907 ἀφοῦ εὐρον μίαν εὐκαιρίαν, νὰ μὴ ἐπιδιώκουν ἄλλας μικρὰς ἠδονὰς, παραστρατίζοντες ἀπὸ τὸν δρόμον ποῦ τοὺς ἀνοίξεν ἡ τύχη.

ἐκβολή: ἐκβολαὶ νεὼς 1424 τὸ ἐκβληθέν, τὸ ἐξοκεῖλαν πλοῦτον.

ἐκβολος ὁ, 1042 μέρος ξηρᾶς κατακλυσθὲν ὑπὸ τῆς θαλάσσης.

ἐκβρυχάομαι - ὦμαι βγάζω βρυχηθμόν· στεναγμόν ἠδὸν ἐκβρυχάομαι 1390 ἐκβάλλοντες βαθὺν στεναγμόν ἀνακουφίσεως.

ἐκδύομαι 602 βγαίνω εἰς τὴν ἐπιφάνειαν, ξεφεύγω, ξεγλιστρω.

ἐκεῖ: τοῖς ἐκεῖ 771 ὅπως πιστεύουν οἱ ἐν Ἑλλάδι.

ἐκκλέπτω κλέπτω καὶ ἀπάγω κρυφίως· ἀποσπῶ· ἐξεκλέψαμεν πέτριοι χειρῶν φάσγανα 331 : τὸ χειρῶν ἐκ τοῦ ἐξεκλέψαμεν, αἱ χεῖρες τοῦ Ὁρέστου καὶ τοῦ Πυλάδου βαλλόμεναι διὰ τῶν λίθων παρέλυσαν ἀπὸ τοὺς πόρους καὶ ἀφήκαν τὰ ξίφη νὰ πέσουν κατὰ γῆς.

ἐκκομίζομαι κομίζω μαζί μου ἔξω.

ἐκλείπω (ὄρκον) 750 παραβαίνω.

ἐκλυσις ἀπολύτρωσις.

ἐκμανθάνω 667 ζητῶ λεπτομερεῖς πληροφορίας.

ἐκμοχθέω - ὦ κατασκευάζω μετὰ μόχθου, ἀγωνίζομαι, ὑφίσταμαι, ὑποφέρω μαρτυρικῶς.

ἐκνεύω ἐν 1186 στρέφω τὴν κεφαλὴν, στρέφομαι, κλίνω· ἐς τὸ τῆς θεοῦ γ' ἐξένευσας πρὸς τὸ μέρος τῆς θεᾶς ἀναμφιβόλως ἐστράφης (χωρὶς νὰ παρασυρθῆς ἀπὸ τὰ δειλεαστικά λόγια τῶν ξένων)· ἐν 1330 κάνω νεῦμα : ἐξένευσ' ἀποστηναι πρόσω ἔκαμε νεῦμα (διέταξε) νὰ σταθῶμεν μακρὰν.

ἐκνίπτω ἀποπλύνω.

ἐκπετάννυμι ἀπλώνω πρὸς τὰ ἔξω, ἀνοίγω, φουσκώνω· ἐν 1135 σὺντ. : πόδες νεὸς ὠκυπόμπου ἐκπετάσουσιν ἱστία ἀέρι πὰρ πρότονον κατὰ πρῶραν ὑπὲρ στόλον τὰ « ποδάρια » (βλ. πόδες) τοῦ ταχέος πλοίου κρατοῦντα τεντωμένα πρὸς τὰ κάτω τὰ ἱστία θὰ τὰ ἀφήσουν νὰ φουσκώσουν μὲ τὸν ἀέρα κοντὰ εἰς τοὺς προτόνους (βλ. λ.) πρὸς τὸ μέρος τῆς πρῶρας, ἐπάνω ἀπὸ τὴν προεξοχὴν αὐτῆς (βλ. στόλος).

ἐκπέφυκα 807 ἔχω γεννηθῆ.

ἐκπίμπλημι γεμίζω ἐντελῶς· ἐν 81 διανύω ἐξ ὀλοκλήρου· ἐκπίμ-

πλήμι κίνδυνον 90 ύφίσταμαι μέχρι τέλους κίνδυνον, εκτελῶ μέχρι τέλους επικίνδυνον επιχείρησιν.

ἐκπλήσσω ἐκκρούω, ἐκδιώκω, ἀποσπῶ· ἐκπλήσσω τοῦ παρόντος λόγου 240 ἀποσπῶ ἀπὸ τὰ νῦν λεγόμενα, διακόπτω τὰ νῦν λεγόμενα· ἐν 773 κάνω ἓνα νὰ τὰ χάσῃ.

ἐκποδῶν (ἐκ ποδῶν, ἀντίθ. ἐμποδῶν) μακράν· ἐκποδῶν ἔχω 1226 μένω μακράν.

ἐκσῶζω σῶζω ἐκ τῶν κινδύνων· ὡς δὴ σκότον λαβόντες ἐκσωθεῖμεν ἂν ; 1025 διὰ νὰ ἠμπορέσωμεν νὰ φύγωμεν καὶ νὰ σωθῶμεν ἐπωφελοῦμενοι τοῦ σκότους ;

ἐκτρέφομαι τρέφω, ἀνατρέφω, αὐξάνω· 848 σύντ. : ἐξεθρέφω μοι τόνδε συνομαίμονα φάος δόμοις (ὡς σωτηρίαν τοῦ οἴκου).

ἐκφροίνισσω κοκκινίζω (ἐνεργητ.), καταματώνω.

ἐκφροντίζω ἐπινοῶ, ἐξευρίσκω· ἐκφρόντισον διωγμὸν ὅστις τοὺς ξένους θηράσεται 1323 σκέψου μὲ ποίαν καταδιώξιν θὰ κατορθωθῇ ἢ σύλληψιν τῶν ξένων· τὸ διωγμὸν κατὰ πρόληψιν, τὸ ὅστις θηράσεται ἀνάφορ. συμπερασμ.

ἐκῶν : οὐχ ἐκῶν ἐκῶν 512· ὁ Ὀρέστης δὲν ἐξωρίσθη ἐκ τῆς πατρίδος του, ἀνεχώρησε λοιπὸν ἐκῶν, ἀλλὰ καὶ οὐχ ἐκῶν, διότι τὸν ἠνάγκασεν ἢ βαρύνουσα αὐτὸν μητρικὴ ἀρά· ὥστε ὁ χαρακτηρισμὸς φυγᾶς 511 ἀρμόζει εἰς αὐτὸν κατὰ ἰδιάζοντα τρόπον καὶ αὐτὸ ἔννοεῖ λέγων φεύγω τρόπον γε δὴ τινα.

ἐλακον ἀόρ. τοῦ λάσκω λέγω.

ἐλαστρέω - ῶ ἐλαύνω, καταδιώκω.

ἐλεγος ὁ, θρηγολογία, θρηνητικὸν ᾄσμα· ἄλλοι ἐλεγοὶ τᾶς οὐκ εὐμούσου μολπᾶς 146 θρῆνοι τοῦ ἀμούσου τραγουδιοῦ, τοὺς ὁποίους δὲν συνοδεύει ἢ λύρα (ἀλλ' ὁ αὐλός)· τὸ βοᾶν ἐξοβελίζεται· ἐλεγος οἶτος 1091 ἀξιοθρήνητος, θλιβερὰ μοῦρα.

ἐλέγχω ἐρωτῶ.

ἐλίσσω (καὶ εἰλίσσω) περιστρέφω· ἐν 444 κάνω κυκλικὴν κίνησιν, ὥστε νὰ σχηματισθῇ στέφανος· ἀμφὶ χαίτα δρόσον αἱματηρὰν ἐλιχθεῖσα λαιμοτόμῳ δεσποῖνας χειρὶ 442 ἀφοῦ πέριξ τῆς κόμης τῆς δεχθῇ τὸν στέφανον τοῦ φοινικοῦ ἡγιασμένου ὕδατος ἀπὸ τὴν λαιμοτόμον χεῖρα τῆς κυρίας μου· ἡ δρόσος (ἐνταῦθα χέρνιβες) εἶναι αἱματηρὰ, διότι προορίζει εἰς τὴν σφαγὴν, διὰ τὸν αὐτὸν δὲ λόγον λέγεται καὶ ἡ χεῖρ τῆς ἱερείας λαιμοτόμος, ἂν καὶ ἄλλοι ἔσφαζον τὰ θύματα

(πρβλ. 40 και 622). 'Η ἐν Δῆλῳ λίμνη, ἣτις εἴλισσε τὸ ὕδωρ αὐτῆς κυκλικῶς (κύκλιον κατηγορ.) 1103, ἐκαλεῖτο τροχοειδής· κατὰ τὸν ἐλεγειακὸν ποιητὴν Θεόγνιν (5) ἡ Λητώ ἔτεκε τὸν 'Απόλλωνα ἐπὶ τροχοειδέι λίμνη ἐφαφαμένη φοίνικος χερσίν· παρὰ πόδ' εἰλίσσουσα φίλας ματρὸς ἡλικίων θιάσους 1145 σύρουσα εἰς κύκλιον χορὸν τοὺς ὀμίλους τῶν συνομηλικίων μου ἐνώπιον τῆς μητρὸς μου· χεῖρα παιδίων ἐλίξεν ἐκ Διὸς θρόνων Πυθίων δόμων χθονίας ἀφελεῖν μῆνιν θεᾶς 1271 μὲ τὴν παιδικὴν του χεῖρα περιέβαλε τὸν θρόνον τοῦ Διὸς (ἰκετεύων) νὰ ἀπομακρύνῃ ἀπὸ τὸ ἱερόν τῶν Δελφῶν τὴν ὄργην τῆς χθονίας θεᾶς. Βλ. και δίνη διὰ τοὺς στ. 6 κ.έ.

'Ελλάς· ἀρχικῶς ἦτο ἐπίθετον ('Ελλάς γῆ), παραλειπομένου δὲ τοῦ οὐσιαστικοῦ, τὸ ὅποῖον συνᾶδευεν, ἔγινεν οὐσιαστικόν (ὡς και τὸ 'Ιλιάς, κυρ. ποιήσις)· ἐν τούτοις διτηρήθη και ὡς ἐπίθετον και δῆ ἐν τῷ ἡμετέρῳ δράματι : 'Ελλάδος στρατηγίας 17 ἑλληνικῆς ἐκστρατείας· 'Ελλάδος γὰς 448· 'Ελλάδος νεὸς σκάφος 1345 σκάφος ἑλληνικῆς νεώς, ἑλληνικὴν ναῦν. 'Επίσης και τὸ "Ἑλλην χρησιμοποιεῖται ἐπιθετικῶς, ἐνίστε μάλιστα μετὰ θηλυκοῦ οὐσιαστικοῦ : "Ἑλλην φόνος 72 ἑλληνικὸν αἷμα· "Ἑλληνας γῆς 341 ἑλληνικῆς (ἑλληνίδος) γῆς· πατρίδος "Ἑλλης 495.

ἐμέθεν ἐμοῦ.

ἐμπεδος ἔγκυρος, δεσμευτικός.

ἐμπεδώ - ὦ (ὄρκον) ἐκπληρῶ.

ἐμπολά δωρ., ἀττ. ἐμπολή, ἐμπόριον, ἀγοραπωλησία· ζαχρύσου δι' ἐμπολᾶς νόστον βάρβαρον ἤλθον 1111 ἀντὶ πολλοῦ χρυσοῦ (πωληθεῖσα και ἀγορασθεῖσα) ἤλθον εἰς βάρβαρον χώραν.

ἐμπυρα τά, αἱ διὰ τοῦ πυρὸς θυσαίαι· ἐμπυροσκοπία, πυρομαντεία.

ἐνάλιος θαλάσσιος· ἐναλία δρόσος 255 θαλάσσιον ὕδωρ.

ἐνδος δὸς εἰς χεῖρας (λέγει ἡ 'Ιφιγένεια εἰς τὴν θεραπαινίδα της 167).

ἐνθένδε ἀπ' ἐδῶ· τὸ δ' ἐνθένδε 91 (ἐπιρρηματικῶς) ἔπειτ' ἀπὸ αὐτό.

ἐνι 572, ἔνεστι, ὑπάρχει.

ἐνοπή φωνή· ἐπὶ δ' ἔσεισεν κόμαν, παῦσαι νυχίους ἐνοπᾶς 1276 ἐπισείσας (ἀνατινάξας) τὴν κόμην του διέταξε νὰ παύσουν τὰς νυκτερινὰς φωνὰς (τὴν ὄνειρομαντείαν)· πρὸς τὸ ἐπέσεισεν κόμαν πρβλ. 'Ιλιάδ. Α 528 κτανέησιν ἐπ' ὄφρῳσι νεῦσε Κρονίων· ἀμβροσίαι δ' ἄρα χαίται ἐπερρώσαντο ἄνακτος κρατὸς ἀπ' ἀθανάτιοι.

ένταυθοῖ 1010 ἐκεῖ· ἐπεξήγησις αὐτοῦ τὸ πρὸς οἶκον 1011.

ἐξαιρετος ἐξηρημένος· ἐξαιρετον δός μοι τόδε 755 κάμε μου τὴν ἐξῆς ἐξαιρεσιν.

ἐξακοντίζω ῥίπτω ἀκόντιον· ὅσας χεῖρας ἐξηκόντισα γενείου γονάτων τε τοῦ τεκόντος 362 ποσάκις ἔτεινα τὰς χεῖράς μου πρὸς τὸ γένειον καὶ τὰ γόνατα τοῦ πατρός μου.

ἐξαλλάσσω ἀλλάσσω ἐντελῶς· 135 ἀφήνω ἓνα τόπον καὶ πηγαίνω εἰς ἄλλον.

ἐξανάπτω κρεμνῶ ἕκ τινος, ἀναρτῶ· ἄλλος δὲ (ἐνν. τῶν βαρβάρων) πλεκτὰς ἐξανῆπτεν ἀγκύλας 1408 προσεπάθει νὰ περάσῃ εἰς τὸ πλοῖον (εἰς τὸν ἰστόν ἢ ἄλλην προεξοχὴν του) βρόχον (συρτοθηλιά). Καὶ εἰς τὸν προηγούμενον στίχον (χῶ μὲν τις) περὶ βαρβάρων πρόκειται.

ἐξανθέω - ῶ βγάζω ἄνθη· ἀναφαίνομαι εἰς τὴν ἐπιφάνειαν, « ἀναδίνω » 300 σύντ. : ὥστε πέλαγος ἀλὸς ἐξανθεῖν αἱματηρὸν (κατηγορ.) ὥστε ἡ ἐπιφάνεια τῆς θαλάσσης ἐκοκκίνισεν ἀπὸ αἵμα.

ἐξανίημι ἐκπέμπω, ἐξάγω, κάνω νὰ χυθῆ· ἐπισχέτω καὶ ἐξανιέτω 1459 - 1460. ἐνν. ὁ ἱερεὺς.

ἐξανύτω ἐκτελῶ, ἐκπληρῶ, φέρω εἰς πέρας.

ἐξάρχω ἀρχίζω, κάνω τὴν ἀρχὴν· 743 ὑπαγορεύω.

ἐξαυδάω - ῶ ἐκφωνῶ, λέγω, ἄδω.

ἐξεδρος ὁ ἐκτὸς τῆς ἑδρας· ἐξεδροὶ χθονὸς 80 μακρὰν τῆς χώρας.

ἐξελέγχω 995 κάνω παρατήρησιν, ζητῶ τὸν λόγον.

ἐξένευσας ἐν. 1186 ἀόρ. τοῦ ἐκνεύω (ὁ ἰδὲ). (Κατ' ἄλλους τοῦ ἐκνεύω κολυμβῶν ἐξέρχομαι εἰς τὴν ξηρὰν, διαφεύγω).

ἐξεύρημα ἐπινόημα, σχέδιον, στρατήγημα.

ἐξεφίεμαι παραγγέλλω, ἐντέλλομαι.

ἐξίσταμαι ἀπομακρύνομαι.

ἐξὸν μτχ. τοῦ ἐξεσσι· ἐξὸν (ἐνν. φέρειν) 688 ἐνῶ εἶναι δυνατὸν νὰ ὑποφέρω.

ἐξορμάω - ῶ : ἐξορμῶ ῥεῦμα 1437 ἐξαπολύω κῦμα.

ἐπαίρω ἐγείρω, ὑψώνω· παύσω λόγῃην ἣν ἐπαίρομαι 1484 θὰ καταθέσω τὰ ὄπλα, τὰ ὅποια ὑψώνω.

ἐπαυρίσκομαι, ἀόρ. ἐπηυρόμην, ἀπολαύω.

ἐπέιγομαι 1393 στενοχωροῦμαι, πιέζομαι, κακοπαθῶ.

ἐπεμβάσῃ δωρ., ἀττ. ἐπεμβήσῃ, μέλλ. τοῦ ἐπεμβαίνω· εἰς πάτραν

ποτ' επεμβάση 648 θά πατήσης μιὰ φορὰ τὸ χῶμα τῆς πατρίδος σου.

ἐπευφημέω - ᾧ ἄδω ἐπὶ τινι· ἐπευφήμησαν εὐχαΐσιν παιᾶνα 1403 συνώδευσαν τὰς εὐχὰς μὲ παιᾶνα (ὕμνον, δέησιν πρὸς τὸν Ἄπολλωνα).

ἐπεύχομαι 508 καυχῶμαι· τὸ κλεινὸν Ἄργος πατρίδ' ἐμῆν ἐπεύχομαι καυχῶμαι ὅτι ἔχω π. τὸ κλ. Ἄ.

ἔπη 723 χρησμός.

ἐπηλυς (ἐπὶ ἤλυθον) ὁ ἄλλοθεν ἐλθὼν, ξένος. Ἐν 1021 τὸ εἰρηλῆδας ὑποκ. τοῦ ξενοφορεῖν.

ἐπιβαίνω 840 παρουσιάζομαι ἐξαίφνης· 1252 γίνομαι κύριος· ἐν 215 τὸ ἐπέβασαν μεταβατικόν· ἐπεβίβασαν, ἔφεραν, ὠδήγησαν.

ἐπιζέω πίπτω ἐπάνω καὶ ζεματίζω· ἐπέζεσε τὸ Ταντάλειον σπέρμα 987 ἔπεσεν ἐπάνω εἰς τὴν γενεάν τοῦ Ταντάλου καὶ τὴν ἔκαυσε.

ἐπιθούσσω δίδω παραγγέλματα μεγαλοφώνως· κόποις ἐπιθούξει (= τοῖς κωπηλάταις ἐγκλεούσει) 1127 θά διδῆ τὸν ῥυθμὸν εἰς τοὺς κωπηλάτας· τὸ ἔργον τοῦτο ἐξετέλει ὁ τριηραύλης.

ἐπίκρανον κιονόκρανον, ἡ κορυφή τοῦ στόλου.

ἐπιμαστίδιος ὁ ἐπὶ τῷ μαστῷ, ὁ θηλάζων.

ἐπισκήπτω ἀφήνω παραγγελίαν, ἐντολήν· πάντα..., ὧν ἐπισκήπτεις περί 1077 ὅλα, περί τῶν ὁποίων παραγγέλλεις.

ἐπισκοπέω - ᾧ 1414 προστατεύω, ἐπιβλέπω.

ἐπιστέλλω παραγγέλλω.

ἐπιστολή ἐντολή, παραγγελία· ἐπιστολή, γράμμα.

ἐπιστροφή 671 ἐπικοινωνία· πάντες, ὧν ἐπιστροφή τις ἦν 671 πάντες, ὅσοι εἶχον κάποιαν ἐπικοινωνίαν πρὸς ἄλλους ἀνθρώπους· πρβλ. Ὅδ. α 177 : καὶ κείνος ἐπίστροφος ἦν ἀνθρώπων.

ἐπίσχη ὑποτακτ. ἄορ. τοῦ ἐπέχω ἐμποδίζω· μηδέν μ' ἐπίσχη γε 912 τίποτε νὰ μὴ μὲ ἐμποδίση.

ἐπίσχω ἐκτεταμένος τύπος τοῦ ἐπέχω ἀκουμπῶ· ἐπισχέτω καὶ ἐξαιμέτω 1459 - 1460 ἐνν. ὁ ἱερεὺς.

ἐπόμνυμι ὀρκίζομαι εἰς τὸ ὄνομά τινος.

ἐπάτανος ἐπάταχορδος· ἔχων κέλαδον ἐπατόνου λύρας 1128 παίζων τὴν ἐπάταχορδον λύραν.

ἐπωμῖς 1) τὸ ὑπερέχον ἄκρον τοῦ βραχίονος, ἐνθα συνδέεται μὲ τὸ ὄστον τῆς κλειδός· 2) τὸ παρὰ τὸν ὦμον μέρος τοῦ χιτῶνος· ἐν 1404 ἡ χεὶρ ὀλόκληρος ἀπὸ τοῦ ὄμου : γυμνάς ἐκ πέπλων ἐπωμίδας κώπη

προσαρμόσαντες επιθέσαντες εἰς τὰς κώπας χεῖρας γυμνωθείσας ἀπὸ τοὺς πέπλους μέχρι τῶν ὤμων.

ἐπώνυμος ὁ φέρων τὸ ὄνομα, ὁ ὀνομασθεὶς ἀπὸ κάποιον ἢ κάτι. Τὸ εἰς 'Αλὰς ὑπὸ τοῦ 'Ορέστου κομισθὲν ζῶανον τῆς Ταυροπόλου 'Αρτέμιδος ἦτο κατὰ τὸν Εὐριπίδην 1454 ἐπώνυμον τῆς χώρας τῶν *Ταύρων* καὶ τῶν *περιπολήσεων* τοῦ 'Ορέστου· βλ. *Ταυροπόλος*.

ἐπωτίδες αἱ, προεξοχαὶ ἐκατέρωθεν τῆς πρῶρας, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐστερέωνον τὰς ἀγκύρας.

ἐράω - ὦ ποθῶ, ἐπιθυμῶ· σὺ τοῦτ' ἔρα 516 σὺ ἔχε αὐτὸν τὸν ἔρωτα, κράτει αὐτὴν τὴν χαρὰν διὰ τὸν ἑαυτὸν σου.

ἔργον: ἐν ἔργῳ 1190 ἐν ἐνεργείᾳ.

ἐρείψιμος κατερριμμένος εἰς ἐρείπια· πᾶν ἐρείψιμον στέγος βεβλημένον πρὸς οὐδὰς ἐξ ἄκρων σταθμῶν 48 ὅτι ὀλόκληρος ἢ στέγη κατέπεσε (« σωριάστηκε ») εἰς τὴν γῆν ἀπὸ τὰς κορυφὰς τῶν στύλων. Ἐπειτα ἀπὸ αὐτὸ πρέπει νὰ φαντασθῶμεν ὅτι καὶ οἱ στῦλοι (πλὴν ἑνὸς) ἔπεσον, ἀλλ' ὁ ποιητὴς θεωρεῖ περιττὸν νὰ προσθέσῃ καὶ τὴν λεπτομέρειαν ταύτην, ἐφ' ὅσον λέγει ὅτι μόνον εἰς στῦλος ὑπελείφθη.

ἐρέσσω κωπηλατῶ· πτεροῖς ἐρέσσω 289 κινῶ τὰς πτέρυγας ὡς ὁ κωπηλάτης τὰς κώπας, « φτερολάμνω ».

ἐρετμόν κώπη· ἐρετμοῖσι καὶ λόγχαις 1110 δοτ. ὄργαν. : αἱ νεάνιδες αἱ ἀποτελοῦσαι τὸν χορὸν ἠχμαλωτίσθησαν μετὰ τὴν ἄλωσιν τῆς πατρίδος των (*πύργων ὀλομένων*) καὶ ῥιφθεῖσαι εἰς τὰ πλοῖα μετεφέρθησαν (ὡς φορτίον καὶ ὄχι ὡς ἐπιβάτιδες, διὰ τοῦ ἐν ναυσὶν καὶ ὄχι ἐπὶ ναυσὶν) διὰ τῶν κωπῶν καὶ τῶν λογχῶν τῶν ἐχθρῶν.

Ἐρινύες θεότητες τοῦ Ἄδου, ἀδυσώπητοι τιμωροὶ τοῦ ἐγκλήματος ἐπὶ τῆς γῆς. Συνήθως ἀναφέρονται τρεῖς, ἀλλὰ κατὰ τὸ ἡμέτερον δράμα ἐκτὸς τῶν τριῶν, αἵτινες κατεδίωκον τὸν Ὀρέστην 285 κ.έ. ἦσαν καὶ ἄλλαι, αἵτινες συμμορφωθεῖσαι πρὸς τὴν ἀπόφασιν τοῦ Ἀρείου Πάγου ἔπαυσαν τὴν καταδίωξιν 968. Διὰ τὸ ὅλον χωρίον 291 κ.έ. βλ. *ἀλλάσσομαι*.

ἐρμηνεύς ἐξηγητῆς, διερμηνεύς. Ἐν 1302 ὁ Ἄγγελος λέγων ἐρμηνεύς ὄδε (αὐτὸς ὁ ἀγγελιαφόρος) ἔννοεῖ τὸ ῥόπτρον (« χτυπητῆρι ») τῆς θύρας τοῦ ναοῦ, τὸ ὁποῖον χτυπᾷ ἐκείνην τὴν στιγμήν.

ἔρος ὁ, ἔρωσ.

ἔρπω βαδίζω, πηγαίνω.

ἔρρω ἐχάθην, ἔσβησα· 187 σύντ. : ἔροει τὸ φῶς τῶν σκίπτρων τῶν οἴκων τῶν Ἀτρειδῶν.

ἐσβήσω 742 μέλλ. τοῦ ἐσβαίνω (μεταβατ.)· σύντ. : ἐσβήσω (τὸν Πυλάδην) σκάφος νεὸς εἰς τὴν ναῦν (περίφρ.)· πρβλ. ἐπέβασαν 215.

ἐσέρχομαι : ἐσηλθεν ἡμῶς 1340 ἐφοβήθημεν, « μᾶς μπῆκε ἡ ἰδέα ».

ἐσταίην εὐκτ. πρκμ. τοῦ ἴσταμαι χοροῖς ἐσταίην 1143 « νὰ στεκόμουν στὸς χοροὺς », νὰ ἐλάμβανα μέρος εἰς τοὺς χοροὺς (εὐχή).

ἔστε ἕως ἔτου.

ἐστίαμα φίλευμα, παράθεσις γεύματος· 387 βλ. Τάνταλος.

ἐτήτυμος ἀληθής, φιλαλήθης, ἀξιόπιστος.

ἔτλαν δωρ., ἀττ. ἔτλην, ἀόρ. ῥήματος μὴ ἀπαντῶντος ἐν τῷ ἐνεστώτι· μέλλ. τλήσομαι, παρακείμε. τέτληκα· τόλμαν ἦν ἔτλη πατήρ 862 « γι' αὐτὸ ποῦ βάσταξε ἡ καρδιά τοῦ πατέρα μας νὰ κάμη »· ἔτλαν 869 ἀπετόλμησα, « βάσταξε ἡ καρδιά μου »· ὁμοίως 924.

εὔ καλὰ· ὡς εὔ 533, 540 τί ώραῖα, πόσον καλὰ· τὸ εὔ 580 τὸ καλόν, ἢ ὄνησις· φρονῶ εὔ 353 εἶμαι εὐνοϊκὰ διατεθειμένος, συμπαθῶ· βλ. δυστηχής.

εὐάλιος δωρ., ἀττ. εὐήλιος· εὐάλιον πῦρ 1139 τὸ ώραϊον πῦρ τοῦ ἡλίου.

εὐγάθητος (γηθέω χαίρω) χαρμόσυνος· οὐκ εὐγάθητος 212 θλιβερός.

εὐγομφορ (γόμφορ ἦλος) καλῶς συνηρμοσμένος.

εὐδαιμονέω - ὦ εἶμαι εὐδαίμων· 543 σύντ. : τί δὲ (πρῶσσει) ὁ στρατηγός, ὃν λέγουσ' εὐδαιμονεῖν ;

εὐδαίμων ὁ ἔχων τὸν δαίμονα εὔ διακείμενον, εὐτυχής· 544 σύντ. : (ὁ στρατηγός), ὃν γ' ἐγὼ οἶδα, οὐκ ἔστι τῶν εὐδαιμόνων.

εὐδόκιμος ἔντιμος, ἔνδοξος· παρθένος εὐδοκίμων γάμων 1144 παρθένος προσωρισμένη διὰ καλὸν γαμβρόν, « ἀρχοντογυρεμένη ».

εὐερνής (ἔρνος τό, βλαστός) καλλίβλαστος.

εὐθунτηρία τὸ μέρος τῆς πρύμνης, ὅπου εἶναι πρρηρμοσμένον τὸ πηδάλιον.

εὐήρης καλοταιριασμένος· 1050 βλ. πίτυλος.

εὐκταῖος καθωσιωμένος, « ταμένος ».

εὐλαβεστέρας 1375 μὲ περισσοτέρας προφυλάξεις.

εὐμιτος ὁ ἔχων ώραίας κλωστάς· εὐμιτοι πλοκαὶ 817 τὸ συνταίριασμα τῶν ώραίων νημάτων.

εὐναῖος (εὐναί αι, λίθοι χρησιμεύοντες ὡς ἄγκυρα καὶ εἶτα ἐν γένει ἢ ἄγκυρα) ὁ σχετικὸς μὲ τὴν ἄγκυροβολίαν· ὁ δίδων εἰς τὸ πλοῖον τὴν κατεύθυνσίν του,

εὐνή κλίνη, κατάκλισις· ὕπνου *δνοφεραὶ γὰς εὐναί* 1266 κατάκλισις πρὸς ὕπνον εἰς σκοτεινὰ ὑπόγεια· τὸ *δνοφερός* εἰς τὸ εὐναί καθ' ὑπαλ-
λαγὴν ἀντὶ εἰς τὸ γὰς. Βλ. καὶ *δνοφερός*.

εὐξύνετος εὐνόητος· 1092 βλ. *ξινετοί*.

εὐολβος ζάπλουτος.

εὐπαις ὁ ἔχων καλὰ παιδιὰ· *εὐπαις γόνος* 1234 *τοκετός*, καθ' ὃν ἔρχονται εἰς τὸν κόσμον καλὰ τέκνα, (καὶ εἶτα) τὰ καλὰ τέκνα· ὥστε : *εὐπαις ὁ Λατοῦς γόνος, τὸν ποτε Δηλιάς ἐν καρποφόροις γνάλοις ἐτίκτε, χρυσοκόμαν ἐν κιθάρα σοφόν, ἃ τ' ἐπὶ τόξων εὐστοχίᾳ γάνυται λαμπρὰ εἶναι τῆς Λητοῦς τὰ παιδιὰ, τὰ ὅποια κάποτε ἐν Δήλῳ εὐρισκομένη ἐγέννα μέσα εἰς τὰς καρποφόρους κοιλάδας τῆς, δηλ. (ὁ Ἄπολλων) ὁ χρυσομάλλης, ὁ σοφὸς κιθαρωδὸς, καὶ (ἡ Ἄρτεμις), ἡ ὅποια καμαρώνει διὰ τὴν ἰκανότητά τῆς εἰς τὴν τοξοβολίαν. Τὸ χρυσοκόμαν καὶ σοφὸν αἰτιατ. ἀντὶ ὀνομαστ. καθ' ἔλξιν πρὸς τὸ ἀναφορικὸν τὸν (= ὄν).*

εὐπηνος (*πήνη* μασούρι, μίτος τοῦ μασουριῦ, ὑφάδι) καλῶς ὑφασμένος· *εὐπηνοὶ ὑφαί* 814 *καλοῦφασμένος ὕφασμα· εὐπηνοὶ ὑφαί πέπλων* 312 *καλοῦφασμένος πέπλος· πέπλων ἄγαλμά σοι θήσουσιν εὐ-
πήνου ὑφὰς* 1464 *θα σοῦ ἀφιερώνουν ὡς εὐπρόσδεκτον δῶρον τοὺς καλοῦφασμένους πέπλους τῶν· ἡ Ἄρτεμις ἐτιμᾶτο καὶ ὡς θεὰ τοῦ τοκετοῦ (Εἰλείθια), μετ' αὐτῆς δὲ καὶ ἡ Ἰφιγένεια·* πρβλ. 1097 καὶ 1228.

εὐρωπὸς εὐρύς (πρβλ. *κοιλωπὸς* 236, *στενωπὸς*)· *χάσμα εὐρωπὸν πέτρας* 626 *πλατὴ βραχῶδες βάραθρον.* Πρβλ. 1155.

εὐσεβῆς 743 *σεβαστός, ἀπαράβατος.*

εὐσημος (*ραῦς*) 1383 ἡ ἔχουσα ὠραῖον σῆμα, *ξυλόγλυπτον παρά-
στασιν· τοιαῦτα σήματα, κοσμήματα συγχρόνως καὶ διακριτικά, εἶχον καὶ τὰ πλοῖα τῶν Ἀχαιῶν τῶν πλευσάντων κατὰ τῆς Τροίας, ὡς περι-
γράφει ὁ Εὐριπίδης ἐν τῇ Ἰφιγενείᾳ τῇ ἐν Αἰδίῳ 231 κ.έ.*

εὐτραφῆς κολοθρεμμένος, εὐσωμος, ἀχμαῖος.

εὐτρεπῆς τακτοποιημένος, συγυρισμένος, ἔτοιμος· *οὐκ ἂν φθάνοις εὐτρεπῆ ποιουμένη* 245 *εὐτρέπισον τάχιστα.*

εὐτρεπίζω τακτοποιῶ.

εὐτυχέω - ὦ 329 ἐπιτυγχάνω.

εὐτυχία 1490 βλ. μοῖρα.

εὐυδρος ὁ ἔχων ἄφθονον ἢ ὥραϊον ὕδωρ.

εὐφραμέω - ὦ δωρ., ἀττ. -φημ-, τηρῶ θρησκευτικὴν σιγὴν.

εὐφημος ὁ λέγων εὐλοῖα, ὁ ἀποφεύγων δυσσοῖωνους λέξεις, ὁ τηρῶν θρησκευτικὴν σιγὴν (διότι, ἐὰν ὁμιλῇ, δύναται νὰ ἐκστομίση καὶ ἄκων λέξιν δυσσοῖωνον)· εὐφημα γώνει 678 « μὴν κακομελετᾶς », καλομελέτα, σιώπα.

εὐχομαι 21 τάζω.

ἐωεστῶς ὁ ἐπὶ τινι ἐστῶς, ἐπιστάτης, ἐπιμελητής.

ἐφίεμαι 1483 ὀρίζω.

ἔχω κρατῶ· μία τύχη ἔχει 1065 μία τύχη ἀναμένει· ἔχε πόδα 1159 σταμάτα.

ζάθεος πανίερος.

ζάχρυσος πολύχρυσος· 1111 βλ. ἐμπολιά.

ζηλώματα μεγάλη, ἀξιοζήλευτος εὐτυχία· ἐξ οἴων καλῶν καὶ πατρὸς ζηλωμάτων 379· τὸ πατρὸς καὶ εἰς τὸ καλῶν καὶ εἰς τὸ ζηλωμάτων.

ζῶα ζωή· τὸ χάριν ἔχω ζῶας, χάριν ἔχω τροφᾶς 847 (εὐγνωμονῶ διὰ τὴν ζωὴν του καὶ τὴν ἀνατροφήν του) ἐπεξηγεῖται διὰ τῶν ἀμέσως ἐπομένων δύο στίχων.

ζῶνα 204 ἡ παρθενικὴ ζώνη· βλ. δυσδαίμων.

ἦ 407, 1168 μήπως.

ἡγγέλης ἡγγέλθης· ταῦτ' ἄρ' ἡγγέλης μανείς; 932 αὐτὴ εἶναι ἄρα γε ἡ μανία, ποῦ ἔφεραν τὴν εἰδήσιν ὅτι σὲ κατέλαβε;

ἡδονή· εἶ τι δὴ σοι τοῦτ' ἐν ἡδονῇ μαθεῖν 494 εἰ ἡδύ τί σοι μαθεῖν τοῦτο· εἶχον ἡδονὴν 954 ἐτέρποντο (πίνοντες)· ἡδοναὶ ἀγγελμάτων 1184 ἡ ἐκ τῶν εἰδήσεων εὐχαρίστησις· 908 βλ. ἐκβαίνω.

Ἡλέκτρα θυγάτηρ τοῦ Ἀγαμέμνονος, σύζυγος τοῦ Πυλάδου 915. Ἐν 562 λέγεται παρθένος· ὁ γάμος της ἔγινε μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πατρὸς της.

ἦμαι κάθημαι· ἦμεν ἦμενοι 1339 ἐκαθήμεθα.

ἦτις 381 ἀναφορ. αἰτιολ.

θαλλός βλαστός.

θάλος τό, βλαστάρι· και μεταφρ. (βλ. 'Αγαμεμόνιος).

θαμά συχνά.

θάροςος 730 βλ. πίπτω.

θάσσω κάθημαι· δαίμονές τινες θάσσουν οἶδε 268 νά, κάποιιο θεοὶ κάθηνται ἐκεῖ· εἶτ' οὖν ἐπ' ἀκταις θασσετον Διοσκόρω, ἡ Νηρέως ἀγάλαμα 272 ἂν πάλιν σεῖς, πού κάθησθε εἰς τὴν ἀκτὴν, εἰσθε οἱ Διόσκουροι ἢ καμάρια (δηλ. ἔγγονοι) τοῦ Νηρέως, ἐνν. Ἰλεω ἡμῖν γένεσθον.

θαῦμα· ὦ θαῦμα—πῶς σε μεῖζον ὀνομάσας τέχῃ ; ὦ θαῦμα... ποῖαν ἐντονωτέραν λέξιν νά μεταχειρισθῶ, διὰ νά χαρακτηρίσω ὀρθῶς τὸ πρᾶγμα ;

θαυμαστός· ἐν τοῖσι θαυμαστοῖσι καὶ μύθων πέρα 900 μεταξὺ τῶν θαυμαστῶν καὶ ἀνεκφράστων.

θελκτήριον εὐχάριστον, καταπραῦντικόν· κεῖται θελκτήρια 166 προσφέρονται κατ' ἔθιμον ὡς θελκτήρια.

θέλω· τίς ὑμῶν φησιν ἢ τίς οὐ θέλειν ταῦτα ; 1072 ποῖα ἀπὸ σᾶς δηλοῦ ὅτι τὰ δέχεται ἢ ποῖα ὅτι δὲν τὰ δέχεται αὐτά ;

θέμις δίκαιον, ὀρθόν, ἐπιτετραμμένον· 1035 καὶ 1037 σύντ. : λέξομεν ὡς οὐ θέμις γε θύειν θεᾶ οὐ καθαρὸν ὄντα (ἄνθρωπον μισρόν).

Θέμις θεᾶ τῆς δικαιοσύνης, τοῦ νόμου καὶ τῆς τάξεως.

θεόδητος (δέμω) θεόκτιστος. Αἱ Ἀθηναὶ θεόδητοι 1449, διότι ἐπιστεύετο ὅτι ἐκτίσθησαν ὑπὸ τῆς Ἀθηνᾶς.

θεραπεία 314 περιποιήσις, ὑπηρεσία.

θεραπεύω· Μούσας θεραπεύει 1105 διατελεῖ ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῶν Μουσῶν.

θέσφατον (θεὸς φημί) χρησμός· οὐ τὸ τοῦδ' ἂν αἴτιον γενήσεται πεσεῖν ἄχρηστον θέσφατον 121 δὲν θά γίνω βέβαια ἐγὼ ὁ αἴτιος νά πέσῃ ἄχρηστος (νά ματαιωθῇ, νά μὴ ἐκπληρωθῇ) ὁ χρησμός· τὸ τὸ τοῦδε ἰσοδυναμεῖ πρὸς τὸ τὸ ἐμόν, ὅπως τὸ ὄδε πρὸς τὸ ἐγὼ· μαντεῖαι θεσφάτων 1255 χρησμοί· θεσφάτων ἀοῖδαί 1283 ἔμμετροι χρησμοί : βλ. πολυάνωρ.

θηράω-ῶ 1426 συλλαμβάνω· θηράομαι - ὦμαι 1311 ἐπιδιώκω.

θοάζω ταχέως κινῶ· 1141 : ὁ Χορὸς θά ἐπεθύμει νά εἶχε πτερά, διὰ νά διασχίσῃ τὸ οὐράνιον διάστημα καὶ νά σταματήσῃ, ὅταν θά ἔφθανεν ἐπάνω ἀπὸ τὴν οἰκίαν του.

Θόας βασιλείς τῶν Ταύρων. Ὁ Εὐρ. 33 παράγει τὸ ὄνομά του ἐκ τοῦ θοός (θέω) ταχύς.

θοός (θέω τρέχω) ταχύς· θοαῖσιν ἵπποις 2 διὰ τοῦ ταχέος ἄρματος.

θορῶν μτχ. ἀορ. τοῦ θρώσσω.

θοῦμόφυλον 346 τὸ ὁμόφυλον βλ. ἀναμετρέομαι.

θριγκός ὁ, ἡ στεφάνη, ἡ ἀνωτάτη σειρά λίθων ἐν τῷ τοίχῳ, ἣτις ἐξεῖχε τῶν λοιπῶν.

θρίγκωμα θριγκός, γεῖσον.

θρώσσω πηδῶ, σκιρτῶ.

Θυέστης υἱὸς τοῦ Πέλοπος, ἀδελφὸς τοῦ Ἀτρείως. Τὰ περὶ τῆς ἐριδος τῶν δύο ἀδελφῶν βλ. ἐν λ. δινεύω.

θυηπόλος ὁ ἀπασχολούμενος εἰς τὰς θυσίας, ἱερεὺς.

θυμόομαι - οὔμαι ὀργίζομαι, θυμώνω.

θυτήριον θυῖμα.

ἰέρεα (ἀττικὸς τύπος) ἰέρεια.

ἱερεὺς 360 σφαγιαστής.

ἴημι ῥίπτω· ἐν 298 βυθίζω (τὸ ξίφος).

ἰκνέομαι - οὔμαι 1069 ἰκετεύω.

ἴνα 394, 1344 ὄπου.

ἶος ὁ, βέλος.

ἵππευμα πορεία ἐφ' ἵππου ἢ ἄρματος. Ἐν 1428 ἐκ τοῦ ἱππεύμασιν ἐκ γῆς νοητέον κατὰ ζευγμα διώγμασιν εἰς τὸ ἐκ θαλάσσης.

ἱππόδρομος 1138 τὸ οὐράνιον διάστημα, ἀπὸ τοῦ ὁποῖον περνᾷ τὸ ἄρμα τοῦ ἡλίου.

ἰσῆρης ἴσος.

ἴστημι: ἴστημι βοῆν 1307 «μπήγω φωνές».

ἱστορέω - ᾶ ἔρωτῶ.

ἱστός 222, 816 ἀργαλειός.

ἴστω 1077 μάρτυς ἔστω (προστακτ. τοῦ οἶδα).

ἴστωρ γνώστης.

ἴχνος: τίθημι ἴχνος ποδός 752 πατῶ τὸ πόδι μου.

κάδόκουν 956 καὶ ἐδόκουν· βλ. δοκέω.

κάθαιμος καταματωμένος.

κάθαρμα κάθαρσις, καθαρμός.

καθάριος καθαρτικός, αγνιστικός, απολυμαντικός. Ἐν 1225 τὸ καθάριον κατηγορούμενον.

καθιδρῦομαι ἐγκαθιδρῶ· καθιδρῦσαιντο εὐτυχῶς 1481 εὐχομαι νὰ στήσουν μὲ τὸ καλὸ.

καθίημι ῥίπτω κάτω, καταβιβάζω· καθίημι κόμας 52 βγάζω μαλλιά· καθίημι δέμας 114 καταβιβάζω τὸ σῶμά μου, καταβαίνω· καθίημι γόνυ 333 γονατίζω· και μὴν καθεῖσαν δέλεαρ ἡδύ μοι φρενῶν 1181 καὶ ὕμωις ἔρριψαν γλυκὺ δόλωμα διὰ νὰ μοῦ δελεάσουν τὴν ψυχὴν τὸ φρενῶν γεν. ἀντικειμ. εἰς τὸ δέλεαρ· πόντω δὲ δόντες τοῖν ξένοι καθεῖσαν 1353 κατεβίβαζον (τὴν κλίμακα) εἰς τὴν θάλασσαν χάριν τῶν ξένων (διὰ νὰ ἀνέλθουν δι' αὐτῆς οἱ ξ.).

καθοσιόομαι - οὔμαι ὀρίζω νὰ μοῦ θυσιάσουν.

καινός νέος, πρόσφατος, παράδοξος (42), πρωτότυπος (1029), σοβαρός, σπουδαῖος (239, 1160). Διὰ τὴν τελευταίαν σημασίαν πρβλ. νέον (σοβαρὸν) 237.

καίνω φονεύω· 1170 σύντ. : ἔκανόν τινα βαρβάρων.

καιρός εὐκαιρία. Διὰ τὸ ὄλον χωρίον 907 βλ. ἐκβαίνω.

κάκη κακία, φαυλότης, ἀνανδρία· κάκην κεκτήσομαι 676 θὰ ἀποκτήσω τὴν φήμην ἀνάνδρου.

κακιστέον δεῖ κακίζεῖν· κακίζω 1) ὀνειδίζω, κατηγορῶ· 2) ποιῶ τινα δειλόν· τὸν χρησμόν οὐ κακιστέον 105 δὲν πρέπει νὰ προδώσωμεν ἐκ δειλίας τὸν χρησμόν.

κάκκομιζόντων 1106 καὶ ἐκκομιζόντων· προστακτ.

κακόομαι - οὔμαι κακοπαθῶ, δυστυχῶ.

καλέομαι - οὔμαι 493 βλ. ὀνομάζω.

καλλίνικος ὁ λαμπρῶς νικήσας· τὸν καλλίνικον στέφανον Ἰλίου 12 τὸν στέφανον τῆς λαμπρᾶς νίκης τοῦ Ἰλίου (γεν. ἀντικειμ.).

καλλιστάδιος ὁ ἔχων ὠραῖον στάδιον· 437 βλ. πολυόρσιθος.

καλλιστεῖον βραβεῖον κάλλους· τὸ καλλιστεῖον εἰς ἔμ' ἀναφέρων 23 θεωρῶν ὡς τὸ ὠραιότατον γέννημα (τοῦ ἔτους ἐκείνου) ἐμέ.

καλλίφθογος ὁ ὠραῖα ἤχων.

καλύμματα 372 νυμφικοὶ πέπλοι.

κάμνω ἀποκάμνω. Διὰ τὸ ὄλον χωρίον 1119 βλ. δυσδαιμονία.

κάμπιμος ὁ ἔχων καμπάς, πολύστροφος.

κάμπτω (ἐν τῇ ἀρματηλασίᾳ) στρέφω τοὺς ἵππους περὶ τὸν καμ-

πτῆρα· ἐγγὺς τῶν ἐμῶν κάμπτεϊς φρενῶν 815 μεταφορ. ἐκ τῶν ἀρματοδρομιῶν ἀντὶ τοῦ ἀπλαῶ θιγγάνεις τῶν ἐμῶν φρενῶν ἐρχεσαι κοντὰ εἰς ἐκεῖνο ποῦ ἔχω εἰς τὸν νοῦν μου.

κάντυχόντες 252 καὶ ἐντυχόντες καὶ συναντήσαντες.

κάπι καὶ ἐπί.

κάπιθες καὶ ἐπιθες.

καραδοκῶ ἀναμένω μὲ προσοχὴν (κυρ. προβάλλων τὴν κεφαλὴν), προσέχω νὰ ἀποκρούσω.

κασίγνητος ἀδελφός· **κασιγνήτη** ἀδελφή· **κασιγνήτω** 498 πραγματικοὶ ἀδελφοί, κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὸ ἀδελγὸν φιλότιτι **κασίγνητον** **κάρα** 983 ἀγαπητὴ ἀδελφή.

Κασταλία πηγὴ τῶν Μουσῶν ἐπὶ τοῦ Παρνασοῦ.

καταβάλλω ῥίπτω κάτω· 606 σύντ. : *αἰσχιστόν ἐστιν ὅστις* (= εἶ τις) *σέσωσται αὐτὸς καταβαλὼν τὰ τῶν φίλων ἐς ξυμφοράς.*

κατὰδω ἄδω τι ὡς ἐπωδὴν (ζόρκι)· **κατῆδε βάμβαθα μέλη μαγεύουσα** 1337 ἐτραγουδοῦσεν ἀκατανόητα μαγικὰ τραγοῦδια (ἐπωδάς, ζόρκια).

κατάργματα προκαταρκτικὰ τῆς θυσίας.

κατάρχομαι κάνω τὰ προκαταρκτικὰ τῆς θυσίας, π.χ. ῥαντίζω τὴν κεφαλὴν τοῦ θύματος μὲ ἡγιασμένον ὕδωρ· πρβλ. *χεροίπτομαι, χέρονιφ.*

κατασβέννυμι : *ἐλαίῳ σῶμα σὸν κατασβέσω* 633· μετὰ τὴν καῦσιν τοῦ νεκροῦ ἔρριπτον εἰς τὴν χόβολην ἔλαον καὶ μέλι· ὥστε κυρίως : θὰ περιχύσω μὲ ἔλαιον τὸ λείψανόν σου, τὴν τέφραν σου.

καταστάζω στάζω κάτω· οὐ καταστάζει φόνος 72 ἀπὸ τὸν ὁποῖον (βωμὸν) στάζει κάτω τὸ αἷμα.

κατάχαλκος κεκαλυμμένος μὲ χαλκόν· *σκιερᾷ καταχαλκος ἐνφύλλῳ δάφνῃ* 1246 προφυλαγμένος (κυρ. θωρακισμένος) ἀπὸ τὴν φουντωτὴν δάφνην, ποῦ τὸν ἐσκίαζε. (Κατ' ἄλλους : σκεπασμένος μὲ φολίδας χαλκᾶς καὶ διαμένων κάτω ἀπὸ τὴν δάφνην).

κατεργάζομαι 1173 φονεύω, « ξεκάνω ».

κατεύχομαι καταρῶμαι.

κατέχω 1498 προστατεύω, κατευθύνω· βλ. *Νίκη*.

κατήρης ἐφωδιασμένος· καλοστειριασμένος. πρβλ. *εὐήρης*· 1346 βλ. *πίτυλος*.

κατολοφύρομαι ὕδρομαι, θρηγῶ διὰ τινα.

κάτω 481 εἰς τὸν Ἄδην.

κέλαδος ὁ, θόρυβος, ἤχος.

κέλευθος ἡ, πληθ. τὰ κέλευθα, ὁδός.

κέλευσμα παράγγελμα· ἐκ κελεύσματος 1405 κατόπιν παραγγέλματος.

κέρδος: ζητεῖς γὰρ οὐδὲν κέρδος (ἐνν. ἐμοὶ) ὡς θανουμένῳ 506 (οὐκ ἂν φράσαιμι ἣτις πόλις ἐστὶ μοι) διότι αὐτὸ πρὸς μου ζητεῖς δὲν μὲ ὠφελεῖ, ἀφοῦ θὰ ἀποθάνω.

κερκίς σαῖτα τοῦ ἀργαλειοῦ.

κῆδειος πένθιμος· κῆδειος οἶκτος πένθιμον μοιρολόι (βόγγος)· τὸ κηδεῖος οἶκτος 147 ὡς καὶ τὸ ἀλύροισ ἐλέγοις 146 παράθεσις εἰς τὸ θρήνοις 144.

κηδεύω φροντίζω. Ἐν 1213 ἐννοεῖται: καὶ (κηδεύω) φίλων οὐς δεῖ μάλιστα (κηδεύειν)· τραγ. εἰρωνεία.

κῆδος τό, συγγένεια ἐξ ἐπιγαμίας· κῆδη πεθερικά· κῆδη καὶ δόμους 707 τὸν οἶκον μὲ τὸν ὅποιον ἔχεις συμπεθεριάσει· ἐν διὰ δυοῖν.

κηροδέτας δωρ., ἀττ. κηροδέτης, κηροδέτος, διὰ κηροῦ συγκεκολλημένος· κηροδέτας κάλαμος 1125 σῦριγγ ἀποτελούμενη ἀπὸ καλαμίσκους ἀνίσους παραλλήλως τοποθετημένους καὶ κολλημένους ἀναμεταξύ των μὲ κηρόν. Τὴν σῦριγγα ἐπενόησεν ὁ Πάν.

κηρύσσεται 527 διαδίδεται.

κινδύνευμα ἐπικίνδυνος ἐπιχείρησις, τόλμημα· τὸ κινδύνευμα γίνεταί καλὸν 1001 ἢ ἐπικίνδυνος ἐπιχείρησις λαμβάνει αἰσίαν ἔκβασιν, ἐπιτυχάνει. Κατὰ τὴν Ἰφ. ἐπιτυχῆς θὰ εἶναι ἢ ἐπιχείρησις, εἰάν κατορθωθῶν δύο πράγματα συγχρόνως (εἰ ταῦτα γενήσεται ἐν τι ὁμοῦ), δηλ. καὶ τοῦ ἀγάλματος ἢ μεταφορὰ εἰς τὸ πλοῖον καὶ τῆς ἰδίας ἢ ἐπιβίβασις· πρὸ τοῦ οἴσεις 1000 νοητέον τὸ εἶ.

κληδουχέω - ὦ εἶμαι κλειδοῦχος, πυλωρός (πρβλ 1152), ἰεφεύς.

κληδοῦχος ἡ, κλειδοῦχος, φύλαξ, ἰέρεια· 130 σύντ. : πέμπω πόδα (φέρω τὸν πόδα, ἔρχομαι) παρθένιον ὄσιον δούλα κληδοῦχου ὄσιας (τῆς Ἰφ.).

κλήζομαι καλοῦμαι, ἐνομάζομαι, λέγομαι, ἀναφέρομαι, εἶμαι (917).

κλῆθρον μάνταλος, ἀμπάρα· ἢ χαλκότευκτα κλῆθρα λύσαντες μοχλοῖς... ὧν οὐδὲν ἴσμεν 99 ἤ (θὰ εἰσέλθωμεν), ἀφοῦ παραβιάσωμεν διὰ

μοχλῶν τοὺς χαλκοὺς «μαντάλους»... πράγματα ἀπὸ τὰ ὁποῖα δὲν ἔχο-
μεν ἰδέαν· χαλῶ κληῖθρα 1304 ἀνοίγω τὴν θύραν.

κλισία τόπος πρὸς κατάκλισιν· κλισία λέκτρον 856 εὐνή, νυμφικὴ
κλίνη.

κλύδων ὁ, κύμα, τρικυμία, θαλασσοταραχὴ· οὔκουν πρὸς αὐτὸν
ναὸν ἐκκλίπτει κλύδων ; 1196 δὲν φθάνουν λοιπὸν τὰ κύματα μέχρις αὐτοῦ
τοῦ ναοῦ ;

κλύζω περιβρέχω, ξεπλένω.

κλύω ἀκούω· κλύοντά σου 768 ἐκ μέρους σου.

κοιλωπὸς βαθουλός.

κοινός· κοινῆ δόξα 718 με ἐν ὄνειρον κοινὸν δι' ὅλους· ὅλοι ὄνει-
ρεύονται νὰ πλουτήσουν, ἀλλὰ, ὡς καθορίζεται ἀμέσως ἔπειτα 419 -
420, ἡ φιλόπλουτος αὐτῇ διάθεσις ἔχει διαβαθμίσεις· κοινὰ χάρις
ἄλλου 455 κοινή (εἰς κάθε ἄνθρωπον προσιτὴ) εὐτυχία· ἐν 452 - 455
ὁ Χορὸς εὔχεται νὰ εὑρίσκηται, ἐν ὄνειρῳ τοῦλάχιστον, εἰς τὴν πατρίδα
του (νὰ ὄνειρευέται ὅτι εὑρίσκηται εἰς τὴν π.) καὶ οὕτω νὰ εὐχαρι-
στῆται καθ' ἕνους, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον εἶναι εὐτυχία προσιτὴ εἰς ὅλον
τὸν κόσμον· τὸ τερωπῶν ἕνους ἀπόλασιν καὶ τὸ κοινὰν χάρις ἄλλου
ἐλεύθεραι παραθέσεις εἰς τὰ προηγούμενα· ἐς τὸ κοινὸν δίδομι 673
ἀνακοινώνω.

κοινόφρων ὁ κοινὰ φρονῶν. Ἐν 1008 κοινόφρων σοὶ ἀντὶ τοῦ συνή-
θους κοινῆ σὺν σοί· εἰς τὸ κοινόφρων ζῆν ἀντιστοιχεῖ τὸ λαχεῖν ἴσον
θανῶν (= κοινῆ θανεῖν).

κοινωνός 1173 κοινός.

κοίρανος ἄρχων, κυβερνήτης, βασιλεὺς.

κόμη· ἀποκοπτομένη προσφέρετο εἰς τοὺς νεκροὺς ὑπὸ τῶν οἰκείων
(174, 703) ἢ ὅλη ἢ βόστρυχοί τινες. Ἡ Ἰφιγένεια θυσιαζομένη ἐν
Αὐλίδι ἠθέλησεν, ἀφοῦ δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ταφῆ εἰς τὴν πατρικὴν γῆν,
νὰ τεθῆ εἰς τὸ ἐν αὐτῇ κενοτάφιόν της ἡ κόμη της τοῦλάχιστον 820·
ἡ σύνταξις 820 : (οἶσθα) δοῦσα σὰς κόμας φέρειν σῆ μηταί ; Ἡ
Κλυταιμῆστρα λοιπὸν δὲν εἶχε συνοδεύσει τὴν Ἰφιγένειαν εἰς τὴν Αὐ-
λίδα· τὸ ἀντίθετον λέγεται εἰς τὴν Ἰφ. Αὐλ.

κομίζομαι λαμβάνω διὰ τὸν ἑαυτὸν μου· φέρω.

κοντός κοντάρι. Ἐν 1350 τῶν ναυτῶν τινες εἶχον, δηλ. συνεκρά-
του, τὴν πρῶραν διὰ τῶν κονταρίων, διὰ νὰ μὴ «διπλαρώσῃ» τὸ πλοῖον,
ἀφοῦ εἶχον σηκώσει τὴν ἄγκυραν.

κορᾶν δωρ. γεν. πληθ.

κόσμος 632 κοσμήματα, προσφοραὶ εἰς νεκρὸν, κτερίσματα· θεᾶς
κόσμοι 1223 στολίδια τοῦ ἀγάλματος τῆς θεᾶς.

κούρα κόρη· *δία κούρα* 404 ἢ Ἄρτεμις.

κοῦφος ἐλαφρός.

κόχλος μέγα κογχύλιον· ἐχρησιμοποιοῦντα ὡς σάλπιγγι.

κράτα τό, (αἰτιατ. καὶ σπανιότατα ὡς ὀνομαστ.) κεφαλή· *κράτα*
κρούψαντες 1207 τὰς κεφαλὰς (τῶν ξένων) καλύψαντες.

κρατήρ ἀγγεῖον, ἐντὸς τοῦ ὁποίου κεράννυνται (ἀναμειγνύονται)
ὑγρά· ἐν 160 κρᾶμα· 159 κ.έ. σύντ. : *ῥ* (κασιγνήτῳ) *μέλλοι ὕδραί-*
νειν ἐν νότοις γαίας τάσδε χοᾶς κρατῆρά τε τὸν φθιμένον (τὸ εἰς τοὺς
νεκροὺς προσφερόμενον κρᾶμα), (δηλ.) *πηγάς τ' οὐρεῖον ἐκ μόσχων*
(γάλα) *Βάκχου τ'οῖνηράς λοιβὰς* (οἶνον) *ξουθᾶν τε πόνημα μελισ-*
σᾶν (μέλι).

κρεῖσσον ἐν 836 ἀντὶ τοῦ μᾶλλον : *κρεῖσσον ἢ λόγοισιν* περισσότε-
ρον ἢ ὅσον δύναται τις νὰ εἴπη.

κρηπίς βᾶσις, βᾶθρον.

κτησάμενος 696· *μετὰ τὸ δάμαρτ' ἔχειν ὁ Ὀρέστης* διακόπτει
ὀλίγον τὸν λόγον του καὶ ἔπειτα συνεχίζει ἀνακολούθως : *γένοιτ' ἄν...*
ἐξαλειφθεῖ ἄν...

κυάνεος μαυρογάλαζος, σκοτεινός· ἐπίθ. τῆς θαλάσσης (κυρίως τῆς
τεταραγμένης).

Κυκλωπίς ἐστία 845 αἱ Μυκῆναι ὡς περιβαλλόμεναι ὑπὸ κυκλω-
πέων (ὑπὸ τῶν Κυκλώπων κτισθέντων) τειχῶν.

Κύνθιος ὁ ἀνήκων εἰς τὸν Κύνθον, ἕρος τῆς Δήλου· *παρὰ Κύν-*
θιον ὄχθον 1098· ἢ *παρὰ ἐννοεῖται* καὶ εἰς τὰς ἐπομένας αἰτιατικὰς :
φοῖνικα, δάφναν, θαλλόν, λίμαν.

κυρέω -ῶ τυγχάνω· 1297 *συναντῶ πολλὰ πολλῶν κυρεῖ* 759 πολ-
λαὶ προβλέψεις πολλὰ ἐπιτυγχάνουν· ἄλλα ἐξ ἄλλων *κυρεῖ* 865 ἢ μία
συμφορὰ διαδέχεται τὴν ἄλλην.

κῶλον μέλος τοῦ σώματος, κυρίως τὸ σκέλος· *κῶλα ἠκοντίζετο*
1369 « ἔπεφταν κλωτσιᾶς ».

κώπα δωρ. ἀπτ. *κώπη* ἐν 140 στόλος.

λάβρος ὀρμητικός, σφοδρός.

λαγών ἢ, λαγγόνι (τὸ ὑπὸ τὰς πλευρὰς κοίλωμα τοῦ σώματος).

λάθα δωρ., άττ. λήθη.

λάινοσ (λᾶσ, ό λίθοσ) λίθινοσ.

λακτίζω κλωτσῶ· πρὸσ κῦμα λακτίζοντεσ 1396 πρὸσ τὰ κύματα παλαιόντεσ· πρβλ. πρὸσ κέντρα λακτίζειν παροιμ. περι ματαίας άντιστάσεωσ.

λαμβάνομαι πιάνομαι άπό κάπου· νεώσ λάβεσθε κώπαισ 1386 κυρίωσ : « πιαστήτε άπό τὸ καράβι με τὰ κουπιὰ », δηλ. γίνετε κύριοι τοῦ πλοίου, κατευθύνετε τὸ πλοϊον διὰ τῶν κωπῶν.

λάμπω: λάμπομαι πυρι 1155 κείομαι.

λανθάνω διαφεύγω τήν προσοχήν· έν 118 κ.έ. σύντ. : χωρῶν (νὸ) χωρεϊν ὅποι (τῆσ Ταυρικῆσ) χθονόσ κούψαντε δέμασ λήσομεν.

λάσχω λέγω· αὐδὴν λακῶν 976 φωνήν έκβαλῶν.

λάτρευμα λατρεία· πολύχουσα λατρεύματα 1275 λατρεία, ἡ ὅποιά κάνει νὰ συρρεῦση πολὺσ χρυσοσ. Τὰ περιλάλητα πλοῦτη τῶν Δελφῶν άπέκειντο εἰσ τοῦσ θησαυροῦσ.

λατρεύω 1115 ὑπηρετῶ.

Λατώ δωρ., άττ. Δητώ, ἡ μήτηρ τοῦ Ἄπόλλωνοσ καὶ τῆσ Ἄρτέμιδοσ.

λείπω: ὦν γε δυνατὸν οὐδ' ἐγὼ λείψω χάριν καὶ ἐγὼ δὲν θὰ παραλείψω νὰ κάμω πρὸσ ευχαρίστησίν σου κάτι άπό ἐκεῖνα τοῦλάχιστον, πὸ εἶναι δυνατὸν.

λέκτρον κλίνη, κλίνη νομφική, γάμοσ· ἐγῆμε λέκτρα 538 ἐγῆμε γάμον (σύστοιχ. άντικείμ.)· δόλια (ένν. λέκτρα ἐγῆμε) 539 ὁ γάμοσ, πὸ ἔκαμε, ἦτο δόλιοσ.

λέξεται 1047 παθητ.

λεπαῖοσ πετρώδησ, άπόκρημνοσ.

Λευκοθέα θαλασσία θεά.

λέχοσ τό, κλίνη, συζυγική κλίνη, γάμοσ.

Λήδα ἡ σύζυγοσ τοῦ Τυνδάρεω.

λῆμα φρόνημα.

λιβάσ ἡ, σταγῶν, ρύαξ.

λινόδετοσ δεδεμένοσ διὰ λινῶν σχοινίων· χαλινοὶ λινόδετοι 1043 λινῶ σχοινία, πρυμνήσια.

λινοπόροσ ὁ κάμνων τὸ πλοϊον νὰ προχωρῆ διὰ τῶν λινῶν ἱστίων, ἐπίθ. τῆσ αὔρασ 410.

λιπαρόσ στιλπνόσ, λαμπρόσ.

λόγος 578, 672 σκέψις, λογισμός· *διηλθον χάρτερον λόγον τινα* 672 έκαμα και μίαν άλλην σκέψιν· 998 δικαιολογία· *λόγοι* 737 έρκοι· *λόγω* 761 προφορικώς.

λόγχη· 823 σύντ. : *παλαιάν λόγχην Πέλοπος έν δόμοις πατρός.*

λοιβά δωρ., άττ. *λοιβή, σπονδή*· *λοιβά* "Αίδα 169 νεκρική προσφορά, χαί.

Λοξίας έπωνύμιον του 'Απόλλωνος.

λουτρά ύδωρ δια τὸ γαμήλιον λουτρὸν και τὸ άγγεϊον τὸ περιέχον αὐτὸ (ἢ λουτροφόρος). Οί μελλόνυμφοι έλούοντο τήν παραμονήν του γάμου με ύδωρ ώρισμένης, ιερᾶς θεωρουμένης πηγῆς (έν 'Αθήναις τῆς Καλλιρρόης ἢ 'Εννεακρόνου)· εἰς τήν 'Ιφιγένειαν αναχωροῦσαν εἰς Αὐλίδα έδωκεν ἢ Κλυταιμῆστρα ύδωρ τῆς πατρίδος τῆς, δια νά λουσθῆ με αὐτὸ ἢ 'Ιφ. επί τῆς άμάξης ἤδη εύρισκομένη άνεδέξατο τήν λουτροφόρον.

λοχεία τοκετός· *θιγγάνω λοχείας* 382 έγγίζω λεχὼ ἢ ὅ,τι σχετίζεται με αὐτήν.

λοχεΐα τά, ὁ τόπος ὅπου ἔγινεν ὁ τοκετός.

λόχιος (*λέχος, λεχώ, λέκτρον, επιλόχιος*) ὁ άνήκων εἰς τὸν τοκετόν· *λόχιαι στεερῶν παιδείαν Μοῖραι ξυντείουσιν θεαί* 206 αἱ Μοῖραι του τοκετου τραχύν τὸν έκ παιδὸς βίον πιεστικῶς καθιστῶσι « με προώρισαν νά μεγαλώσω μέσα στα βάσανα »· *λοχία* 1097 εἶναι ἢ "Αρτεμις ὡς βοηθοῦσα τὰς τικτούσας, θεὰ τῶν τοκετῶν.

λυγαῖος σκοτεινός· *ὄμμα λυγαίας νεκτός* 110 ὁ ὀφθαλμὸς τῆς σκοτεινῆς νεκτός, ἢ νύξ ἢ ὅποία δια του σκότους τῆς έπιβλέπει και προστατεύει.

λυπρός έλεεινός, ἄθλιος, λυπηρός, ένοχλητικός.

λώβα δωρ., άττ. *λώβη, σκληρά, ἄστοργος συμπεριφορά, ατίμωσις, ὕβρις, κακοποιήσις, αλαζονεία.* 'Εν 211 ἢ Κλυταιμῆστρα έγέννησε τήν 'Ιφιγένειαν, δια νά γίνη σφάγιον εἰς τήν αλαζονείαν του πατρός.

μανθάνω 810 άκούω.

μαντεῖος μαντικός. 'Εν 1267 κ.έ. ἢ Γαῖα ὀργισθεῖσα, διότι έξετοπίσθη έκ Δελφῶν ἢ θυγάτηρ τῆς Θέμις (*φθόνη θυγατρός*), ἔδρυσεν ὄνειρομαντεῖον και οὕτω (δέ 1267) άφῆρσεν από τὸν Φοῖβον τὸ μαντικὸν αξίωμα.

μάρναμαι μάχομαι.

μάταιος 275 άνόητος.

μεθίημι άφήνω έλευθερον, λύω.

μεθίστημι μετακινῶ, άπομακρύνω, άπαλλάσσω· μεταστησόν (με) θεάς σφαγίων, έφ' οἷσι ξενοφόνους τιμάς έχω 755 άπάλλαζόν με από τὰ σφάγια τῆς θεάς, πού έχω τὸ άξίωμα νά θυσιάζω ξένους· μεθίστημι φόνου 1177 άπομακρύνω από τὸ μίasma τοῦ φόνου.

μέλαθρον στέγη, όροφή, κατοικία· μέσον γῆς έχων μέλαθρον 1258 έχων ως άνάκτορόν σου τὸ μέσον τῆς γῆς. Έπιστεύετο ότι εἰς τὸ ἐν Δελφοῖς ἱερὸν ἦτο ὁ ὀμφαλός (τὸ κέντρον) τῆς γῆς, λευκός δὲ λίθος έχων σχῆμα κολούρου κώνου ἐδείκνυε τὴν θέσιν.

μέλει ύπάρχει φροντίς· τῇ τύχῃ οἶμαι μέλειν τοῦδε ξὺν ἡμῖν 909 νομίζω ότι ἡ τύχη φροντίζει περὶ τούτου ύποβοηθούτων ἡμῶν.

μελεόφρων ὀλέθρια φρονῶν.

μέλομαι εἶμαι άντικείμενον φροντίδος, άγάπης· τὰν ἐν θοήνοισι μοῦσαν νέκσει μελομένην 183 τὸ θρηνητικὸν ἄσμα τὸ προσφιλές εἰς τοὺς νεκρούς· τοιοῦτον ἄσμα τονίζει (ὑμνεῖ ἐν μοιλαῖς) ὁ Ἄδης δίχα παιάνων, οἱ ὅποιοι ἦσαν ὕμνοι πρὸς τὸν Ἄπόλλωνα κυρίως καὶ εἶχον τόνον χαρμόσυνον· μελόμενος 645 προωρισμένος, καθωσιωμένος.

μέλλω τραγουδῶ, ὕμνω· μέλλω ποσσι 429 τραγουδῶν χορεύω· πενήτηντα κορᾶν Νηρήδων χοροὶ μέλλουσιν ποσσι ἐγκύκλιον τῶν πενήτηντα θυγατέρων τοῦ Νηρέως οἱ χορευτικοὶ ὕμνοι τραγουδοῦν καὶ χορεύουν ἐν κύκλῳ.

μέμονα, πρκμ. με σημασίαν ένεστ., ποθῶ· ἀμφίλογα δίδυμα μέμονε φρήν 655 ὁ νοῦς μου ταλαντεύεται μεταξύ δύο άποφάσεων· ταῦτα λέγει ὁ Χορός μὴ γνωρίζων πότερος (εἶναι) ὁ μάλλον (δυστυχής) 654.

μέν ἐν 386 τοῦλάχιστον (ύπονοεῖται : δὲν γνωρίζω πῶς σκέπτονται οἱ ἄλλοι).

μέροπες ἄνθρωποι· 1264 κ.έ. βλ. *δνοφερός*.

μεστός· τὸ Ἄργος αὐτοῦ μεστόν 804, ὁ Ὀρέστης γεμίζει τὸ Ἄργος με τὴν παρουσίαν καὶ με τὴν φήμην του.

μέτα 1300 μέτεστι· τί ἡμῖν δρασμοῦ μέτα; τί σχέσιν έχομεν ἡμεῖς με τὴν άπόδρασιν;

μεταδίδωμι δίδω μερίδιον· μεταδίδωμι γνώμης 1030 άνακοινώνω τὴν γνώμην μου.

μεταδρομή καταδίωξις.

μεταίρω μετακινῶ.

μετάρσιος μετέωρος· μεταρσία ὑπὲρ πυρᾶς 27 σηκωτά, « στὸν ἀέρα », ἐπάνω ἀπὸ τὸν βωμόν.

μετάστασις ἀλλαγὴ πορείας. Ἐν 816 τὸ μετάστασιν ἐπεξήγησις τοῦ εἰκῶ· τὰ τοῦ μύθου ἐν λ. δινεύω.

μετέρχομαι καταδιώκω, τιμωρῶ, ἐκδικοῦμαι· τοὺς ὑβρισθέντας γάρ-μους Ἑλένης μετελθεῖν 13 νὰ λάβῃ ἐκδίκησιν διὰ τὴν προσβολὴν τὴν γενομένην εἰς τὸν σύζυγον τῆς Ἑλένης.

μέτεστι ὑπάρχει μερίδιον· μέτεστι χυμῶν μέρος 1299 μετέχετε (ἐνέχεσθε) καὶ σείς.

μετοίχομαι πηγαίνω πρὸς ἀναζήτησιν· 1332 βλ. ἀπόρητος.

μηλοθύτης ὁ θύων πρόβατα· ὁ ἐφ' οὗ προσφέρουν θυσίας προβάτων.

μὴν βέβαια, « ἀλήθεια », ὅμως· οὐ μὴν... ἀλλὰ 630 ἐν τούτοις· καὶ μὴν 1050 τότε καί.

μητροκτόνος ὁ φονεύσας τὴν μητέρα του· κηλὶς μητροκτόνος 1200 μίασμα ἀπὸ τὴν μητροκτονίαν.

μηχανάομαι - ὦμαι εὐρίσκω μηχανήν, τρόπον· ἐσβάσεις μηχανώ-μενοι 101 μηχανευόμενοι νὰ παραβιάσωμεν τὴν εἴσοδον.

μηχανὴ μηχανή, μέσον, τρόπος· πάσας προσφέροτε μηχανὰς 112 θέτοντες εἰς ἐνέργειαν ὅλα τὰ μέσα.

μίασμα· μίασμα χεροῖν 1047 μίασμα ἐκ φόνου προερχόμενον.

μιν αὐτόν, αὐτήν, αὐτό.

μισθός ἀμοιβή· μισθὸν οὐκ αἰσχρὸν 593 ἀμοιβὴν ὄχι εὐκαταφρόνητον· τὸ μισθὸν ἐπεξηγεῖται διὰ τοῦ σωτηρίαν 594.

μῖσος 525 μισητὴ· τὸ ἀφηρ. οὐσιαστικὸν ἀντὶ τοῦ ἐπιθέτου· πρβλ. τὰ ἡμέτερα· πομπή, λέρα, σίχαμα.

μοῖρα μερίδιον· ἔτ' ἐπ' εὐτυχία τῆς σωζομένης μοῖρας εὐδαίμονες ὄντες 1490 πηγαίνετε εἰς τὴν εὐχὴν τοῦ θεοῦ, εὐτυχεῖς διότι ἀνήκετε εἰς τὴν μερίδα τῶν σωζομένων.

μονοτράπεζος ὁ ἐν χωριστῇ τραπέζῃ· ξένια μονοτράπεζα 949 φιλοξενία, καθ' ἣν καὶ ὁ φιλοξενούμενος καὶ οἱ φιλοξενούντες τρώγουν εἰς ἰδιαίτεραν ἕκαστος τράπεζαν.

μόρος θάνατος.

μόχθος 155, 191 συμφορά.

μυριοτευχῆς ὁ φέρων μυρία τεύχη ὅπλα καὶ συνεχδοχ. μυρίους ἐνόπλους. Διὰ τὸ ὄλον χωρίον 141 βλ. χιλιοναύτας.

μυσαρός μιαρός, μεμιασμένος· *μυσαρά* ἐστὶ 1211 μεταδίδουν τὸ μίασμα.

μύσος τό, μίασμα.

μῶν μήπως.

ναῖ δωρ., ἀττ. *νηί*.

νάιος ὁ τῆς νεώς, «καραβίσσιος»· *νάιοι* δρασμοὶ 891 φυγὴ διὰ πλοίου· *νάιον ὄχημα* πλοῖον, ἐν δὲ 410 (μετωνυμικῶς) ναῦται, ποντοπόροι (πρβλ. τὸ *θέατρον* = οἱ θεαταί)· *ἐπλευσαν, νάιον ὄχημα ἐπλευσαν*, αὐτοὶ οἱ θαλασσοπόροι.

νάπη κοιλάς, χαράδρα.

Ναυπλία τὸ σημερινὸν Ναύπλιον.

ναυσθλόομαι - οὔμαι λαμβάνω μετ' ἑμαυτοῦ διὰ θαλάσσης.

ναυστολέω - ᾧ πλέω, ταξιδεύω, μεταφέρω διὰ θαλάσσης· ὁ *ναυστολῶν* εἰμ' ἐγὼ τὰς συμφορὰς 599 ἐγὼ ἔχω ἀρματώσει τὸ καράβι τῶν συμφορῶν.

ναυτίλος ναυτικός· *ναυτίλος ἐφθαρμένος* 276 ναυαγός.

νεανίας 304 γενναῖος.

νεῖκος τό, ἔρις, φιλονικία· 813 σύντ· ἤκουσα *νείκη*, ἠΐην περὶ *χου-* σῆς ἀρνός· τὰ τοῦ μύθου βλ. ἐν λ. *δινεύω*.

νεὸς νεώς.

νεοχμὸς νέος (μόνον ἐπὶ πραγμάτων).

Νηρεὺς θαλάσσιος θεός· *κούρα* αὐτοῦ (217) ἡ Θέτις.

νίζω νίπτω· *νίζω φόνον* 1338 ἀποπλύνω τὸ ἐκ τοῦ φόνου μίασμα.

Νίκη· ἐν 1497 κ.έ. ὁ Χορὸς παρακαλεῖ τὴν θεάν *Νίκην* νὰ ἀναδεικνύῃ αὐτὸν νικητὴν εἰς τοὺς δραματικούς ἀγῶνας.

νιν αὐτόν, αὐτήν, αὐτό, αὐτούς, αὐτάς, αὐτά· *νιν* 1240 αὐτούς, τὸν Ἀπόλλωνα καὶ τὴν Ἄρτεμιν.

νίπτω ἀποπλύνω, ἀπολυμαίνω.

νομίζεται 471 συνηθίζεται· *νόμισμα* 1471 ἔθιμον.

νόμος 35 ἔθιμον· σύντ· *χρώμεσθα νόμοισιν ἐορτῆς, ἧς μόνον τοῦ-* *νομα καλόν*, τὰ δ' ἄλλα... ἡ Ἰφιγένεια σιωπᾷ, διότι φοβεῖται νὰ προφέρῃ τὴν λέξιν *αἰσχρά*· 970 δικαστικὴ ἀπόφασις.

νοσέω - ᾧ 536, 680, 693 εὐρίσκομαι εἰς κακὴν κατάστασιν· 1018 δυσκολεύομαι, παρουσιάζω ἀσθενὲς σημεῖον, «σκοντάφτω».

νοστέω - ᾧ ἐπιστρέφω εἰς τὴν πατρίδα.

νόστος ἐπιστροφή εἰς τὴν πατρίδα· ἐν 1112 γῆ, χώρα (βλ. ἐμπολά).
νοτερὸς ὑγρὸς.

νοτίζω βρέχω· ἐν 832 - 833 τμησίς : κατά...νοτίζει.

νοτις ὑγρασία, ὕδωρ, κῦμα.

νυμφεύματα γάμος.

νὺν (ἐγκλιτ.) λοιπόν.

νύχιος νυκτερινός· 1262 βλ. Χθών.

νῶν 482 εἰς ἡμᾶς τοὺς δύο· ἐκ τοῦ μέλλουσι.

νῶτον ῥάχις, πλάτη· νῶτα χθονός ἢ ἐπιφάνεια τῆς γῆς· νῶτα πόντου ἢ ἐπιφάνεια τῆς θαλάσσης.

Ξεῖνα ξένη, φιλοξενουμένη· ἀξείνου πόντου **ξεῖνα** 218 διαμένουσα ὡς ξένη εἰς τὰς χώρας τοῦ ἀξένου πόντου (τοῦ κατ' εὐφημισμὸν Εὐ-ξείνου).

Ξενοεῖς πλήρης ξένων· 1282 βλ. πολυάνωρ.

Ξενοφονέω - ᾧ 1021 φονεύω τὸν φιλοξενουντά με.

Ξενοφόνος ὁ φονεύων ξένους· **ξενοφόνου τιμαὶ** 776 λειτουργημα, τιμητικὴ ὑποχρέωσις τοῦ θυσιάζειν ξένους.

Ξεστός ἐξεσμένος, λεῖος.

Ξουθός ξανθός, ξανθόμαυρος· **ξουθᾶν μελισσᾶν** (γεν. πληθ.).

Ξύζυγος 250 σύντροφος.

Ξυνάπτω 1371 συμπλέκομαι· ὡς τῷ **ξυνάπτειν καὶ συναποκαμεῖν μέλη** ὥστε τὰ μέλη (ἡμῶν) **συναποκαμεῖν σὺν τῷ ξυνάπτειν** (εὐθὺς μετὰ τὴν συμπλοχὴν).

Ξυναρμόζω συνάπτω, συνταιριάζω· **ὄφιν ὀμμάτων ξυνήρμοσεν** 1167 ἔκλεισε τὰ μάτια του.

Ξυνετοί ἐν 1092 εἶναι οἱ ἐννοοῦντες τὴν φωνὴν τῶν πτηνῶν καὶ γινῶσται τῶν μύθων· δι' αὐτοὺς ἢ βοή τῆς ἀλκυόνος εἶναι εὐξύνετος, γνωρίζουν δηλ. ὅτι διὰ τῶν ἀσμάτων τῆς (μολπαῖς) θρηγεῖ τὸν σύζυγον τῆς· βλ. ἀλκυών.

Ξυνευνέτης σύζυγος.

Ξυνοικέω - ᾧ 915 εἶμαι σύζυγος.

Ξυντείνω ἐντείνω, τεντώνω, στενοχωρῶ, πιέζω· 207 βλ. λόχος.

ὄδε, ἦδε, τόδε· **οἶδε χωροῦσι** 456, **νά, ἔρχονται· τάδε βαίνει** 460 **νά, βαδίζουσι· τῆσδ' Ἀθηναίας** 1436 ἐμοῦ τῆς Ἀθηνᾶς.

ὀδύρομαι θρηγῶ· τί ταῦτ' ὀδύρη ; 482 διατί κάνεις αὐτούς τοὺς ὀδυρμούς ;

ὄθεν 35 συνεπεῖα τοῦ ὀποίου.

ὄθι ὄπου.

οἶαξ ὄ, δοῖακι (ἡ λαβὴ τοῦ πηδαλίου)· ἐνίστε καὶ αὐτὸ τὸ πηδάλιον.

οἶδμα κῦμα.

οἰκεῖος : οἰκεῖοι θάλαμοι 1140 οἱ θάλαμοι τοῦ σπιτιοῦ μας· οἰκεῖον ἤλθον τὸν φόνον κεκτημένοι 1171 ἤλθον φέροντες τὸ ἐκ φόνου μίασμα ἀπὸ τὴν πατρίδα των (κατ' ἄλλους : ἔχοντες ἐπάνω των μίασμα ἐκ φόνου συγγενικοῦ).

οἰκίζω βάζω τινὰ νὰ κατοικήσῃ, ἐγκαθιστῶ.

οἰκτιζομαι εὐσπλαγχνίζομαι, θρηγῶ, πενθῶ· οὐ τοι νομίζω σοφόν, δς ἂν μέλλων κτενεῖν οἴκτω τὸ δεῖμα τοῦλέθρου νικᾶν θέλῃ, οὐχ ὅστις Ἄδην ἐγγὺς ὄντ' οἰκτιζεται σωτηρίας ἀνελλίς 484 πιστεύω ὅτι δὲν εἶναι λογικὸν πρᾶγμα, ἐὰν κανεῖς, ὅταν πρόκειται νὰ θανατώσῃ, θέλῃ νὰ ἐξουδετερώσῃ μὲ ἐκδηλώσεις εὐσπλαγχνίας τὸν φόβον τῆς καταστροφῆς, (ἐπίσης πιστεύω ὅτι) δὲν (εἶναι λογικόν), ἐὰν κανεῖς θρηγῆ διὰ τὸν ἐγγίζοντα θάνατόν του, ἐνῶ δὲν ἔχει ἐλπίδα σωτηρίας· τὸ σοφόν εἶναι οὐδέτερον, τὸ δὲ ὅστις εἰσάγει πρότασιν ἀναφορικὴν ὑποθετικὴν (= εἶ τις)· πρβλ. διὰ τὴν σύνταξιν 606 αἴσχιστον ὅστις...

οἰκτῖρω εὐσπλαγχνίζομαι, αἰσθάνομαι συμπάθειαν.

οἶκτος εὐσπλαγχνία, συμπάθεια· ἔχει τοι δύναμιν εἰς οἶκτον γυνή 1054 ἡ γυνὴ ἔχει βέβαια τὴν δύναμιν νὰ κινή τὸν οἶκτον· 646 πράγματα ἄξια οἶκτου· οἶκτοι « τρυφερότητες ».

οἰμῶζω φωνάζω οἴμοι οἴμοι.

οἰνηρὸς ὄ ἀνήκων εἰς τὸν οἶνον· Βάκχου οἰνηραὶ λοιβαὶ 164 οἶνος· βλ. κρατήρ.

Οἰνόμας βασιλεὺς τῆς ἐν Ἡλιδι Πίσης· βλ. Πέλοψ.

οἶνωπὸς ὄ ἔχων τὸ χρῶμα τοῦ οἴνου, βαθέως ἐρυθρός.

οἶστρος βοιδόμυγα· μεταφρ. πᾶν τὸ ἐρεθίζον μέχρι μανίας· 394 βλ. σύνοδος.

οἶτος ὄ, μοῖρα, συμφορά· ἔλεγος οἶτος 1091 ἀξιοθρήνητος, θλιβερά μοῖρα.

οἴχεται 552 ἀπώλετο.

ὀκέλλω ῥίπτω εἰς τὴν ξηράν.

δλβιος εὐτυχής, μακάριος, πλούσιος, εὐλογημένος.

δλβος πλοῦτος, εὐτυχία· *φέρομαι βάρος δλβον* 416 *κυνηγῶ τὰ μεγάλα πλοῦτη· γνώμα δλβον* 419 *φιλόπλουτος διάθεσις· αὕτη εἰς ἄλλους μὲν εἶναι ἄμετρος (ἄκαιρος), εἰς ἄλλους δὲ μετρία (ἦκει ἐς μέσον)· χάρις δλβον* 455 *εὐτυχία· βλ. κοινός.*

δλλυμι: *δλωλεν ὡς δλωλε τοῖσιν εἰδόσιν* 575 *ἐχάθη ὅπως ἐχάθη κατὰ τὴν κρίσιν τῶν γνωριζόντων τὰ πράγματα.*

δλόμαν ὠλόμην.

ὄμαιμος συγγενής ἐξ αἵματος, συνήθως (ἐν Ἰφ. Τ. πάντοτε) ἀδελφός.

ὄμαίμων = ὄμαιμος.

ὄμαρτέω - ὦ ἀκολουθῶ, συνοδεύω.

ὄμογενής συγγενής.

ὄμόσπορος ὁ, ἡ, ἀδελφός, ἀδελφή.

ὄναισθε εὐκτ. μέσ. ἀόρ. τοῦ ὄνιημι ὠφελῶ· *ὄναισθε μύθων* 1078 « νὰ ἔχετε καλὸ γιὰ τὰ λόγια σας ».

ὄναρ καθ' ὕπνου· 518 βλ. ὄφελον.

ὄνειρον καὶ ὄνειρος· 452 βλ. κοινός.

ὄνησις (ὄνιημι) ὠφέλεια· *ὄνησιν σπεύδουσα* 579 *ζητοῦσα νὰ ὠφελῶ· τὸ σπεύδουσα παρὰ τὸ ἦκομεν, ὅπερ ἀντὶ τοῦ ἐνικῶ.*

ὄνομάζω: *πότερος ὑμῶν ἐνθάδ' ὄνομασμένος Πυλάδης κέκληται* ; 492 *ποῖος ἀπὸ σᾶς τοὺς δύο καλεῖται Πυλάδης προσφωνηθεὶς μὲ αὐτὸ τὸ ὄνομα ἐδῶ (εἰς τὴν χώραν τῶν Ταύρων) ; Ἡ Ἰφιγένεια εἶχεν ἀκούσει τὸ ὄνομα τοῦ Π. ἀπὸ τὸν βοσκὸν (249, 285, 321)· 1321 βλ. θαῦμα.*

ὄρειος ὄρεινός, ὄρεσίβιος, βουνίσιος.

ὄρθῶς: *ὄρθῶς φίλος* 610 *πραγματικός, εἰλικρινής φίλος.*

ὄρκιος ὁ ἀνήκων εἰς ὄρκον· ὁ εἰς ὃν ὀρκίζεται τις.

ὄρμιζομαι ἀγκυροβολῶ.

ὄρνις - ἰθος ὁ, (σπανίως θηλ.) πτηνόν.

ὄρνυμαι κινεῖμαι, σηκώνομαι· 1149 βλ. ἀβρόπλουτος.

ὄρος 85, 1451 ὄριον, σύνορον· 1219 *χρονικὸν ὄριον, προθεσμία.*

ὄρούω ὀρμῶ.

ὄρφνα ὄρφ., ἀττ. - ἡ, ἡ, σκότος· *ὄσαν ἰδόμαν ὄψιν ὄνειρων νυκτός, τᾶς ἐξῆλθ' ὄρφνα* 150 *ἀφοῦ τέτοια ὄνειρα εἶδα τὴν νύκτα, τῆς ὁποίας ἔφυγε τὸ σκότος (δηλ. τὴν περασμένην ν.) τὸ νυκτός χρονον.*

δς 574 διότι αὐτός (ὁ Ὁρέστης).

ὄσια ἢ, θεῖος νόμος, ἱεροτελεστία, θρησκευτικός τύπος· *ὄσια δίδωμ'* ἔπος τόδε 1161 ἐκ θρησκευτικοῦ καθήκοντος προφέρω τὴν λέξιν ταύτην (τὸ ἀπέπτισα)· *ὄσιας* ἑκατὶ 1461 πρὸς ἐκπλήρωσιν τοῦ θρησκευτικοῦ τύπου.

ὄσιος σύμφωνας μετὰ τὴν θρησκείαν, θεάρεστος, ἱερός, ἡγιασμένος· τὰ ἐνθάδε *ὄσια* 343 τὰ ἐδῶ καθήκοντα· τὸ *ὄσιον* δώσω φόβῳ 1037 τὸ ἀγνόν θὰ προσφέρω ἐκ φόβου· ἢ Ἰφιγένεια θὰ ἰσχυρισθῆ, λέγει, ὅτι θὰ θυσιάσῃ μόνον ὅ,τι εἶναι ἀγνόν, καθαρόν, ἡγιασμένον, ἐκ φόβου μήπως δυσαρεστήσῃ τὴν θεάν, ἐὰν προσφέρῃ τι ἀνόσιον, μεμιασμένον· (ἄλλοι ἄλλως ἐρμηνεύουσι)· *ὄσιον* 1045 ἐπιτετραμμένον· *ὄσιώτερον* 1194 κατὰ τρόπον συμφωνότερον πρὸς τοὺς κανόνας τῆς λατρείας.

ὄστις· *ὄστις* ποτὲ ἦλθεν 340 ὁποιοσδήποτε καὶ ἂν εἶναι αὐτὸς ποὺ ἦλθεν· *ἦτις* εἶ ποτε 483 ὁποιαδήποτε καὶ ἂν εἶσαι.

ὄτου 926 = ἦστινος, *ὄτω* 1071 = ἦτινι.

οὐ· *οὐ μήν...* ἀλλὰ 630 ἐν τούτοις· *οὐ γὰρ ἀλλὰ* 1005 (κυρίως : *οὐ γὰρ ἄλλως ἔχει τὸ πρᾶγμα, ἀλλά...*) = καὶ γάρ, « γιὰτὶ ἀλήθεια ».

οὐ 359, 1231, 1464 ὅπου· *οὐ* δὴ 320 ἐκείνην τὴν στιγμὴν.

οὐδας τό, ἔδαφος, γῆ.

οὐδεὶς· *οὐδὲν ἄλλο* 827 κανὲν ἄλλο ὄνομα δὲν ἔχω νὰ σοῦ δώσω.

οὐκουν λοιπὸν δέν...

οὐνεκα ἔνεκα· ὅτι, διότι.

οὐράνιος 986 οὐρανοπετής, διοπετής· πρβλ. 88.

οὐρειος (= ὄρειος) ὄρεινός, ὄρεσίβιος, βουνίσιος· *οὐρεία* μῶσχος 163 ἀγελάς περιπλανωμένη ἐλευθέρα εἰς τὰ ὄρη.

ὀφλισκάνω ὀφείλω· ἐπισύρω κατ' ἐμαυτοῦ· *μωρίαν* τ' ὀφλισκάνει θηῆσκει θ' ὁμοίως 488 καὶ μωρὸς κρίνεται καὶ τὸν θάνατον δὲν γλυτώνει.

ὄχημα 410 βλ. *νάιος*.

ὄχθος ὄ, ὕψωμα, βράχος (961 « πάγος »). Ἐν 290 ὁ Ὁρέστης παθαίνει παραίσθησιν : ἡ μήτηρ του, τὴν ὅποιαν ἢ Ἐρινὺς κρατεῖ εἰς τὴν ἀγκάλην της, μεταβάλλεται αἴφνης εἰς βράχον (ὄχθον) ἀπειλοῦντα νὰ τον συντρίψῃ.

ὄχος ὄ, ὄχημα· ἁρμάτων ὄχοι 370 ἄρμα (περίφρασις).

παιάν ὕμνος πρὸς θεὸν (κυρίως τὸν Ἀπόλλωνα).

παιδεία 206 παιδική ηλικία· βλ. λόχιος.

παιδνός παιδικός· διὰ τὸν ὄλον χωρίον 1271 βλ. ἐλίσσω.

Παλαίμων θαλάσσιος θεός.

παλαμναῖον τό, μίασμα προσερχόμενον ἀπὸ τὸν φονέα, τὸν παλαμναῖον.

παλίμπρυμνος ὁ ὀπισθοχωρῶν μὲ τὴν πρύμνην· νεὸς ᾧθει παλίμπρυμν' ἰστία 1394 ᾧθει τὰ ἰστία τοῦ πλοίου ὀπίσω πρὸς τὴν πρύμνην (καὶ οὕτω τὸ πλοῖον ᾧθεῖτο πρὸς τὴν ξηρὰν χωρὶς νὰ στραφῆ).

πάλιν ὀπίσω.

παλίρρους ὁ βέων πρὸς τὰ ὀπίσω (ἐν στ. 1397 πρὸς τὴν ξηρὰν).

Πάν ποιμενικός θεός· ἐλατρεύετο κυρίως ἐν Ἀρχαδίᾳ.

παραβάλλομαι : ἐγὼ σοι παραβάλλομαι θρήνους 1094 παραβγαίνω μ' ἐσένα ὡς πρὸς τοὺς θρήνους.

παραιρέομαι - οὔμαι 25 ἀποσπῶ.

παράκτιος ὁ παρὰ τὴν ἀκτὴν· οὐ δραμεῖσθε παράκτιοι ; 1424 δράμετε πρὸς τὴν ἀκτὴν.

παραστάδες αἱ, τὰ ἐκατέρωθεν τῆς θύρας ξύλα ἢ λίθοι ἢ τετράγωνοι στῦλοι καὶ τὸ μεταξὺ αὐτῶν διάστημα· ἐχ' αὐτοῦ πόδα σὸν ἐν παραστάσιν 1159 σταμάτα εἰς τὸν πρόναον.

πάρεργον ἔργον δευτερεῦον, παρὰ τὸ κύριον· ὡς ἐν παρεργῶ τῆς ἐμῆς δυσπραξίας 514 (θὰ τὸ κάμω αὐτὸ) ὡς κατὰ τὸ δευτερεῦον μέσα εἰς τὴν δυστυχίαν μου· ὁ νοῦς : μέσα εἰς τὴν τόσῃν δυστυχίαν μου δὲν εἶναι σπουδαία ἐνόηλσις, δὲν ἐπαυξάνει τὴν δυστυχίαν μου, τὸ ὅτι θὰ σοῦ δώσω μερικὰς πληροφορίας· ὥστε δέχομαι.

παρέρχομαι 753 παραλείπω.

παρευτρεπίζω ἐτοιμάζω ὡς βοηθός, βοηθῶ εἰς τὴν ἐτοιμασίαν· παρευτρεπίζετε τᾶνδον τοῖς ἐφεστῶσι σφαγῆ 725 βοηθεῖτε τοὺς ἐπιμελητὰς τῆς θυσίας εἰς τὰς ἐν τῷ ἱερῷ προετοιμασίας.

παρηῖς - ἴδος ἢ, παρειά.

παρθενῶνες διαμέρισμα τῶν παρθένων ἐν τοῖς ἀνακτόροις.

παρήμι 793 ἀφήνω κατὰ μέρος.

παρίσταμαι : παρίσταμαι βωμοῖς 1314 εἶμαι ἐπιμελητῆς τῶν βωμῶν, τῶν θυσιῶν· πρβλ. ἐφεστῶς 726.

πάροιθε πρότερον.

παρόν : ἐπὶ τοῖς παροῦσι 471 διὰ τὴν παροῦσαν περίστασιν· παρὸν (ἀπρός.) 1088 ἐνῶ εἶναι δυνατόν.

πάρος πρότερον.

πάσχω δέχομαι ἐντύπωσιν τινα (καλὴν ἢ κακὴν, μέση λέξις)· *πέπονθας ταῦτό ἐμοί ;* 657 ἔχεις περιέλθει εἰς τὴν ἰδίαν με ἐμὲ ψυχικὴν κατάστασιν ;

πατήρ : πατρός 699 δηλ. τοῦ Ἄγαμέμνωνος.

πάτρα πατρίς.

πατρὶς 838 ἐπίθετον· *χθονὸς πατρίδος* προβλ. *πατρίς αἶα*.

πατροκτόνος ὁ φονεύσας τὸν πατέρα του, ἀλλὰ *πατροκτόνος χεῖρ* 1083 φονικὴ πατρικὴ χεῖρ.

παυσίπονος ὁ παύων τοὺς πόρους· *παυσίπονος δουλείας ἐμέθεν δειλαίας* 450 ὁ ὁποῖος νὰ ἀπαλλάξῃ ἀπὸ τὰ βάσανα τῆς δουλείας ἐμὲ τὴν δυστυχῆ.

πέδον ἔδαφος, πεδῖον· 972 τέμενος.

πειρατήρια τά, δοκιμασία, δίκη· *νικῶν ἀπῆρα φόνια πειρατήρια* 967 ἔφυγα, ἀφοῦ ἐκέρδισα τὴν περὶ φόνου δίκην.

πειστήριος πειστικός.

πελάζω πλησιάζω. Ἐν 880 τμησίσι : *ἐπί... πελάσαι εἰς ὄψιν πελάζω* 1212 πλησιάζω διὰ νὰ ἴδω.

Πέλοψ υἱὸς τοῦ βασιλέως τῆς Φρυγίας Ταντάλου, σύζυγος τῆς Ἰπποδαμείας, θυγατρὸς τοῦ βασιλέως τῆς Πίσσης Οἰνομάου. Ὁ Οἰνόμαος ἐκάλει εἰς ἀγῶνα ἀρματοδρομίας τοὺς μνηστῆρας τῆς κόρης του μετὰ τὴν ὑπόσχεσιν ὅτι θὰ ἐδίδεν αὐτὴν εἰς τὸν νικητὴν· τοὺς ἠττωμένους ἔμωσ ἐφόνευεν. Ὁ Πέλοψ μέλλων καὶ αὐτὸς νὰ διαγωνισθῆ ὡς μνηστὴρ τῆς Ἰπποδαμείας παρέσυρεν εἰς ἀπιστίαν τὸν ἡνίοχον τοῦ Οἰνομάου Μυρτίλον, ὅστις ἀφῆρσε τοὺς ἤλους ἀπὸ τοὺς τροχοὺς τοῦ ἄρματος τοῦ κυρίου του· οὕτως ἄμα τῇ ἐνάρξει τοῦ ἀγῶνος τὸ ἄρμα διεσπάσθη καὶ ὁ Οἰνόμαος ἀνετράπη. Ὁ Πέλοψ τὸν ἐφόνευσε τότε διὰ τῆς λόγχης του, ὅπως καὶ ὁ Οἰνόμαος ἐφόνευε τοὺς ἠττωμένους μνηστῆρας, καὶ ἐνυμφεῦθη τὴν Ἰπποδάμειαν. Ταῦτα συντόμως, ὡς γνωστὰ εἰς τοὺς συγχρόνους του θεατὰς, ὑπαινίσσεται ὁ ποιητὴς διὰ τῶν λέξεων *θοαῖσιν ἵπποις* 2. *Πέλοπος παιδὶ παιδὸς* 807 ἀπὸ τὸν υἱὸν τοῦ υἱοῦ τοῦ Πέλοπος.

πέμπω στέλλω, ὀδηγῶ, συνοδεύω.

πεπρωμένος 1438 προωρισμένος.

πέρα περαιτέρω· μύθων πέρα 900 βλ. θαυμαστός και πρόσω.

περιβάλλω 796 ἀγκαλιάζω· 799 βάλλω πέριξ· 788 (δροκοισι)
δένω.

περιβολή τὸ περιβάλλειν· χειρῶν περιβολαί 903 ἐναγκαλισμοί.

περικίων ὁ ὑπὸ κίωνων περιβαλλόμενος, περίστυλος.

περιπολέω - ὦ περιφέρομαι, περιπλανῶμαι.

περιστέλλω περιποιοῦμαι, κηδεύω· πῶς ἂν με περιστείλειεν ἄν ;
ἄχ, νὰ ἦτο δυνατὸν νὰ με ἐκήδευε. (Τὸ ἂν πολλακίς δίς, ἐνίστε καὶ
τρίς).

πέσημα πτώσις· πράγμα πεσόν· οὐρανοῦ πέσημα 1384 ἐκ τοῦ
οὐρανοῦ πεσόν· πρβλ. 87 καὶ 977.

πέτρα βράχος.

πέτρος λίθος.

πηγή· πόντου πηγαί 1039 θαλάσσιον ὕδωρ· πηγαί ὑδάτων 1192
γλυκὸ τρεχούμενο νερὸ ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὸ θαλάσσιον. Τὸ ῥέον ὕδωρ
καὶ τὸ θαλάσσιον ἐπιστεύετο ὅτι εἶχον δύναμιν ἐξαγνιστικήν· πρβλ.
Ἰλιάδ. Α 314 οἷ δ' ἀπελυμαίνοντο καὶ εἰς ἅλα λύματ' ἐβαλλον· εἰς τοὺς
Πέρας τοῦ Αἰσχύλου (204) ἡ μήτηρ τοῦ Ξέρξου Ἀτοσσα λέγει :
χεροῖν καλλιρροῦ ἐψαυσα πηγῆς (διὰ νὰ καθαρισθῆ ἀπὸ τὴν ἐπίδρασιν
ὀνείρου).

πήμα πάθημα, δυστύχημα· φίλα γὰρ ἐλπίς γ' ἐπὶ τε πήμασι βροτῶν
ἄπληστος ἀνθρώποις 414 διότι ἡ ἐλπίς εἶναι ἀγαπητὴ (θερμαίνει τὴν
καρδίαν μας, μᾶς κολακεύει) καὶ πρὸς δυστυχίαν τῶν θνητῶν εἶναι
ἄπληστος εἰς τοὺς ἀνθρώπους.

πίπτω 730 μεταπίπτω, μεταπηδῶ· σύντ. : οὐδεὶς ἀνὴρ ἐστὶν ὁ
αὐτὸς ἐν πόνοις τε ὅταν τε πέση ἐκ φόβου πρὸς τὸ θάρος· εἰ γὰρ πέσοι
1221 εἶθε νὰ ἐπιτύχη.

Πῖσα πηγὴ ἐν Ὀλυμπίᾳ τῆς Ἡλιδος, ἐξ ἧς ὠνομάσθη καὶ αὐτὴ ἡ
Ἰολυμπία.

Πισᾶτις 824 ἡ ἐκ Πίσσης.

πίτνω πίπτω.

πίτυλος ὁ, κυρίως : πλατάγημα τῶν ῥυθμικῶς κινουμένων κωπῶν·
ἔπειτα : κώπη καὶ (σπανίως) πλοῖον· ἐν 307 (μεταφορ.) κρίσις,
ὄρμη, παραδαρμός· νεὼς πίτυλος εὐήρης πάρα (= πάρεστι) 1050 τὰ
καλοταϊριασμένα κουπιὰ τοῦ καραβιοῦ εἶναι ἔτοιμα· ταρσῶ κατῆρει πί-
τυλον ἐπερωμένον (παράθεσις εἰς τὸ σκάφος 1345) 1346 « πλεού-

μενο ξεσηκωμένο και με έτοιμα σὰ φτερωγες τὰ καλοταϊριασμένα κουπιὰ του ».

πλάτη κυρίως τὸ πλατὺ μέρος τῆς κόπης· ἔπειτα : κόπη (π.χ. 1347) και αὐτὸ τὸ πλοῖον (π.χ. 1427).

πλέον περισσότερον· πλέον λαμβάνω 496 ὠφελοῦμαι, κερδίζω· σὺντ. : τί πλέον λάβοις ἂν μαθοῦσα (ὑποθετ.) τότε ;

πλήν : πλήν ὅσ' οὐκ ὄρωσά νιν 613 ἔκτος μόνον πού δὲν τὸν βλέπω.

πλησίσιος ὁ πληρῶν (φουσκῶνων) τὰ ἱστία.

πλωτῆρ ταξιδιωτῆς.

πνεῦμα φύσημα, ἄνεμος· τί πνεῦμα συμφροῦς κεκτημένη ; 1317 τί ἄνεμος ἐφύσηξε και ἐπῆρε τέτοιον ἀέρα τὸ κεφάλι της ;

πόδες τοῦ πλοίου εἶναι τὰ σχοινία τὰ δεμένα εἰς τὸ κάτω μέρος τοῦ ἱστίου και κρατοῦντα αὐτὸ τεταωμένον· νῦν « ποδάρια ».

ποδώκεια ταχυποδία.

ποθεινός ποθητός· ποθεινός (ἔστι) 1006 « ἀποζητιέται ».

ποικίλλω κεντῶ, « ζομπλιάζω », ἐνυφαίνω· εἰκὼ ποικίλλουσα 224 εἰκόνα ποικίλην (πολύχρωμον) ἐνυφαίνουσα· βλ. και εἰκό.

ποικιλάνωτος ποικιλόχρωμος κατὰ τὰ νῶτα.

ποινά δωρ., ἀττ. ποινή (ὁ ἰδὲ κατωτέρω ἐν λ.).

ποινάομαι - ὦμαι τιμωρῶ.

ποινή ἐξαγορά, τιμωρία, ἐκδίκησις, φωνὴ τοῦ αἵματος· ἔθεν των ποσθεν δμαθέντων Ταυταλιδῶν ἐκβαίνει ποινά γ' εἰς οἴκους 199 ἔκτοτε (ἀπὸ αὐτὴν τὴν πηγὴν, ἀπὸ αὐτὴν τὴν αἰτίαν) ἢ φωνὴ τοῦ αἵματος τῶν πρότερον φονευθέντων Ταυταλιδῶν εὐρίσκει ἐκδίκησιν (ἱκανοποιῆσιν) πλήττουσα τοὺς οἴκους (τὴν ἐκάστοτε ἐπερχομένην γενεὰν τῶν Ταυταλιδῶν, νῦν δὲ τὸν Ὀρέστην)· ἀντιπάλους ποινας δίδωμι 446 πληρώνω σωστά, με ἀνάλογον τιμωρίαν, τὸ κακὸν πού ἔκαμα.

πολέσιν 1264 πολλοῖς.

πόλισμα πόλις.

πολύανωρ πολυάνθρωπος, πολυσύγχαστος· πολυάνωρι ἐν ξενόντι θρόνῳ (ἐνν. θῆκε) θάωση βροτοῖς θεσφάτων ἀουδαῖς 1281 ἐντὸς τοῦ ἱεροῦ, ὅπου συρρέουν πάμπολλοι ξένοι, ἐνέβαλεν εἰς τοὺς θνητοὺς πίστιν εἰς τοὺς (ἐμμέτρους) χρησμούς.

πολύθυρος 727 ἦτο ἢ ἐπιστολὴ ἢ ἀποτελουμένη ἐκ πολλῶν πινακίδων, αἵτινες ἐκαλοῦντο θύραι ἢ θυρίδες ἢ πτυχιὰ.

πολυόρνιθος ὁ ἔχων πολλοὺς ὄρνιθας (πτηνὰ)· πολυόρνιθος αἶα,

λευκά ἀκτὰ 435 εἶναι ἡ Λευκὴ (σήμερον Φιδονήσι), ἐρημόνησος ἐν τῷ Εὐξείνῳ πόντῳ ἀπέναντι τῶν ἐκβολῶν τοῦ Ἰστροῦ (Δουνάβειας). Ἐκλήθη Λευκὴ διὰ τὸ χροῖμα τῶν βράχων τῆς ἡ, κατ' ἄλλους, διὰ τὰ λευκά πτηνά, τὰ ὅποια ἐν μεγάλῳ ἀριθμῷ διέμενον ἐπ' αὐτῆς. Ἐλέγετο ἐπίσης Νῆσος ἡ Δρόμος τοῦ Ἀχιλλέως (ὁ Εὐριπ. ποιητικῶς) : Ἀχιλλῆος δρόμους καλλισταδίους τὸ ὠραῖον στάδιον, ὅπου ἐγυμνάζετο ὁ Ἀχ. μετὰ τὸν θάνατόν του. Βέβαιον εἶναι ὅτι ὁ Ἀχιλλεὺς ἐλατρεύετο εἰς τὴν ἀπέναντι τῆς νήσου περιοχὴν, ὅπου εὐρέθη καὶ βωμὸς πρὸς τιμὴν αὐτοῦ ἰδρυμένος. Τὸ τὰν πολυόριθον ἐπ' αἶαν ἐξαρτᾶται ἐκ τοῦ ἐπέρασαν, τὸ ὅποιον ἐνοθεῖται καὶ ἐνταῦθα ἐκ τοῦ στίχου 424. Ὁ Χορὸς διερωτᾶται : πῶς ἔφθασαν οἱ ξένοι ἐκ τοῦ Βοσπόρου εἰς τὴν χώραν τῶν Ταύρων ; παρέπλευσαν τὴν Θράκην (παρ' ἄλιον αἰγιαλὸν 425) ἢ ἔπλευσαν ἀνατολικώτερον (ἄξεινον κατὰ πόντον 438) με εὐνοϊκὸν ἄνεμον (πηλαισιτίοισι προαῖς 430), νότιον ἢ δυτικὸν (αἰθραῖς σὺν νοτιάις ἢ πνεύμασι Ζεφύρου 433 - 434), καὶ ἀφήσαντες ἀριστερά τῶν τῆν Λευκὴν ἦλθον εἰς τὴν Κριμαίαν ;

πολύπτυχος 677 πολυχάρυδρος.

πομπή : σχέτλια πομπαὶ 651 μαῦρο ταξίδι (ἐνν. τοῦ Πυλάδου),
πόνημα ἔργον.

πόνος 114 ἄθλος, κινδύνευμα : πόνου 661 ἀγῶνες, 988 βάσανα : διὰ πόνου ἄγει ὁδηγεῖ διὰ μέσου δαιμασιῶν 729 κίνδυνος : βλ. πίπτω.

πορθέομαι - οὔμαι 302 καταστρεφομαι, ἀφανίζομαι.

πορθμεύω διαβιβάζω, μεταφέρω (κυρ. διὰ στενοῦ θαλασσίου πόρου ἢ ποταμοῦ), διαπορθμεύω : πορθμεύω ἴχνος 266, πόδα 936 φέρω τὸ βῆμα, βαδίζω, ἔρχομαι : τίμη λόγῳ πορθμεύετε ; 1358 με ποίαν δικαιολογίαν, με ποῖον δικαίωμα, μεταφέρετε ; πορθμεύω διωγμὸν 1435 ἐπιχειρῶ καταδιώξιν : πορθμεύειν πλάτη 1445 ὥστε νὰ διασχίξῃ (τὰ νῶτα τῆς θαλάσσης) διὰ τοῦ πλοίου.

πορθμῖς ἀκάτιον, πέραςμα, σκάφος.

πόρος πέραςμα : πόρος ἄπορος 897 πέραςμα, τὸ ὅποιον ἐφαίνετο ἀδύνατον : ἀνέλπιστος σωτηρία : 875 διέξοδος, τρόπος φυγῆς, σωτηρία : 253 θάλασσο.

πορφυρευτικός ὁ ἀνήκων εἰς τοὺς πορφυρεῖς ἢ πορφυρευτὰς, τοὺς ἀλιεῖς τῆς πορφύρας (κογχυλίου, ἐξ οὗ ἐλαμβάνετο χρωστικὴ οὐσία) : πορφυρευτικαὶ στέγαι 263 τόπος διαμονῆς πορφυραλίων.

πόσις ὁ, ὁ σύζυγος.

ποτάομαι - ὤμαι πετώ.

ποτέ (ἐν ἐρωτήσει, π.χ. 472, 479) τάχα, ἄρά γε, τέλος πάντων.

πότνια σεβαστή· 463 καὶ 533 ἢ Ἄρτεμις· 1123 ἢ Ἰφιγένεια.

πράσσω εὐρίσκομαι εἰς μίαν κατάστασιν (καλὴν ἢ κακὴν, μέση λέξις)· **πράσσοιθ'** ἂ **πράσσω** 692 ἀφοῦ ἔχω τὴν τύχην ποῦ ἔχω· καλῶς **πράσσω** 1185 **εἰ** **πράσσω** εὐτυχῶ· **πράσσω** κακῶς 353 δυστυχῶ (βλ. **δυστυχής**)· **πράσσω** κοινὰ (ἐνν. Ἄργει) 668 συμμερίζομαι τὴν τύχην (τοῦ Ἄργου).

πρέσβειρα πρεσβυτέρα.

προδίδωμι 706 ἐγκαταλείπω.

προθυμία· πολλὴ δέ τις **προθυμία** σε τοῦδ' ἔχουσα **τυγχάνει** 615 σὲ κατέχει μεγάλη ἐπιθυμία αὐτοῦ (τοῦ θανεῖν).

πρόθυμον τό, 989 **προθυμία**, ζωηρά ἐπιθυμία· τὸ **πρόθυμον** ἔχω Ἄργει γενέσθαι ἔχω τὴν ζωηράν ἐπιθυμίαν νὰ ἔλθω εἰς τὸ Ἄργος· 1023 τόλμη, θάρρος.

προκαλύπτω 312 θέτω ὡς **προκάλυμμα**· ὁ Πυλάδης μὴ ἔχων ἀσπίδα ἔθεσεν ὡς **προκάλυμμα** τοῦ Ὁρέστου τὰς εὐπῆρους ὑφὰς πέπλων τὸ καλοῦφασμένον ἱμάτιόν του.

προκείμαι· τὴν **προκειμένην** σπουδὴν ἔχοντες 1433 ἐπειγόμενοι διὰ τὸ **προκειμένον** ζήτημα.

προμηθία πρόνοια.

πρὸς· πρὸς δὲ 548 πρὸς τούτοις δέ· πρὸς δ' ἀπόλεσέν τινα μὲ τὸ νὰ ἀποθάνῃ ἐκεῖνος κατέστρεψε καὶ κάποιον ἄλλον (δηλ. ἐμέ).

προσάμβασις **προσανάβασις**· δωμάτων **προσαμβάσεις** ἐκβησόμεσθα 97 θὰ ἀναβῶμεν καὶ θὰ φθάσωμεν ἕως εἰς τὸ ἐπάνω μέρος τοῦ ναοῦ· ἢ ἐκ τοῦ ἐκβησόμεσθα σημαίνει τὸ τέρμα.

προσάντης ἀνωφερής, δύσκολος, δυσάρεστος.

προσβαίνω 195 **προστίθεμαι**· **προσέβα** δωρ., ἀττ. **προσέβη**.

προσεῖω 370 **σειώ** τι (εὐχάριστον) ἐνώπιόν τινος ὡς δόλωμα (διὰ νὰ τὸν κάμω νὰ ἔλθῃ πλησίον μου), **προβάλλω**, **μεταχειρίζομαι** ὡς **πρόσχημα**.

προσῆκω 550 συγγενεύω.

πρόσπολος ὁ, ἡ, θεράπων, θεράπαινα.

προστίθῃμι· **προστίθῃμι** δεσμὰ 1204 ἐπιβάλλω δεσμὰ, δένω.

προστροπή τροπή πρὸς τινα, **προσφυγή**, **δέσεις**· **θεῆς** τῆσδε **προσ-**

τροπήν ἔχω 618 τὸ χρέος μου εἶναι νὰ ἐξευμενίζω αὐτὴν ἐδῶ τὴν θεάν.

πρόσφαγμα σφάγιον, θύμα· πρόσφαγμα θεᾶς 458 θύματα προωρισμένα διὰ τὴν θεάν.

πρόσω πόρρω, μακράν, πάρα πέρα, πρὸς τὰ ἐμπρός· λόγου πρόσω 839 περισσότερον ἢ ἕσον δύναται τις νὰ παραστήσῃ διὰ λόγων. Πρβλ. κρεῖσσον ἢ λόγοισιν 836, μύθων πέρα 900.

προτίθεται 1218 θέτω ἐνώπιόν μου· 1225 ὀρίζω ἐκ τῶν προτέρων, ἔχω τὴν πρόθεσιν, σκοπεύω.

πρότονοι οἱ, τὰ σχοινία τὰ ἀπὸ τὴν κορυφὴν τοῦ ἴστοῦ πρὸς τὴν πρῶραν καὶ τὴν πρύμνην προτεινόμενα καὶ χρησιμεύοντα πρὸς στερέωσιν αὐτοῦ, « στάντζοι », « στράλια »· 1134 βλ. ἐκπετάνημι.

προὔργου 309 προσφόρως (διὰ τοὺς βοσκούς).

πrouφείλω ὀφείλω ἀπὸ πρίν· κἀμοί τι πrouφείλει κακὸν 523 καὶ μαζί μου ἔχει κάποιον ἀνεξόφλητον παλαιὸν λογαριασμόν· ἡ Ἰφιγένεια λέγει κἀμοί, διότι καὶ ὁ Ὀρέστης εἶχεν εἶπει ὅτι ἡ Ἑλένη ἐπέστρεψε διὰ τὸ κακὸν ἐνὸς τῶν ἰδικῶν του, ἐννοῶν τὸν πατέρα του.

πρύμνηθεν ἀπὸ τὴν πρύμνην. Ἐν 1348 ὁ Ὀρέστης καὶ ὁ Πυλάδης ἔλεύθεροι, ἐνῶ πρότερον ἦσαν δεμένοι (ἐκ δεσμῶν), ἴσταντο ἐπὶ τῆς ἀκτῆς πρὸς τὸ μέρος τῆς πρύμνης τοῦ πλοίου.

πρυμνήσιος ὁ ἀνήκων εἰς τὴν πρύμνην, « πρυμνίος »· κλίμακας ἦγον διὰ χειρῶν πρυμνησίας 1351 κρατοῦντες εἰς τὰς χειρὰς των κλίμακα ἔφερον αὐτὴν πρὸς τὴν πρύμνην· τὸ πρυμνησίας προληπτικὸν ἐπιρρηματικὸν κατηγορούμενον· τὰ πρυμνήσια τὰ παλαμάρια ἢ σχοινία, διὰ τῶν ὁποίων δένουν τὸ ἀγκυροβολῆσαν πλοῖον ἀπὸ τὴν πρύμνην εἰς τὴν ξηράν, « πρυμάτσες »· ἐν 1356 εἶχον μὲν λύσει τὰ πρυμνήσια, ἀλλὰ δὲν εἶχον ἀνασύρει ἀκόμη αὐτὰ εἰς τὸ πλοῖον.

πρωτόγονος 209 πρωτότοκος.

πτανός δωρ., ἀπτ. πτηνός, πετρωτός.

πτυχή δίπλα· πτυχή δέλτου 760 πινακίς ἐπιστολῆς (βλ. δέλτος)· πτυχαὶ 9 καὶ 1082 ἀνωμαλίας τοῦ ἐδάφους, κοιλάδες.

Πυθῶν - ῶνος ἡ, ἡ θέσις ὅπου οἱ Δελφοὶ καὶ αὐτοὶ οἱ Δελφοί.

πυλωρός θυρωρός· ἡ πυλωρός (τοῦ ναοῦ) ἱέρεια· πρβλ. κληδοῦχος.

πυρόμαι - οὔμαι ῥίπτομαι εἰς τὴν πυράν, καίομαι.

πυρός ἀνημμένη δάξ, λάμψις· ἐν 1216 φλόγες θείου, δι' οὗ ἀπελύμαινον.

πῶμα ποτόν.

ράνις σταλαχματιά· αίμακται ῥανίδες χειρόβιον 645 φονικόν (εἰς θανάτωσιν προορίζον) ῥάντισμα με ἤγιασμένον ὕδωρ.

ράπτω 681 σχεδιάζω, ἐξυφαίνω, μηχανορραφῶ.

ῥηγμῖν ἢ -ις -ινος ἦ, ἀκτῆ.

ῥιπή (ῥίπτω) ῥίξιμον, ὀρμή· ποδῶν ῥιπή 885 πεζοπορία.

ῥόθιος ῥοχθῶν, πλαταγῶν· τὸ ῥόθιον κτύπημα τοῦ κύματος με τὴν κώπην καὶ ὁ ἐξ αὐτοῦ κρότος· δίκροτα ῥόθια εἰλατίνας κώπας 407 εἶναι τὰ καὶ ἀπὸ τὰς δύο πλευρὰς τοῦ πλοίου κροτοῦντα κτυπήματα τῆς ἐλατίνης κώπης (αἰ δοτ. ῥόθιοις καὶ αἰθραις ὀργανικαί)· 426 (καὶ ἄλλ.) κύμα· σύντ. : ἐπὶ ῥοθίῳ Ἀμφιρόιτας.

σάλος ταραχώδης κίνησις· θαλασσοταραχή· 46 σεισμός.

σαφῆς 919 εἰλικρινής.

σέβω σέβομαι, τιμῶ· σέβω τὸν προκείμενον νόμον 1189 τηρῶ τὸ κρατοῦν ἔθιμον· σέβομαι 648 μακκαρίζω· τὸ τύχας μάκαρος 647 γεν. τῆς αἰτίας.

σέθεν σοῦ· πρὸς σέθεν 365 καὶ 368 ποιητ. αἴτιον.

σέλας φῶς· σέλας λαμπάδων 1224 ἀνημμένοι λαμπάδες· νοητέον (κατὰ ζεῦγμα ἐκ τοῦ ἐκβαίνοντος 1222) ἐκφερόμενον.

σεμνός σεβαστός, ἱερός.

σεύομαι τίθεμαι εἰς ταχεῖαν κίνησιν, ὀρμῶ.

σημαίνω κάνω σῆμα, φανερώω, ἀγγέλλω, ἐκθέτω, ἀναφέρω· ὑποδηλῶ νοερῶς (1233)· 1203 σύντ. : τὸ σημαίνειν τότε ἐστὶ σὸν ἰδικόν σου ἔργον εἶναι νὰ δηλώσης (νὰ ὑποδείξης) τοῦτο· ἐν 1209 ἐκ τοῦ σημανεῖ (οὐχὶ ἐκ τοῦ πέμψον) τὸ πόλει· τὰς ἐκεῖθεν σημανῶν τύχας 1410 ἵνα ἀναγγείλω ἐκεῖθεν τὰ ἐκεῖ συμβάντα.

σήμαντρον σφραγίς· σημάντροισιν ἐσφραγισμένοι 1372 «σημαδενοί», τραυματισμένοι.

σιγῶμενον ἀπόρητον.

σκηπτοῦχος ὁ κρατῶν τὸ σκῆπτρον. Ἡ Ἰφιγένεια, ὅταν μετέβαινεν εἰς τὴν Αὐλίδα, ἀφῆκε τὸν Ὀρέστην σκηπτοῦχον Ἀργεῖ 235, βασιλόπουλο προωρισμένον νὰ κρατήσῃ τὸ σκῆπτρον τοῦ Ἀργεῖου.

σκήψις δικαιολογία· 122 σύντ. : οὐδεὶς μόχθος φέρει τοῖς νεοῖς σκήψιν· (τοῦ μὴ μοχθεῖν, δηλ. τῆς ἀποφυγῆς τοῦ μόχθου).

σκόλοψ ὁ, πάσσαλος· σκόλοπι πῆγνημι 1430 ἀνασκολοπιζῶ.

σκοπέω - ῶ (καὶ σκοπέομαι-οῦμαι) ἐξετάζω, ἐρευνῶ, κατασκοπεύω.

σκότος ὁ, τὸ σκότος· 1025 βλ. ἐκσώζω.

σκυῖλα λάφυρα.

σοφίσμα τέχνασμα, ἐπινόημα· σοφίσματα 380 « ξυπνάδες »· 1031 βλ. ἀνία.

σπάω - ᾧ ἀνασπῶ, σύρω.

σπουδή βία· 1433 βλ. πρόκειμαι.

σταθμός 49 στῦλος, κίων.

στέγος τό, στέγη· οἰκων ὄντες ἐν ταυτῷ στέγει 950 ἄν καὶ ἦσαν ὑπὸ τὴν αὐτὴν στέγην.

στείχω βαδίζω, πηγαίνω· στείχε καὶ σήμαινε σὺ 1211 λέγει ὁ Θόας εἰς ἓνα τῶν ἀκολούθων του.

στέλλω στήνω, διευθετῶ, εὐτρεπίζω, ἀποστέλλω, συνοδεύω, μεταφέρω· ἐστείλαμεν ναῦν ποντίαν (κατηγόρ.) 70 κατηυθύνσαμεν τὸ πλοῖον διὰ μέσου τῆς θαλάσσης.

στενάζω· ἐστέναξας τοῦτο 550 σύστοιχ. ἀντικ.

στενόπορος ὁ ἔχων στενὸν πέρασμα· τοιοῦτον ἦτο τὸ μεταξὺ τῶν Συμπληγάδων πετρῶν 888.

στερομαι καὶ στεροῖσκαμαι καὶ στεροῦμαι· στερεῖσα 474 μτχ. παθ. ἀορ. β'. ἐν 1058 ὑποκ. τοῦ στερηθῆναι τὸ με εὐκόλως ἐννοούμενον ἐκ τοῦ τᾶμ' 1057· τὸ δὲ τᾶμ' ἐν ὑμῖν ἐστὶν ἡ τύχη μου ἐξατῶται ἀπὸ σᾶς.

στερρός 206 τραχύς, σκληρός· βλ. λόχιος.

στεφανώω - ᾧ 1499 βλ. Νίκη.

στίβος ὁ, (στείβω πατῶ) ὁδός· 67 σύντ. : ὕρα μὴ τις βροτῶν ἐστὶν ἐν στίβῳ.

στόλος 1135 τὸ ἐξέχον μέρος τῆς πλώρας, ἔμβολον· βλ. ἐκπετάννυμι.

στόμιον στόμα, ἀνοιγμα, χαλινός (κυρίως : τὸ σιδηροῦν τεμάχιον τὸ τιθέμενον εἰς τὸ στόμα τοῦ ζώου)· ὡσθ' αἱματηρὰ στόμι' ἐπεμβάλειν ἐμοὶ 935 (ναί, τόσον) ὥστε μοῦ ἔβαλον χαλινόν, πού μ' ἔκανε νὰ ματώνω.

στομόω - ᾧ φιμώνω, φράττω· δειναῖς ἐχίδναις εἰς ἔμ' ἐστομωμένη 287 κατευθύνουσα ἐναντίον μου τὰς φοβερὰς ἐχίδνας, με τὰς ὁποίας εἶναι ὠπλισμένη (περιπεφραγμένη).

Στρόφιος βασιλεὺς τῆς Φωκίδος, γαμβρός ἐπ' ἀδελφῆ τοῦ Ἁγαμέμνονος.

στυγέω - ᾧ μισῶ.

στύφλος σκληρός, τραχύς.

σύγγονος ό, ή, αδελφός, αδελφή.

συγκυναγός σύντροφος εις τό κυνήγιον.

συγκυρέω - ὦ συμπίπτω, συμβαίνω.

συγχωρέω - ὦ μέλλ. -σομαι (741), βαίνω πρὸς τό ἴδιον μέρος, συναντῶμαι, συγκρούομαι· ἐν 741 συμφωνῶ, παραδέχομαι· δισσαι (= δύο) *συγχωροῦσαι πέτραι ἀξείνου πόντου* 124 εἶναι αἱ Συμπληγάδες, αἱ ὁποῖαι κατὰ τὸν μῦθον ἔμειναν ἀκίνητοι ἀφ' ἧς διήλθε διὰ μέσου αὐτῶν ή 'Αργώ' ὁ Εὐριπίδης με ποιητικὴν ἐλευθερίαν τὰς φαντάζεται (ἐν τῷ χωρίῳ τούτῳ) εις τὸν Κιμμέριον Βόσπορον, ἐνῶ συνήθως τὰς ἐτοποθέτουν εις τὸν Θρακικὸν Βόσπορον.

συθεις μτχ. παθ. ἀορ. τοῦ σεύομαι τίθεμαι εις ταχεῖαν κίνησιν, ὄρμῳ.

συλάω - ὦ κλέπτω, στερῶ· συντάσσεται με δύο αἰτιατικὰς.

συλλήπτωρ βοηθός, συνεργός.

συμβαίνω : *ἅπαντα συμβαίη καλῶς* 1055 «εἶθε ὅλα νὰ πᾶνε καλά ». 'Ο 'Ο. ἤρχισεν ἐκφράζων τὴν ἐλπίδα ὅτι ή ἐπιχειρήσις των θα ἐπιτύχη (τὰ δ' ἄλλα ἴσως...), ἀλλὰ διακόψας ἑαυτὸν ἐκφράζει τό αὐτὸ ὡς εὐχὴν.

συμβάλλω 55 ἐξηγῶ, κρίνω.

συμμοχθέω - ὦ συμμερίζομαι τοὺς μόχθους, τοὺς ἀγῶνας.

συμπλέω εἶμαι συνταξιδιώτης, ἀπλοῦς ἐπιβάτης.

συμφορὰ γεγονός, περίστασις· *ποία συμφορᾷ* ; 549 ὑπὸ τίνος περιστάσις ; ἀπὸ τί ; *συμφοραὶ* 850 περιπέτεια.

σύναιμος ὁμαιμος (ὁ ἰδέ).

συναντάω - ὦ : *μὴ συναντῶεν φόνῳ* ; 1210 διὰ νὰ μὴ συναντοῦν τοὺς φονεῖς ; εὐκτική, διότι τό νόημα εἶναι κυρίως : ὁ ἄγγελος πρέπει νὰ δηλώσῃ εις τοὺς πολίτας ὅτι διετάχθη (παρωχ. χρόνος) ή ἐντὸς τῶν οἰκιῶν παραμονή, διὰ νὰ μὴ κτλ.

συναποκάμνω ἀποκάμνω ὁμοῦ, συγχρόνως· 1371 βλ. *ξυνάπτω*.

συνάπτω ἐνώνω· ἐν 375 ή 'Ιφ. οὐ *συνῆψε στόμα κασιγνήτη* (κυρ. στόματι κασιγνήτης) δὲν τὴν ἐφίλησεν· ἐν 59 ἐφαρμόζω, σχετίζω, ἀποδίδω.

συνδοκέω - ὦ φαίνομαι ὁμοίως εὐλογος· *συνδοκεῖ* (ἀπρόσ.) ὑπάρχει· *αὐτὴ γνώμη· σοὶ συνδοκεῖν χρεῶν* 71 πρέπει νὰ συμφωνήσῃς μαζί μου.

συνδρομάς ἡ συντρέχουσα, *συγχωροῦσα* 124, συμπληττομένη· πέ-
τραι *συνδρομάδες* 421 αἱ Συμπληγάδες.

συνεκπονέω - ᾧ συμπράττω, βοηθῶ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν.

συνεκτραφεῖς τῷ Ὁρέστη εἶναι ὁ Πυλάδης (709), διότι ὁ Ὁρ.
ἀνετράφη ἐν τῷ ἀνακτόρῳ τοῦ Στροφίου, ἀποσταλεῖς εἰς αὐτὸν ὑπὸ τῆς
Ἡλέκτρας μετὰ τὸν φόνον τοῦ πατρὸς των.

συνερείδω συσφίγγω· οἶδε *χωροῦσι δίδυμοι συνερισθέντες χέρας*
δεσμοῖς 456 νά, ἔρχονται οἱ δύο, ἔχοντες τὰς χεῖρας σφικτὰ συνδε-
μέναις (ἐνν. ὀπίσω ἀπὸ τὴν ῥάχιν) μὲ δεσμά. Διεσώθησαν σαρκοφάγοι,
ἐπὶ τῶν ὁποίων εἰκονίζεται ἡ σκηνὴ αὕτη : Σκύθης μὲ ἀσιατικὴν περι-
βολὴν ὀδηγεῖ τὸν Ὁρέστην καὶ τὸν Πυλάδην εἰς τὴν Ἰφιγένειαν, ἡ
ὁποία ἰσταμένη πλησίον τοῦ ἀγάλματος τῆς Ἀρτέμιδος τοὺς παρατηρεῖ
ἔχουσα συμπεπλεγμένας τὰς χεῖρας· ὅπισθεν τοῦ ἀγάλματος ἀνθρωπίνη
κεφαλὴ ἐμπεπηγμένη εἰς κλάδον πεύκης.

σύνοδος συναπάντημα· *κινάνει σύνοδοι θαλάσσης* 392 εἶναι ὁ Βόσ-
πορος, ὅπου γίνεται ἡ σύνοδος τῶν ὑδάτων τοῦ Εὐξείνου καὶ τῆς Προ-
ποντιδος. Κατὰ τὸν μῦθον ὠνομάσθη Βόσπορος, διότι ἐπέρασεν ἐκεῖθεν
ἡ βοῦς (βοὸς πόρος), δηλ. ἡ κόρη τοῦ βασιλέως τοῦ Ἄργους Ἰνάχου
Ἰώ, ἥτις μεταμορφωθείσα ὑπὸ τῆς ζηλοτύπου Ἥρας εἰς ἀγελάδα καὶ
ὑπὸ οἴστρου (βλ. λέξιν) ἐλαυνομένη περιεπλανᾶτο, μέχρις ὅτου εὔρε
τὴν ἡσυχίαν τῆς εἰς τὴν Αἴγυπτον.

συναμαίμων = ὄμαιμος (ὁ ἰδέ).

συντίθημι θέτω μαζί· *συντίθημι εἰς ἔν* 1016 συνδυάζω.

σύντροφος ὁ ὁμοῦ τραφεῖς. Διὰ τὸ ὅλον χωρίον 1119 βλ. *δυσδαι-
μονία*.

σφαγεῖον ἀγγεῖον εἰς ὃ ἔρρεε τὸ αἷμα τῶν σφαζομένων ζώων· ἐς
χέρυβας τε καὶ σφαγεῖα 335 διὰ νὰ ῥαντισθοῦν μὲ ἡγιασμένον ὕδωρ
καὶ νὰ σφαγοῦν.

σφέ, αἰτ. τοῦ *σφεῖς*, αὐτούς, αὐτάς (παρὰ τοῖς τραγικοῖς καὶ ἐνι-
κοῦ ἀριθμοῦ).

σχέτλιος δυστυχῆς, ἄθλιος· *σχέτλιοι πομπαῖ* 651 « μαῦρο ταξίδι »
ἐνν. τοῦ Πυλάδου).

σχῆμα 246 περιβολή.

τάμα ἐν 1195 ἔχει δύο σημασίας : α') τὰ ἱερατικά μου καθήκοντα
(οὕτως ἀντιλαμβάνεται αὐτὸ ὁ Θόας), β') τὸ σχέδιον τῆς φυγῆς μου.

τάνόντα τὰ ἐνόντα.

Ταντάλειος ὁ ἀνήκων εἰς τὸν Τάνταλον καὶ (τὸ ἐπίθ. ἀντὶ τοῦ πατρωνυμικοῦ *Τανταλίδης*) ὁ υἱὸς τοῦ Ταντάλου· πρβλ. *Ἀγαμειμόνεις, Τυνδαρεία*.

Τάνταλος βασιλεὺς τῆς Φρυγίας, πατὴρ τοῦ Πέλοπος. Κατὰ τὸν μῦθον καλέσας εἰς γεῦμα τοὺς θεοὺς παρέθεσεν εἰς αὐτοὺς φαγητὸν παρασκευασθὲν ἀπὸ τὰς σάρκας τοῦ υἱοῦ του, τὸν ὅποιον εἶχε σφάζει. Ἄλλ' οἱ θεοὶ (πλὴν τῆς Δήμητρος) τὸ ἀντελήφθησαν καὶ τὸν μὲν Πέλοπα ἐπανάφεραν εἰς τὴν ζωὴν, τὸν δὲ Τ. κατεκρήμνισαν εἰς τὸν Τάρταρον· τὰ *Ταντάλου θεοῖσιν ἐστιάματα* 387 τὸ ὑπὸ τοῦ Τ. εἰς τοὺς θεοὺς παρατεθὲν γεῦμα· τὸ ἐστιάματα ἐπεξηγεῖται διὰ τοῦ ἡσθῆναι βορᾶ παιδὸς (388), ὑποκείμενον δὲ τοῦ ἡσθῆναι ἐννοεῖται τὸ θεοῦς.

τάπιχώρια 280 τὰ ἐπιχώρια, τὰ θυσιαζόμενα κατὰ τὴν συνήθειαν τοῦ τόπου.

ταραγμός σύγχυσις.

ταρβέω - ὦ φοβοῦμαι.

ταρσός τὸ πλατὺ μέρος τῆς κώπης καὶ αὐτὴ ἡ κώπη· 1346 βλ. *πίτυλος*.

τάσσομαι: ποῦ πόνου τετάξεται ἡμῖν ; 1064 εἰς ποῖον σημεῖον τοῦ ἀγῶνος θὰ τὸν τοποθετήσωμεν ; τί ἔργον θὰ τοῦ ἀναθέσωμεν ;

Ταυρικὴ (*χθών*) ἡ χώρα τῶν Ταύρων.

Ταῦροι λαὸς σκυθικὸς κατοικῶν τὴν Ταυρικὴν χερσονησον, τὴν σημερινὴν Κριμαίαν.

Ταυροπόλος ἐπωνύμιον τῆς Ἀρτέμιδος. Πρὸς τιμὴν τῆς θεᾶς ἐτελοῦντο εἰς τὰς Ἀραφηνίδας Ἀλάς τῆς Ἀττικῆς τὰ *Ταυροπόλια*. Ὁ Εὐρ. νομίζει (1454) ὅτι τὸ *Ταυροπόλος* παράγεται ἐκ τῶν λέξεων *Ταυρικὴ* καὶ (*περι*) πολῶ· ἡ ἐτυμολογία αὕτη δὲν εἶναι βεβαίως δυνατὸν νὰ εἶναι ὀρθή, ἀλλὰ καὶ σήμερον δὲν εἶναι ἀσφαλῶς γνωστὸν πόθεν παρήχθη ἡ λέξις· (ἀρχικῶς ἐσήμαινεν ἴσως : ἡ ὀχυρὸς ἐπὶ ὀχλήματος συρομένου ὑπὸ ταύρων ἢ ἡ θηρεύουσα ταύρους ἢ ἡ προκαλοῦσα ταυρομαχίας).

τάφ' 540 τὰ ἀπό.

τέγγω βρέχω.

τεκνόομαι - οὔμαι τίκτω· 1262 βλ. *Χθών*.

τέκος τό, τέκνον.

τεκταίνομαι 951 μηχανεύομαι, τεχνήντως καθιστῶ.

τελευταία δωρ., άπτ. *τελευτή*, τέλος· ά δ' έπ' αὐτοῖσι τελευταία τίς ένν. εἶσαι) ; 873 έπειτα δέ άπ' αὐτά ποῖον θά εἶναι τὸ τέλος ;

τέρψις : ές τέρψιν εἶμι 797 θά άπολαύσω τῆς τέρψεως.

τεῦχος τό, άγγεῖον.

τέχνη 53 έργον, άξιωμα· τιμῶ τήνδε τέχνην ξενοκτόνον άσκάω αὐτὸ τὸ έργον μου, τὸ όποῖον συνίσταται εἰς τὸ νά θυσιάζω τοὺς ξένους (κυρ. νά έκτελῶ τὰ προκαταρκτικά τῆς θυσίας)· τέχναι 24 δόλοι, τεχνάσματα· Ὀδυσσέως τέχναι, διότι τοῦ Ὀδ. έπινόησις ἦτο νά καλέσουν τὴν Ἴφ. εἰς τὴν Αὐλίδα ὑπὸ τὸ πρόσχημα ὅτι θά τὴν ένύμφευσον μὲ τὸν Ἀχιλλέα, ένῶ έπρόκειτο νά τὴν θυσιάσουν· τέχνην θέμενος 712 δόλω χρησάμενος.

τέχνημα 1355 τέχνασμα.

τηλόσε μακράν.

τηλύγετος ὁ εύρισκόμενος πολὺ μακράν τῆς πατρίδος του.

τημελέω - ῶ φροντίζω (παρ' ἡμῖν σύνηθες τὸ *άτημέλητος*).

τίθημι : τίθημι ἴχνος ποδός 752 πατῶ τὸ πόδι μου· τίθεμαι παρ' οὐδέν 732 παραμελῶ· εὖ τίθεμαι τὸ έμαντοῦ 1003 τακτοποιῶ τὴν ὑπόθεσίν μου· σύντ. : σὺ τύχοις άν νόστου θέμενος τὸ σαντοῦ εὖ.

τιμή : τιμὰς έχω 748 έχω τὸ άξιωμα (τῆς ιερείας).

τιμωρέω - ῶ (μετὰ δοτ.) βοηθῶ, ίκανοποιῶ· τιμωρόμαί - οὔμαι (μετ' αίτιατ.) τιμωρῶ, έκδικοῦμαι.

τίνω πληρώνω· δίκας τίνω 339 τιμωροῦμαι· τίνομαι (άόρ. *εἰσεισάμην* 78) λαμβάνω έκδίκησιν.

τλάμων δωρ., άπτ. *τλήμων*, τάλας, δυστυχής.

τλήσομαι μέλλ. ρήματος μὴ άπαντῶντος έν τῷ ένεστῶτι, άόρ. *εἶτην*, παρακείμ. *τέτληκα*· τὰ δεινά τλήσεται 617 θά κάμη αὐτὸ τὸ φοβερόν τὸ λμημα.

τόκος τοκετός· τόκοις βαρύνεται 1228 εἶναι έγκυος.

τριγλυφος έπίθ., ὁ έχων τρεῖς γλυφάς· ὡς οὐσιαστ. ἡ *τριγλυφος* καὶ τὸ *τριγλυφον* μάρμαρον έχον γλυφὰς παραλλήλους καὶ τιθέμενον ὑπέρ τὸ έπιστύλιον τῶν δωρικοῦ ρυθμοῦ ναῶν· μεταξὺ τῶν τριγλύφων, αίτινες κατὰ τοὺς παλαιοτάτους χρόνους ἦσαν τὰ άκρα τῶν δοκῶν, έμενον κενά, όπαί· άργότερον έκάλυφθησαν διὰ πλακῶν, αίτινες έκλήθησαν *μετόπαι*.

τροχήλατος ὁ έπὶ τροχῶν έλαυνόμενος· *μανία τροχίλατος* 82 άναγκάζουσα τὸν ὑπ' αὐτῆς κατεχόμενον νά τρέχη ταχέως.

τυγχάνω 1321 ἐπιτυγχάνω· βλ. θαῦμα.

Τυνδαρεία ἡ ἀνήκουσα εἰς τὸν Τυνδάρεων καὶ (τὸ ἐπίθετον ἀντὶ τοῦ πατρωνυμικοῦ *Τυνδαρίς*) ἡ κόρη τοῦ Τυνδάρεω· ἐν 5 ἡ Κλυταιμῆστρα· πρβλ.· *Ἀγαμεμνόνειος, Ταντάλειος.*

τύχη: τὰς τύχας τίς οἶδ' ὅτι τοιαῖδ' ἔσονται ; 475 τίς οἶδεν ὧτιναι αἱ τύχαι ἔσονται τοιαῖδαι ; τὸ τὰς τύχας κατὰ πρόληψιν· δὸς τῇ τύχῃ 501 ἀπόδωσέ το εἰς τὴν τύχην· μία τύχη ἔχει 1065 μία τύχη ἀναμένει· ποίας τύχας ; 1209 τί πράγματα ;

ὑβρίζω κάνω κατάχρησιν τῆς δυνάμεώς μου, παρεκτρέπομαι· οὐ ποῦ νοσοῦντας ὕβρισεν δόμους ; 930 δὲν πιστεύω νὰ παρεξετράπη εἰς αὐθαιρεσίας ἐναντίον τοῦ εἰς κακὴν κατάστασιν εὐρισκομένου οἴκου.

ὑδραίνω βρέχω, χύνω, βαντίζω. Διὰ τὸ ὄλον χωρίον 159 κ.έ. βλ. κρατήρ.

ὑλοφορβός ὁ εἰς τὰ δάση βόσκων.

ὑμέναιος τραγούδι τοῦ γάμου.

ὑπείκω ὑποχωρῶ, φεύγω· τὸ νῦν ὑπέικον 327 τὸ τμῆμα (τῶν βοσκῶν), τὸ ὅποιον εἶχε πρότερον ἀποσυρθῆ.

ὑποπτεύω 1036 μαντεύω.

φάος φῶς· βλέπω φάος 674, ὀρῶ φάος 564 ζῶ· πρβλ. 608.

φάραγξ χάσμα, ῥήγμα.

φᾶρος τό, ὕφασμα· καλύπτρα· 1150 βλ. γένυς.

φάσαγον ξίφος· βάλλω φ. 785 καταφέρω, ἐμπήγω.

φάσματα 42 ὄνειρα. Οἱ ἀρχαῖοι ἐπίστευον ὅτι ἡ ἔκθεσις (ἀφήγησις) τῶν ὀνείρων των εἰς τὸν ἥλιον καὶ τὸν καθαρὸν ἀέρα ἦτο ἀποτροπή (ἄκος) τοῦ ἐξ αὐτῶν ἐνδεχομένου κινδύνου. Ὁ Εὐρ. χρησιμοποίησεν τὸ ἔθιμον τοῦτο, διὰ νὰ δικαιολογήσῃ τὴν ἐξοδὸν τῆς Ἰφ. ἐκ τοῦ ναοῦ.

φαῦλον τό, φαυλότης, κακοῦργα ἐνστικτα· ἐς τὴν θεὰν τὸ φαῦλον ἀναφέρω 390 εἰς τὴν θεὰν προσάπτω κακοῦργα ἐνστικτα.

φαῦλος 305 ἀνίκανος.

φέρομαι προσπαθῶ νὰ ἀποκτήσω· φέρομαι βάρος ὄλβου 416 κνηγῶ τὰ μεγάλα πλούτη.

φεύγω 512 εἶμαι φυγὰς (βλ. ἐκῶν)· 1004 ἀποφεύγω, παραιτοῦμαι ἐκ φόβου· σύντ. : οὐ μὴν φεύγω γέ τι (οὐδὲως παραιτοῦμαι τοῦ τολμήματος), οὐδ' εἰ χρωῶν με θανεῖν σώσασάν σε.

φθάνω προφθάνω, προλαμβάνω· ἐφθης μὲ μικρόν 669 « ἀπὸ λίγο

μ' ἐπρόλαβες », « αὐτὸ θὰ ἔλεγα κι' ἐγὼ τώρα » φθάσας λέγεις 669
προλαβῶν λέγεις.

φθονέω - ᾧ ἀποκρύπτω ἐκ φθόνου· τί φθονεῖς τοῦτο; 503 τί σὲ πει-
ράζει τὸ νὰ πῆς ;

φιλοικτίρμων ψυχοπονετικός.

φιλόπλουτος 411 βλ. αὖξω.

φιλότης φιλία· (ἐσμὲν ἀδελφῶ) φιλότητί γε εἴμεθα ἀδελφοὶ κατὰ
τὴν φιλίαν, ἀδελφικοὶ φίλοι.

φιλόφρων φίλα φρονῶν, φιλικῶς διακείμενος.

φίλτρον μέσον διεγεῖρον τὴν ἀγάπην, θέλγητρον· φίλτρον τι 1182
κάτι εὐχάριστον.

Φινειδης ἀπόγονος τοῦ Φινέως, βασιλέως τοῦ Σαλμυδησοῦ τῆς
Θράκης· αἱ ἀκταὶ τῶν Φινειδῶν 442 ἐξετείνοντο παρὰ τὸν Εὐξεινον ἀπὸ
τοῦ Θρακικοῦ Βοσπόρου μέχρι τῆς Θυριάδος ἄκρας (σήμερον Νιάδα)
καὶ ἦσαν ἄνθρωποι, ποτὲ δὲν ἠσύχαζον ἀπὸ τὴν τρικυμίαν.

φόβος 1037 βλ. ὄσιος.

φόνος 1230 μίασμα ἐκ φόνου.

φράζω 1267 ἀποκαλύπτω· βλ. ὄνοφερός.

φροιμιάζομαι προσιμιάζομαι, λέγω τὸ προοίμιον· τί φροιμιάζη
νεοχμόν ; 1162 τί δυσάρεστα νέα προμηγνύει τὸ προοίμιόν σου ;

φρονέω - ᾧ φρονῶ εἶ 353 εἶμαι εὐνοϊκᾶ διατεθειμένος, συμπαθῶ·
βλ. ὀυστυχῆς· φρονῶ μέγα 503 μεγαλοφρονῶ, εἶμαι ἀλαζών.

φροντιστέον δεῖ φροντίζειν· 467 σύντ.: φροντιστέον μοι πρῶτον ὡς
τὰ τῆς θεοῦ ἔχη καλῶς ὅπως τὰ τῆς λατρείας τῆς θ. ἐκτελῶνται καλῶς.

φροῦδος (πρὸ ὁδοῦ) ὁ ἀπελθὼν καὶ ἄφαντος γενόμενος· βεβᾶσι
φροῦδοι 1289 « ἔφυγαν καὶ πᾶνε » φροῦδος συθεῖς 1294 ἔφυγε βιαστικά.

φῶς: ὄρω φῶς 608 ζῶ· πρβλ. 564 καὶ 674.

φωσφόρος δηλ. φῶς (πυρσὸν) κρατοῦσα θεὰ εἶναι ἢ Ἄρτεμις
ὡς προσωποποιήσις τῆς σελήνης.

χαλάω - ᾧ χαλαρώνω· χαλῶ κλῆθρα 1304 ἀνοίγω τὴν θύραν.

χάρις: φέρω χάριν 14 χαρίζομαι, προξενῶ εὐχαρίστησιν· τίθεμαι
χάριν 602 καταθέτω εὐεργεσίαν, διὰ τὸ νὰ δύναμαι νὰ εἰσπράξω εὐγνωμο-
σύνην· χάριν ἐμήν 1444 πρὸς χάριν μου· 631 βλ. λείπω.

χείρ: ἐς χεῖρας ἦλθε 941 ἔλαβε τὴν λύσιν του διὰ τῶν χειρῶν μου,
« δόθηκε νὰ τὸ λύσω ἐγὼ ».

χειρόδομαι-οὔμαι κάνω υποχείριον, κυριεύω.

χερνίπτομαι βάντιζω με ἡγιασμένον ὕδωρ.

χέρνιψ ἡ, ὕδωρ διὰ νίψιμον τῶν χειρῶν· συχνὸν ἐν τῷ πληθ. *χέρνιβες* ἡγιασμένον ὕδωρ, ἀγνισμὸς δι' ἡγιασμένου ὕδατος· 643 βλ. *βάνις*.

χθόνιος ὁ ἀνήκων εἰς τὴν χθόνα, τὴν γῆν· *μαντεῖον Χθόνιον* 1247 *μαντεῖον τῆς Χθονός, τῆς Γαίας*.

χθῶν - χθονός ἡ, γῆ.

Χθῶν ἡ γῆ ὡς θεά, ἡ Γῆ, ἡ Γαῖα· *νύχια Χθῶν ἐτεκνώσατο φάσματ' ὄνειρων* (ἀρσ.) 1263 ἡ Χθῶν ἐγέννησε τὰς νυκτερινὰς ὄπτασις τῶν ὄνειρων, δηλ. συνέστησε τὴν ὄνειρομαντείαν, ἔδρυσεν ὄνειρομαντεῖον. Ἡ Χθῶν ἔπραξε τοῦτο, ἵνα ἀνταγωνισθῇ τὸ μαντεῖον τοῦ Ἀπόλλωνος. Οἱ προσερχόμενοι εἰς τὰ ὄνειρομαντεῖα κατεκλίνοντο εἰς σκοτεινὰ ὑπόγεια καὶ ἀπὸ τὰς μυστηριώδεις φωνάς, τὰς ὁποίας ἤκουον, συνηγον συμπεράσματα περὶ τοῦ μέλλοντος, ἢ ἐμφανιζόμενος εἰς αὐτοὺς, ἐνῶ ἔκοιμῶντο, ὁ θεὸς ἔδιδε τὸν χρησμόν.

χιλιοναύτας δωρ., ἀπτ. *χιλιοναῦτης*, ὁ συγκείμενος ἐκ χιλίων νεῶν (λέγεται καὶ *χιλιόνας*)· *κλεινὰ κόπια χιλιοναύτας μυριοτευχῆς* 141 *ἐνδοξος στόλος χιλίων νεῶν καὶ φέρων μυρίους ἐνόπλους*.

χοαί προσφορά ὑγρῶν (συνήθως μέλιτος, οἴνου, ὕδατος) πρὸς νεκρούς. Ἐν 61 ἡ Ἰφιγένεια εὐρισκομένη ἐν Ταύροις (*παροῦσα*) προσφέρει χοὰς πρὸς τιμὴν τοῦ ἀδελφοῦ μακρὰν κειμένου (ἀπόντι).

χοήρης ὁ χρησιμεύων εἰς τὴν ἐορτὴν τῶν Χοῶν· *χοῆρης ἄγγος Παλλάδος τιμῶν λεῶν* 960 ὅτι δηλ. ὁ λαὸς τῆς Παλλάδος τελεῖ « τὴν ἐορτὴν τοῦ χοήρους ἄγγους », δηλ. τὴν ἐορτὴν, καθ' ἣν ἕκαστος Ἀθηναῖος ἔχει ἐνώπιόν του ἄγγετον περιέχον ἓνα χοῦν ἀκράτου οἴνου καὶ πίνει ἐξ αὐτοῦ. Ἡ ἐορτὴ αὕτη, οἱ *Χόες*, ἦτο ἡ δευτέρα ἡμέρα τῶν Ἀνθεστηριῶν, Διονυσιακῆς ἐορτῆς, ἣτις ἐτελεῖτο κατὰ τὸν μῆνα Ἀνθεστηριῶνα (κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς ἀνοξίσεως) καὶ διήρκει ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας· κατὰ τὴν δευτέραν ταύτην ἡμέραν ὁ λαὸς συνηθροῖζετο εἰς χῶρον ἱερὸν τοῦ Διονύσου καί, ἀφοῦ ἔτρωγον, ἐρίνετο ἄγων οἴνοποσίας· ὁ πρῶτος κενώσας τὸ χοῆρες ἄγγος (χοῖς = 3,28 λίτραι, 1 ὀκ. καὶ 64 δράχμια) ἐλάμβανεν ὡς βραβεῖον ἄσκον οἴνου. Κατὰ τὴν πρώτην ἡμέραν τῶν Ἀνθεστηριῶν, τὴν *Πιθιογίαν*, ἦνοιγον πίθους νέου οἴνου, κατὰ δὲ τὴν τρίτην, τοὺς *Χύτρος*, προσέφερον εἰς τὸν Δίονυσσον καὶ τὸν Χθόνιον Ἐρμῆν σπόρους καὶ ἄνθη ἀπὸ ἀγγεῖα, τὰ ὁποῖα ἐλέγοντο *χύτροι*. Ὁ περὶ τῆς φιλοξενίας τοῦ Ὀρέστου μῦθος εἶναι αἰτιολογικός, ἐπενοήθη δηλ. πρὸς ἐρμηγεῖαν τοῦ ἐθίμου.

χόρτος τόπος περιφραγμένος, περίβολος, κήπος (λατ. hortus)·
Ευρώπια χόρτων ευδένδρων 134 ή έχουσα κήπους με ώραία δένδρα·
ή γεν. αντί επιθέτου.

χραίνω μολύνω.

χρεών τό, ή ανάγκη, τό μοιραϊόν. Πρὸς τὸν στίχον 1486 (τὸ χρεῶν
σοῦ τε καὶ θεῶν κρατεῖ) πρβλ. τὸ τοῦ Σιμωνίδου : ἀνάγκη δ' οὐδὲ θεοὶ
μάχονται.

χρήζω ἔχω χρεῖαν, ἐπιθυμῶ, ἐπιζητῶ.

χρήματα 756 ἀποσκευαί, φορτίον.

χρήσας 78 χρησιμοδοτήσας, με τὸν χρησμὸν ποῦ μοῦ ἔδωσες, μτχ.
ἀορ. τοῦ χράω.

χρηστήριον (βλ. προηγουμένην λέξιν) μαντεῖον.

χρονίζω χρονοτριβῶ, ἀργοπορῶ.

χρόνος : χρόνῳ 1336 ἔπειτα ἀπὸ πολλήν ὥραν.

χρυσήρης χρυσοστόλιστος.

χὺμῖν καὶ ὑμῖν (κρᾶσις)· 1299 βλ. μέτεστι.

χωρέω - ῶ προχωρῶ· ἐχώρει στόμια 1392 προухώρει πρὸς τὴν
ἐξοδὸν τοῦ λιμένος.

χωρίζω : τούτου χωρισθεῖς(α) 1002 ἐὰν χωρισθῶ ἀπὸ αὐτὸ (τὸ
ἀγάλμα), δηλ. ἐὰν μόνον τοῦ ἀγάλματος ή μεταφορᾶ· εἰς τὸ πλοῖον
κατορθωθῆ.

χῶσον 702 προστακτ. ἀορ. τοῦ χῶω χέω εἰς τὸ αὐτὸ μέρος, συσσω-
ρεύω, σχηματίζω ὕψωμα (τύμβον) διὰ συσσωρεύσεως χῶματος.

ψεύδομαι 711 ἀπατῶ.

ψῆφος 945 καὶ 969 δικαστήριον (μετων.)· ὁσία ψῆφος 945 ἱερὸν
δικαστήριον. Πρόκειται περὶ τοῦ Ἀρείου Πάγου, ὅστις ἰδρύθη κατὰ
τὴν παράδοσιν Ἄρει, διὰ τὸν Ἄρ. διὰ τὴν ἀδικασθῆ ὁ Ἄρ., ὅταν ἐφόρευσε
τὸν υἱὸν τοῦ Ποσειδῶνος Ἀλιρρόθιον· τοῦτο εἶναι τὸ χερῶν μίασμα
946 φονικὸν μίασμα. Ἡ ὀρθὴ ἐτυμολογία τῆς λ. Ἄρειος εἶναι ἐκ τοῦ
Ἄραι (Εὐμενίδες), ὧν ὑπῆρχεν ἱερὸν (ἄντρον) ὑπὸ τὸν βράχον.

ψόγος 686 κακογλωσσιᾶ.

ψόφος θόρυβος, κτύπος, ἤχος.

ψυχωραγῆς ψυχωραγῶν, ψυχομαχῶν.

ᾠδῖς - ἰνος ή, συνήθως εἰς τὸν πληθ. ᾠδῖνες πόνοι τοῦ τοκετοῦ. Ἐν

1102 *φίλη* ὠδὸς τῆς Λητοῦς, δηλ. γλυκεῖαι ἀναμνήσεις τῆς ὥρας τοῦ τοκετοῦ τῆς, εἶναι τὸ περιβάλλον, ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἐγένεν ὁ τοκετός: ὁ Κύνθος, ὁ φοῖνιξ, ἡ δάφνη, ὁ θαλλὸς τῆς ἐλαίας· κατὰ ταῦτα τὸ ὠδῖνα εἶναι παράθεσις εἰς τὰς προηγουμένας αἰτιατικάς.

ὦή ἔ σύ, ἔ σεῖς.

ὠκύπομπος καὶ **ὠκυπομπός** (1137, 1427) ταχύς.

ὠλένη πῆχυς τῆς χειρός· 966 χεῖρ· ὠλέναι ἄκραι 283 τὰ ἄκρα τῶν χειρῶν.

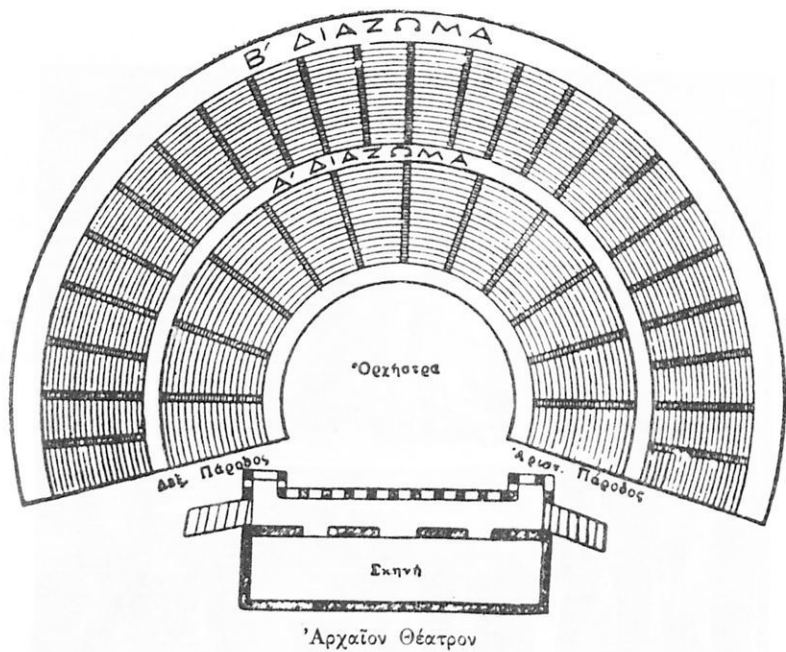
ὦς 1179 χρον. σύνδ. (μόλις)· 144, 480 αἰτιολ. (διότι)· 609 ἐπιφ. ὡς εἰ 533, 540 τί ὠραῖα, πόσον καλά· ὡς ἦσθου καλῶς 1180 ἀφοῦ τόσον ὠραῖα τὸ ἀντελήφθης· ὡς εἰκότως σε πᾶσα θαυμάζει πόλις 1214 πόσον δίκαιον ἔχουν ὅλοι οἱ πολῖται πού σέ θαυμάζουν.

ὠσαίατο 326 = ὠσαιντο (εὐκτ. μέσ. ἀορ., γ' πληθ., τοῦ ὠθῶ).

ὠφελον ἀορ. β' τοῦ ὀφείλω ἐν χρήσει ἐπὶ εὐχῆς μὴ ἐκπληρουμένης· ὡς μήποτ' ὠφελόν γε (ἐνν. εἰδέναι) 518 μακάρι νὰ μὴν τὴν ἐγγώριζα ποτέ· τὸ ἰδῶν (μηδ' ἰδῶν ὄναρ) ἐκ τοῦ ἐννοουμένου εἰδέναι.

Ὁ Ὀρόντης καὶ ὁ Πυλάδης εἰς τὴν χώραν τῶν Ταύρων
(Τοιχογραφία Πομπηίας)

ΕΥΡΥΠΙΔΟΥ ΤΡΑΓΩΔΙΩΝ

A. ΕΙΣΑΓΩΓΗ	Σελ. 3
B. ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ Η ΕΝ ΑΥΛΙΑΙ	
1. Κείμενον	» 31
2. Έρμηνευτικά σημειώσεις	» 87
Γ. ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ Η ΕΝ ΤΑΥΡΟΙΣ	
1. Κείμενον	» 171
2. Έρμηνευτικά σημειώσεις	» 224

Έξωφύλλον Ζωγράφου Τ. ΧΑΤΖΗ

Τὰ ἀντίτυπα τοῦ βιβλίου φέρουν τὸ κάτωθι βιβλιοσήμον εἰς ἀπόδειξιν τῆς γνησιότητος αὐτῶν.

Ἐπίσημον σφραγισμένον τοῦ βιβλιοσήμου τούτου θεωρεῖται κλειψίτυπον. Ὁ διαθέτων, πωλῶν ἢ χρησιμοποιοῦν αὐτὸ διώκεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Νόμου 1129 τῆς 15/21 Μαρτίου 1946 (Ἐφ. Κυβ. 1946, Α' 108).

ΕΚΔΟΣΕΙΣ, ΙΣΤ' / ΙΖ', 1970 (VI) - ΑΝΤΙΤΥΠΑ 70 000 - ΣΥΜΒΑΣΙΣ 1997/4.4.70

Ἐκτύπωσης : ΚΟΥΣΣΕΝΤΟΣ - ΠΡΙΦΤΗΣ - ΔΑΒΕΡΩΝΑΣ - Βιβλιοδ. : ΑΘ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ, ΕΡΕΥΝΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΩΝ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ ΔΙΔΑΚΤΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ (ΙΤΥΕ)

